

Monned

Raunid Waimolikkud Laulud,
mis

meie Gesti-Ma rahwa

L A U L O = N A M A T O

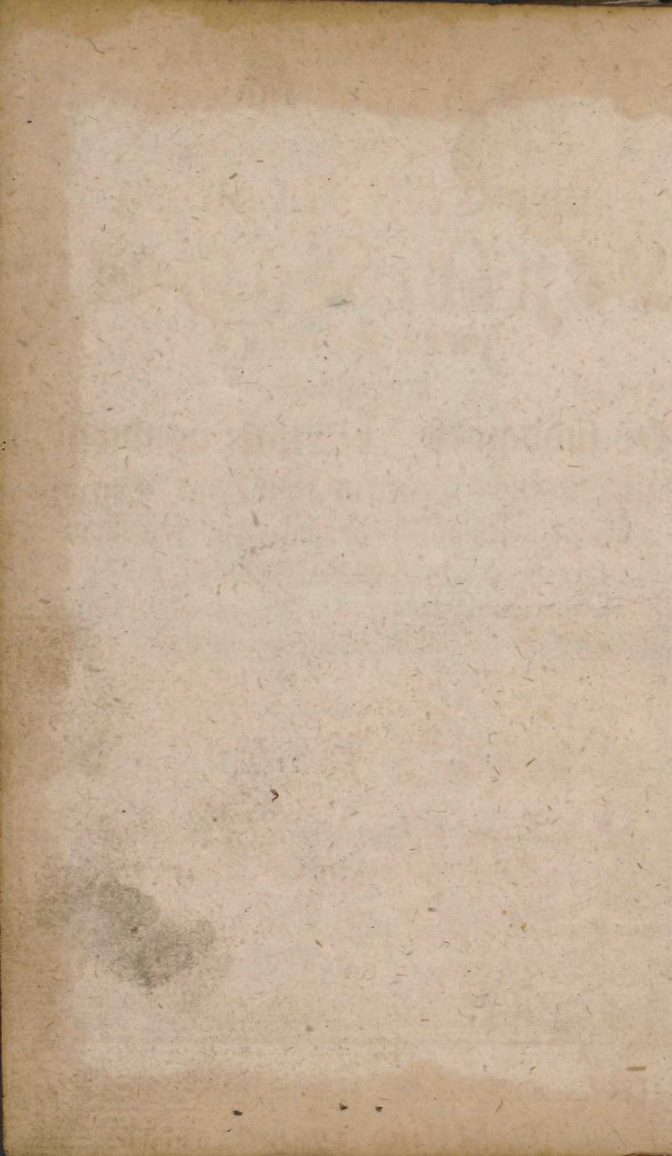
iure pandud

nende heaks,

kes süddamest Jesust noudwad,
ning uskus Temma sisse, ja Temma
armastuseses püüdwad juurduda, kaswada,
ja wagge wotta.

Trükkitud 1788. Aastal.

257.

O du Liebe meiner Liebe ic.

Ommal Wisil.

Wirnas JEsus, armastaja! Kallis duniateg-
gia! Surest armust kannatada Wõtsid
raske waerwaga: Mo heaks tappa, lammas ol-
lid, Piddid surma minnema, Keik ma- ilma pat-
tud tullid Mafsuma omma werrega.

2. Arm! kes sinna olled nutnud Oli- mael,
werd higgistand; Waewasse sa olled tõtnud, Ja
mind kindlast armastand; Olled wotnud kannas-
tada Jsa wiha melega; Ükski ei woiwad wai-
gistada, Mis so surm woiwad lõppeta.

3. Arm! kes hädda julgest kandes Hirmsaste
said pilkatud; Arm! kes rasket wallo tundes
Surmast ei saand nelatut; Arm! kes ennast
lahkels näitnud, Kui õhk, rammo, otsa saand;
Kui hing ihhust ärralahknud, Olled süski ar-
mastand.

4. Arm! kes sinna mind ka wõtsid. Hinge heis-
tes armasta, Armastusfest mulle tõtsid Appi hal-
lastussega: Jsa holeks sa mind andsid; Sur-
tes pallusid mo eest; Kisti waewa mo eest kande-
find, Sest mind peastsid wiha kääst.

5. Arm! kes kinnitasid mulle Jo ni mitme ha-
waga

waga, Et ma piddin jama sulle Sinno prudiks löpmatta, Arm! siis wotko sinno südda, Mis on urmne, werrine, Waigistada keik mo hädda, Mis siin juhtub minnule.

6. Arm! kes sinna olled surnud, Ja mull' risti külges seäl Kaddumatta warra saatnud: Mõtlen ma so werre peäl, Oh, kui wägga siis sind tannan, Et sa haratud mo eest. Te, et sinno külges hingau, kui hing lahkeb ihho seest.

7. Arm! kes surma waewa näinud, Ja mo külma hinge eest Külma hauda olled läinud, Sind ma tannan süddamest, Et sa wallus hinge heitsid, Et woin ikka ellada; Önnistusse mulle saatid: Öggawest mind armasta.

258.

Liebe, die du mich zum Bilde ic.

Wisil: Jummal Ma ning taewa Loja ic.

Arm! kes sa mind olled lonud Ömma näo järsele; Arm! kes patto wasto tonud Önnistust mo hingele: Arm! sind ärrawallitsen, Et so pärralt ikka jään.

2. Arm! kes sa mind wallitsewad Enne kui sain lodud weel; Arm! kes innimesseks sanud, Keikis meie wisi peäl, Arm! sind ärrawallitsen, Et so pärralt ikka jään.

3. Arm! kes sa siin kannatafid Mo eest surma hukkatust; Arm! sa nenda walmistafid Malle rõmo, önnistust; Arm! sind ärrawallitsen, Et so pärralt ikka jään.

4. Arm! kes on Waim, ello, wäggi, Walgus tödde, saana, te; Arm! kes ennast orjaks teggi, Et

Et mind aitaš truiſte : Arm ! ſind ärrawallitſen,
Et ſo pärralt ikka jāän.

5. Arm ! keſ omma ikke alla Pannud mo meelt
ihhoga ; Arm ! keſ ſa keiſ melewalla Mo kääſt
wotnud, ſüddant ka : Arm ! ſind ärrawallitſen,
Et ſo pärralt ikka jāän.

6. Arm ! keſ palludes kääd tōſtab Mo eest, ja
miind armastab ; Arm keſ auſaſt mo eest koſtab,
Werrega mind lunnastab : Arm ſind ärrawal-
litſen, Et ſo pärralt ikka jāän.

7. Arm ! keſ wottab minno kehha Ärratada
haua ſeeſt ! Arm ! keſ annab mulle nähha Au ja
rōmo iggaweeſt : Arm ! ſind ärrawallitſen, Et ſo
pärralt ikka jāän.

259.

Jeſu Kraft der blöden Herzen, 1c.

Wiſil : Jummal Ma ning taewa Loja 1c.

Äſſera waimo toetaja, Hingaminne wallo ſees,
Äbhastuſſes rōmuſtaja, Jeſus ! arſt, kui
ſurm on kääſ, Kallis rohhi, miſ ſun ikka Pär-
randanud hinge wigga.

2. Pärriſ-pat on wägga riſkünd Süddant kuu-
ja himmoga, Jhho, hinge läbbi riſkünd, Et ma
ollen ellota : Keiſ mo werri, keiſ mo üddi On
üks hirm, ja patto tüddi.

3. Kurrat, lihha, ilm mo peäle Ommad noled
aiawad, Ja mind, kui ma teuſen, jälle, Patto
alla lükkawad, Et ma ſattun häbbi ſiſſe, Enne-
go ſaan hingamiſſe.

4. Kui mo waim ſind wottab nouda, Kelab
laiſkuſ tedda weel : Kui ſo waim mind tahhab
höida.

hoida, Nikkub sedda lihha meel; Ei ma suda en-
nam kanda Omma raske patto hädda.

5. Oh kes wottab minno süddant Surma ih-
hust peästada! Sa, mo arst, ja wäggero Jes-
sand! Woid keik wigga parrata: Sa woid wal-
lo wähhendada, Sa woid surma kautada.

6. Wotta mind so armo läbbi Tehha sinno
sarnatsfeks; Siis so werre wäest mo läbbi Par-
raneb so kitusfeks. Kui so waim mo hawad woi-
ab, Siis mo südda abbi leiab.

7. Kui sa siis, mo peästja! wottad Jesi mo
sees ellada; Kül siis keik mo soned töttad Täitma
ue elloga. Sinno wägge tahhan hoida Meles,
ja sull' kitusi anda.

260.

Fahre fort, fahre fort! Zion fahre ic.

Ommal Wisil:

Eddasi! eddasi! Sion minne walgusses Eddasi,
ja seista noua Essimesse armo sees, Ello
hallikasse joua, Riisast uksest minne allatji, Ed-
dasi, eddasi.

2. Kannata, kannata! Sion wotta otsani
Hädda, laitmist julgest kanda! Olle ustaw sur-
mani, Jesus tahhab kroni anda, Sion, kui us
wottab hammusta, Kannata.

3. Taggane, taggane! Sion taggane kui ilm
Körkust, rahha wottab näita, Pöörge ärra sest
so silm, Ärra köhna pole heida: Sion! ilma rö-
must koggone Taggane, taggane.

4. Selleta, selleta! Sion waimo selleta, Kes
find keikipiddi kiusab, Jätta tedda kuulmatta,

Käi

Räi ni, kui so täht sind sadab, Sion head ja kurja wotta ka Selleta, selleta.

5. Wäggise, wäggise Tungi nüüd Jummalasse, Sion minne waimus wahwaks, Urra ja reps surmässe, Jesusse sa haljaks oksaks. Sion näust tikku wäesse Wäggise, wäggise.

6. Ilmuta, ilmuta : Sion wäes end ilmuta, Et se wenna arm on sütud, Näita, mis se teeb foga, Kellest prudiks olled hütud; Sion, et uks lahti tehtud ka, Ilmuta, ilmuta.

7. Kindlaks jä, kindlaks jä! Sion pea mis sul on, Urra wotta leigeks miina, Waat, et liggi jouab kroon; Mis on tagaa, jätta sinna. Sion, kui on wimne-hädäda ka, Kindlaks jä, kindlaks jä.

261.

Hüter, wird die Nacht der Sünden ꝛc.

Wisil: Keik tulge minno jure nüüd ꝛc.

Eks löppe pea wahhimees, Se patto õ, kus ollen sees? Onõ sedda õõd weel paljo; Eks kau wahhest pimmedus Mo süddamest, ja hõletus, Mis kowwem on kui kaho.

2. Oh saaksin nenda walgustud Kui Ma saab pãwast rõmustud; Mo hinge pãike touse; Ma ollen kũlm ja seagane, Mo walgus ja mo karjane! Oh tõtta tulles, jõe!

3. Gest meie udes seãdusses Mo ellame, ja tund on kães, Et walgus peab sama. Ma siiski rummalussega Weel pean taplema, et ma Ei õppind weel sind tundma.

4. Jo meie õ on lõppenud, Et sa mo Jesus, touse

toufenud ; Mind õ weel finni hoiab : Sepärrõst
wotta mulle ka, So ommale nüüd paistada, Kes
walgust sada nouab.

5. Sest kuida minna päwa tööd Wo'n tehha,
kui ei nä kui ööd, Ja mul so joud ei totta? Kuis
armastust woin näidata, Ehk allanduskes eua-
da, Ja patto õ tööd jätta?

6. Oh süta omma tuld mo sees Et hingel pol-
leks enneses Nüüd ennam waewa nähha ; Ma
ollen pimme ussike, Mind walgusta, mo Jesuke!
Et jouaksin head tehha.

7. Kõl aimoke on moistuskes, Hing polle süs-
ki walguskes ; Sa kallis Jesus isse, Sa pead
päike ollema, Ja mulle walget teggema, Ning
paistma süddamesse.

8. Hing! silmade eest pead sa Keik katted ärra-
pannema, Need keelwad walget samast : Silm
peab puhhas ollema, Kui Jesust peab leitama
So süddant walgustamast.

9. Mo filmi putu, terweks te Ja kolbawaks,
et selgeste Ma selletan keik tehha : Sest süs on
õige hädda kã, Kui päwal filmad üheteke Sest
walgest ei woi nähha.

252.

Sollt ich meinem Gott nicht singen ic.

Wisil : Wotta Isandar nüüd kita ic.

Et mo kobbus täno tehha Jummalale ilma
peäl? Sest ma saan kõi keikist nähha, Kui
ni heide temma meel, Polle muud kui armas
südda, Mis on temma waimo sees, Et keik ho ab
fanna-

Kannates, Kes siin auustamad tedda. Aeg keik
asjad lõppetab, Jummal ikka armastab.

2. Mi kui korras poiad mattab Dnma kahhe
tiwaga, Nenda ka mind Jummal ka tab Keiki-
piddi armoga; Kui sain emma ihhus lodud Jh-
h, hinge andis mull', Ja ka pärrast toidust kül
On mo kätte rohkest todud. Aeg keik asjad lõp-
petab, Jummal ikka armastab.

3. Ei ta Poeg ni kallis olle: Mo eest annab
tedda ta, Et ta piddi pörgo tulle Kustutama
werrega. Oh need armo süggawussed! Kuida
woib mo nõdder meel, Ehk ta ussin kül on teäl,
Moista keik need armastused? Aeg keik asjad lõp-
petab, Jummal ikka armastab.

4. Omma waimo, õigeks saatjaks Temma an-
nab sanna sees, Et ta mulle juhatajaks Olleks,
Kui on hädda kões; Et ta minno süddant täidab
Pühha kalli usfoga, Mis teeb surma kaduma,
Pörgo temma kinni koidab. Aeg keik asjad lõp-
petab, Jummal ikka armastab.

5. Minno hingel' on ta noudnud, Keik head
tehha järgeste; Jhhule ka appi joudnud, Kui sel
olnud kitsas ká; Kui mul joudo posse o'nud, Ja
ma se sin abbita, Siis on omma rammoga Jesus
mulle appi tulnud. Aeg keik asjad lõppetab,
Jesus ikka armastab.

6. Taewas, maad ja nende wäeb On mo kas-
suts seätud, Mis film näab, mis katswad käd,
On mo kätte jaetud, Weiksed, willi ja keik roh-
hud, Orgus, ja mis mä-e peäl, Mis on metsas
merres seäl: Se keik täidab meie lõhjud. Aeg
keik asjad lõppetab, Jesus ikka armastab.

7. Kui ma maggan, temma murre Walwab-
finnitab mo meelt, Et ma pattuse ei surre: Ik-
ka tunnen armo seält; Kui mo Jesus pollets tul-
nud, Egga mind ni juhhatand, Ei ma ollets ab-
bi saand, Kui mull' hädda fätte tulnud. Aeg
keik asiad lõppetab, Jesus ikka armastab.

8. Monda suurrt ja rasket hädda On kül kur-
rat walmis:and; Ei ma ial tunnud sedda, Ei se
minno liggi saand. Ma sain inglid abbi nähha,
Kes on saatnud kaugele Arra, mis se waenlane
Mulle püdis pahha tehha. Aeg keik asiad lõp-
petab, Jesus ikka armastab.

9. Ni kui issa murret kannab Igga ühhe lapse
eest: Ehk ta wahhest hirmo annab Neil', kui
eksiwad ta läest: Menda wottab minno Jesus
Kannatada minnoga, Ei ta raiu m õgaga:
Witsa hirm on minno nuhtlus. Aeg keik asiad lõp-
petab, Jesus ikka armastab.

10. Kui ta hirmutab ja harwab, Ehk on libbe
minnule; Etski mu'e kas'õ sadab, Kui ma
mõtlen öiete, Et ta mulle hirmo annab Kui se,
kes mind armastab, Ilma feltstist lahhutab, Kri-
sti läbbi taewa tennab. Aeg keik asiad lõppe-
tab. Jesus ikka armastab.

11. Minna tean tõest sedda, Pean kindlast
mõtlemä, Kristi innimeste hädda Peab üksford
lõppema. Kui on talwe otsa sanud, Tulleb sui
rõõm nendage Tulleb risti järrele Sella', kes on
kannatanud. Aeg keik asiad lõppetab, Jesus
ikka armastab.

12. Et nüüd Jesu armastusses Polle otsa
nähhage, Gest ma pallun allandusses Issa, kui
fo

so lapsokke: Te, et woin sind auustada Keioes
ommas ellus töest, Sed ja päwad keigest wäest,
Kunni saan sind armastada Ja sind kita südda-
mest Teises ilmas iggawest.

363.

Enter Hirte, willst du nicht ic.

Wisil: Jesus önnisteggia ic.

Eks sa heida, Karjane! Armo omma lamba
peäle? Wotta mind so sülesse, Juhhata
mind öige tele. Eks sa tahha hädda sees Aidata
mind, abbimees!

2. Wata, kuida efsin ma Kaksipiddi, oh mis
murre! Tulle, wotta, wi mind la Omma lam-
bokeste jure. Lamba lauta sada mind, Kus leit
lambad tundwad sind.

3. Sind ma pään kängeste Nende hullas taes
was nähha, Kes sind kuitwad jergeste, Ükski
woi neil' kahjo tehha; Kõmo sawad kartmatta,
Ei woi ial efsida.

4. Gest siin on mul kitsas lã, Minna ellan
mures järgest, Waenlased la allate Minno
umber piitwad kängest, Et ma waene lambokke
Kahho ei sa ialge.

5. Mind oh! ärra lasse sa Huntidele ossaks
jäda! Karjane, oh aita sa, Et ma neist woin
lahti sada: Wi mind omma lambokest Taewa
lauta hädda seest.

264.

Erschein du Morgenstern ꝛc.

Wisil: Oh wagga Jummal, kes ꝛc.

End näita koido: täht, Pääw paista mulle sel-
gest, Mo Jesus! walgusseks Ja minno sisse
järgest: So armo tullega Mind läbbi sojenda,
Ja selle walgega Mo südda uenda.

2. So tõe waimoga Te mulle sedda puhhaks,
Et lähhaks keik mo tõe So armastusses pühhaks;
So walgus täitko mind, Et Issal' au sest saaks,
Ja temma armo leel Mind paistes kossutaks.

3. Mul ainna sinno sees Siin kääia ja keik teh-
ha, Et pimme, karowal nou Jääks keikis min-
nust mahha: Mind omma silmaga Kätpiddi tal-
lota, Et sinno järrel kääin, Kui ele lähhäd sa.

4. Te et keik pöigades Sind üksi meles hoian,
Sind ommaks walgusseks Ja elluks ikka nouan;
Mo kōrwad lahti te, Et pannen tähhele, Mis
rāgid; tomma mind, Siis jooksen järrele.

265.

Ihr armen Sünder kommt zu Hauf ꝛc.

Wisil: Keik tulge minno jure nüüd ꝛc.

Et tulge kokko, pattused! Et ruttage sü- allu-
sed! Kui koormatud, ja waesed; Waat,
Jesus süddant lahti teind Neil' kes on wagga
kurwaks läind, Ja tundwad wiggadused.

2. Ta wottab wasto pattused; Siis tulle:
Jesus pakub lāt. Sind tahhab ärrapeasta. Oh!
tulle nuttes, uskudes, Ta jalge ümber hakkades;
Ta wottab hallastada.

3. Üks karjane ei lammaske, Mis eksind on,
ja näljane, Ei jätta ial mahha; Ühhe satum-
mend ühheksa Ta jättab kõrbe holeta, Ja otsib
ühhe tagga.

4. Waat! Jesus otsib süddamest Sind är-
ra^raddund lambokest, Runni Ta saand sind leid a.
Oh! hing! end leida anna ka, Ta hawadesse
poe sa: Ta woib weel armo heita.

5. So arm on suur, mo Jesufe! Ma waene
tullen allaste, Oh! hallasta mo peäle! Ma ol-
len tal, mis eksinud, Ja patiudega wõrkunud;
Mind peästa, sata tele.

6. Oh! hädda mul, et sinnust ka So wägga
ollen lähkund ma. Müüd taggasi mind hüa So
lamba lauta; wotta sa Mind salla-kimpust peäs-
tada. Mo süda miud ei püa.

7. Te, et so lambokessets jään, Ja sind mo
ainust kari-st nään Siin ellus, surmas ikka: Te,
et ma-ilmast pöggenen, Kui Jummalä laps,
murretsen, Et tühjust ei sa wigga.

8. Mind peästa, Jesand! allati: Mind hoia
järgest surmani, Et uskus ellan ikka. Mind hoia
sinno õigusses, Ja õige pühitusse sees; Siis
polle karta wigga.

9. Oh! wotta omma tuikest, Mis kai emist
püab sinno käest, So hawus warjul ho da.
Mind kela patto teggemast, So waim mind
wotko wäggewast Ka kinnita, ning woida.

266.

Ihr Seelen! sinkt, ja sinket hin ꝛc.

Wisil: Armas Jesus! arwota ꝛc.

Singed! allandusse sees Heitke ennast Peästia

ette ; Wotke õige usso wæs Selge armastusse
 kätte ; Urge liaks kurbastage : Rõmus endid
 allandage.

2. Jõsand paljo head on teind, Meile ikka
 abbi saatnud, Meie rõõm on sureks läind Sest,
 mis südda ihhaldanud : Sedda Jesu liina nã-
 me, Waimus, ja nüüd kätte same.

3. Sedda wägge tunneme, Mis meil teised
 tunnistanud ! Ühhes nouus olleme, Redda Jesus
 wataustanud : Süddames kũl same nãhha, Mis
 seãlsammas tulleb tehha.

4. Waat ! se keik on teãdmatta Jlmale, mis
 sõgae, rummal ; Sellele on moismatta Keik,
 mis süddames teeb Jummal ; Kui waid hoiaime,
 mis enne, Ja weel pakkub Jesukenne.

5. Pühhade suits püsti jääb, Se, mis nende
 palwest touseb, Meie nãme, et se läãb Rõrgesse,
 ja ikka suitseb. Ingli passun kangest huab, Ur-
 mo kulumada puab.

6. Waimus kinni hakkame Teine teist kãt-
 piddi isse : Ühtlase keik waume Armastusse poh-
 ja sisse, Ühhest armo kaljust jome, Ühhe armo te
 peãl kãime.

7. Kõllab hãdda tunneme, Et se te on ohhaka-
 ne, Mitmes waewas olleme ; Süski meie kan-
 natame : Parremat teed ei woi olla, Kus peãl
 woime taewa tulla.

8. Surma-ello ellage Wassikad ma-ilma tal-
 lis ! Tehke kũl, mis rahhate ; Meil' on eine ello
 kallis : Omma ello kautame : Seie surres ello
 same.

9. Agga, Arm ! mis olleme, Et meid passuna-

ga hüad Ohto söma-aiale, Ja meid heaga täita
püad? Meie waesed ehmatame, Et so armo näh-
ha same.

10. Meie wasto wöttame, Mis sa armust tah-
had anda; Palludes niid töttame Et sa mur-
ret wöttad kanda, Et sind ilka armastame, Ja
so sarnatseks siin same.

11. Issa aeda harrima Peab sures kannatus-
ses; Taimed lähwad närttima Essimeses hak-
katusses; Muldas seemned räppastawad, Enne
kui need haljandawad.

12. Keik so ünsa waewa sees Tahhame tööd
truist tehha; Jesand! olle abbimees, Kunni sa-
me rahho nähha. Kät se peäle soga löme; Aita,
siis so tastmist teme.

267.

Jesus meiner Seelen Leben 1c.

Wisil: Südda, mis sa muresed 2c.

Singe ello, Jesuke, Kes keik tunned selgeste,
Mis on waimo pohja sees, Nääd sa ommas,
nääd sa ommas walgusses.

2. Sinna katsud, mis ma teen, Nägin, nouan,
iggatsen, Mis ma ial hakkän teäl, Arwab ärra,
arwab ärra sinno meel.

3. Sedda wägga himmustan, Et mis tahhad,
tehha saan, Aita et nou korda lääb, Kauta mis,
kauta, mis wasto teeb.

4. Anna, et mis tohhad sa, Ilka on mo melest
hea, Waewas ni, kui römo sees, Ni siin, kui
seäl, ni siin, kui seäl sinno ees.

5. Kes so tahtmist möda teeb, Se kül ingli ello

b

nääh,

nääb, Ja woib pörgo wallus ka Omma hings,
omma hings jahhuta.

6. Agga kes ei jätta sull' Melewalda, tunneb
kül, Et ka taewa rigi sees Pörgo waew on, pör-
go, waew on süddames.

7. Sinno tahtmist ihkama, Omma tahtmist
wihkama, Teeb, et kurb meel rahhoga Wallo
sees woib, wallo sees woib ellada

8. Ennesega woitlema, Omma tahtmist söitle-
ma, Annab siin jo sagedast Maitsta taewa,
maitsta taewa maggusast.

9. Oh siis tahhan sundida Omma süddame, et
ma ühtegi ei hakka teal, Kuid mis tahhab, kuid
mis tahhab sinno meel.

10. Kutsud sa mind taewasse, Eks ma sedda
iggatse? Lükad sa mind pörgusse, Mis sa teed,
se, mis sa teed se, on hea tö.

11. Agga sinno hings koorim, Berre higgi, kib-
be surm Maitwad, et se ial sul Meles polnud,
meles polnud tehha mull'.

12. Tahhad süski sa mo peäl' Uewaewa paäna
weel, Et ei küski rõmo nä, Sündko sinno, sünd-
ko sinno tahtminne.

13. Kui mul häddas aitmatta Tulleb palwest
lahkuda: Siis ma mötlen: egga ma Tahha, mis
ei, tahha, mis ei tahha sa.

14. Juhtub mulle teotus, Wangus, waesus
hirnutus, Ja weel ennam kannata, Sündko ni
kui, sündko ni, kui tahhad sa.

15. Ehk kül tuhbat surma nään, Hings häd-
das nõdraks lään, Siiski saan ma rõmo sest, Et
se tulleb, et se tulleb sinno käest.

16. Kui sa tahhad kibbeda Kristiga mind kiusata, Te, kui tunnend minnoga, Minna tahhan, minna tahhan kannata.

17. Alaga et ma weel ei nä Selgest mis so taht minne, Oh! süis õhkan, selleta Sedda mulle, sedda mulle, õppia!

18. Aita et so walgusses Moistan keiges ommas töös, Mis on sinno tahtminne, Ehk mis petwa, ehk mis petwa lihha tö.

19. Kui mind riab minno meel, Ehk ka kiusab lihha keel; Kela so nouks arwamast, Ehk kül näitaks, ehk kül näitaks illusast.

20. Jesand! tahtma olled sa Annud, aita teha ka, Et ma teen sin ilma peäl, Mis sa tahhad, mis sa tahhad üllewel.

21. Aita teha Jesuke! Kurja lihha tallitse; Ei sa forda ellades, Mis ei tehta, mis ei tehta sinno wäes.

268.

Meine Seele, willst du ruhn, &c.

Wisil: Armas Jesus armwita &c.

Sing, kui tahhad hingada, Ja head põlwe ikka nähha; Kui sa puad, et ei sa Himmud sulle waewa teha, Wotta Jesust armastada, Alga keik muud unnustada.

2. Ei weel ükski kurwaks läind, Et ta Jesust armastanud; Ei weel ükski hädda näind Et ta Jesussele sanud; Jesust üksnes armastama, Se on tõest õnsaks sama.

3. Sedda noudes nouad sa, Mis sull' sadab parrast tullo. Lemma arm sull' annab ka Tae

wast rõms, taewast ello. Temma arm teeb et
 siin waewas Sinno järg on, kui seal taewas.

4. Kui nüüd piin ja abhastus Sind ei pea kins
 ni wõma, Kui sull' õige rõmustus Ja täis rah-
 ho peab tõtma; Wotta Jesust armastada, Ug-
 ga keik muud unnustada.

5. Woi hing! et sa moistmatta Sedda rahho
 polle püüdnud, Egga enne kartmatta Ommaks
 kalliks warraks hüüdnud! Nutta, wotta waewa
 näha, Et sa joudnud nenda teha.

6. Ikna hüüd, au, rõmustust Wotta patto
 muddaks paanna, Ei need kela hirmutust, Ei need
 tõssist rahho anna; Jesust üksnes armastama
 Se on: tõssist rahho sama.

7. Oh siis wotta ommast kääst, Kallis Jesus!
 mulle anda, Et sind keigest süddamest Woiksin
 üksnes armastada. Et sind nouan, keik muud
 jättan, Sedda nouan, senna tõttan.

8. Armastusse waimoga Minno süddant hästi
 woia, Ja mind, et so heldust ka Maitfen, juhha-
 ta ja hoia, Et sind ühte puhko nouan, Ennast
 jättan, sulle jouan.

9. Mis kül se hing tunda saaks, Kes sind puh-
 täst melest nouab; Kui ei tahhaks, himmustaks
 Muid, kui sind, kus pole hoiab? Sell' sa arm-
 sam, kui keik, olled, Ja seks, mis ta tahhab,
 tuled.

10. Hingamine, rõmustus, Peäseminne kei-
 gest hirmust, Rahho, ello, õnnistus Tulleb, Jes-
 sus, sinno armust, Aita, et sind täiest nouan, Ja
 so pole kowast hoiat.

11. Kui on Jummal süddames, Siis ta ar-
 mastama satab; Et ta alles on so sees, Armast-
 tusse

tusse teggo näitab: Jummalä waim käsib tedda
da Ning ka Jesust armasteda.

12. Armo leel, sa pühha lust! Süta põllema
mo mele, Et ma nouan armastust, Hüa ilka
minno peäle: Wotta Jesust armastada, Kui sa
tahhad õnsaks sada.

269.

Melnen Jesum laß ich nicht ic.

Wisil: Eks sa heida karjane ic.

Jesukest ei jätta ma, Et ta mo eest priu ristis;
Sest mo lohhus hakkada Temmaese tui tak-
jas linni: Ta mo ello, walgus ka, Jesukest ei
jätta ma.

2. Ei ma jätta ellades Jesust, kinni ma peäl
ellan: Ta peäl lodan süddames, Koggone ta om-
ma ollen: Keik meel käib ta peäle ka, Jesukest ei
jätta ma.

3. Lõpko kuulma, maitsminne, Lõpko tund-
ma, näggeminne, Lõpko ärra haistminne: Tulgo
wiimne tunnikenne: Kui ka lähhan surrema, Je-
sukest ei jätta ma.

4. Ei ma jätta tedda ka Siis, kui saan ta
palle ette, Kus keik õiged rõmoga Sawad usso
palka kätte: Rõõm on, kui nään tedda ka, Je-
sukest ei jätta ma.

5. Minno hing ei himmusta, Ei ma ilma eg-
ga taewast, Jesu walgust tahhan ma, Kes mind
peästis lohto waewast, Leppitas mind Isaga,
Jesukest ei jätta ma.

9. Ei siis Jesust jätta ma, Hoiän ilka temma
pole: Jesus sadab lõpmatta Mind ka omma ello

jõe. Dnnis on, kes ütleb ka: Jesusest ei jätta ma.

270.

Ich wills wagen ic.

Ommal Wisil:

Jesu ristist :,: tahhan råkida. Se on wiesist :,: Illus, armas, ka Agaa waat! mis julgen ma? Temma au on lõpmatta, Siiski tahhan :,: Kui laps kõnnelda.

2. Sinna tõest :,: Olled armoke, Armastamast :,: Sa ei wäsiige. Mi kurb polle üksige, Kes ei sinust rõmo nä, Kui so pole :,: Hoiab kowwaste.

3. Risti lõdud :,: Kallis Peastia! Rihhuta nüüd :,: Mo Halleluja. Gest, kui minnestaksin teäl, Mul waid helliseks üks heäl Jesu ristist :,: Meel saaks ärkada.

4. Jesus! kangešt :,: Ristis pinatud, Meie sü eest :,: Wägga waewatud Jesand, wannas seadusses! Sullane waid ue sees! Sa tood õune :,: Mis meilt kaddunud.

5. Anna meile :,: Kes hea melega Tahhaksime :,: Sulle ellada, Dnnistust ei tahha ka Ilma Jesu werreta, Ennast isse :,: Meile ilmuta.

271.

Jesus Christus Gottes Lamm! ic.

Wisil: Uimas Jesus axowita! ic.

Jesus, ilma süta tal Meie eest on surma sanud, Ja meid risti waewa al Täieste on lunnas tanud: Kes nüüd patto kabhetsewad, Jesu surmast rõmo sawad.

2. Jummal isfi immetõõks Kidab mis ta arm on teinud, Et ta Doeg on nende hääks, Kes on
kur,

Kurjad, surma läinud. Ous se werri meid teind õigeks, Kõl siis kohtus same seigeks.

3. Eest kui keik on leppitud, Et poeg wottis surma näha, Eks ta, surmas peästetud, Meid ei jouaks õusaks tehha? Keddä temma wendeks hüab, Digeks liikmiks tehha püab.

4. Mis weel? kui meid poia seest Leitakse, kes hinge wigga Arstib omma werre wäest, Et ta seäl sees ellaks ikka; Jo siis pattused ja wäesed Woimad kita, et on lapsed.

5. Kitus olgo üllewel! Sulle Jäsa, wata kõrgest, Et pat hinges tiusab weel, Meile tülli tehha järgest: So waim meile appi tulgo, Meie ello so sees olgo.

272.

Jesu frommer Menschen Heerden: c.

Wijil: Jesus! surma ärrawoitja re.

Jesus! kes on õnnistusleks Waggade tru karjane, Te mind ommaks lambolesleks, Mis sa sadad üksine. Oh! sa andsid armastusteid Omma ello lammaste eest; Surres jo sa peästid mind: Te, et armastan ka sind.

2 Lambad hoidwad karjast tagga; Karjastel on ka se meel: Olgo siis üks meel meil agga, Sulle taewas, mulle teal: Kui so armastus teeb heäle; Heält mo armastus teeb jälle: Armastan sind, hüad sa; Armastan sind, wastan ma.

3. Lambad tuudwad omma karjast, Karjane neid tunneb ka. Aita, ma josen wahwast, Nenda kuida jooksid sa Minno jure, kui mind wahwas Põrgo hunt, ja neelda tadtis: Hüidid sa: sind tunnen ma, Minna: Sind ma tunnen ka.

4. Lambad kuulwad omma karjast, Heäle järrel jooksewad, Karjane, ka kuleb karjast, Kui keik nemmad mäkiwad, Te, kui hüad, et ma kullen: Te, kui ahwardad, et josen, Et ma kulen ikka sind; Jesus! kule ikka mind.

5. Wotta Jesus kuulda heldest Omma nõdra talle heält: Oppeta mind hüüdma järgest, Kui ei lahtu hunt mo peält. Mo heal hea so meiest olgo, So rõõm mulle jälle tulgo. Kui ma pallun, kule mind; Ütle siis: ma kulen sind.

6. Kule, Jesus! wotta kuulda, Kui ma hüan; pallun sind. Arra wotta minnust pöördä; Arre must aita pea mind. Küt so nimmel kuled sinna, Se peäl Amen ütlen minna. Müüd ma ussun, tunnen ka Rõõmo sust, mo hoidia.

273.

Jesus schwebt mir in Gedanken 16.

Wisil: Jesus surma ärraxõitja 16.

Jesus minno mõttes ligub, Meles seisab temma piin; Mo hing temma pole tikkub, Runni ollen ellus siin. Ta on minno kallim illo, Sadab wägga sure rõõmo; Jesusst, kes mo ehte ka, Arre mastan ma lõpmatta.

2 Jesus koido, täht küt ikka Hüilgab minno süddames: Kui on mulle paljo wigga, On ta waggew abbimees. Mo hing temma peäle watab, Kui ta mind siit ärrasadab. Ello walgus olled Sa, Jesus! sind ei jätta ma.

3. Jesussele ollen wand'nud Ristmisses, kui aeste Sündsin, end ka ollen annud Temma ommaks allate. Jesu pole tabhan hoida, Siis woin keikist abbi leida? Ellus siin, ja surmas tõest Jesus peastab hädda feest.

4. Jes

4. Jesus jääb mo jure heldest, Kus ma ial li-
gun, nään Minna temma armo selgest, Kui ma,
mis mo kobbhus, teen. Kui ma õhto wodi läh-
hän, Kui ma warra üllestoußen, Siis on war-
ra hilja ka Jesus mo nou-andia.

5. Jesus üksi jubhatago Mind, ta nou on lait-
matta, Minno teud õnnistago. Keik ma hakkän
temmaga, Keik mo õnneks Amen olgo, Temma
nimme auuks tulgo; Siis keik hästi korda saab,
Kui mind Jesus arwitab.

6. Jesus minno ello saatja Meelt ja waimo
toetab, Minus rõmo walmistaja, Kui mind nõds-
rus poetab, Kui mo ihho kuro lähhäb Ja mo
ello rammo lõppeb, Ehk on silmad tuhniid ka,
Siisk' ei jätta Jesusst ma.

7. Jesus keiges waewas olgo Mo tru ustaw
abbimees; Argo lahkumine tulgo Temmast,
Kui piin, wallo lääes: Siis ei ial kisu hädda
Minno hingekesest tedda: Lähhäks südda lõhki
ka, Siisk' ei jätta Jesusst ma.

8. Jesussele minna ellan, Kui ta omma surren
ka; Kasuks tulleb, et ma ollen Jesussega par-
ria. Ühtegi ei pea sama Jal mind tast lahhu-
tada: Lõpko warra, ello ka, Siisk' ei jätta Je-
susst ma.

274.

Jesus gieb mir deine Güte etc.

Wisil: Jummal ma ning taewoa Loja etc.

Jesus näita mull' so joudo, Eks sa isse selgest
nä Minno waese hinge pudo? Eks se so meelt
årdaks te? Eks sa tabha peästa mind Pattust,
et ma tenin sind?

2. Walgus sinna, minna sögge, Pühha sa, ma rojane; Sul on üpris paljo wägge, Mul jo löp-
pe-kord on ká; Peastja pattust olled sa, Maita
ennast mulle ka.

3. Eks mo arst ei wottaks aita Mind, kes ollen
tõbbine? Misk ta wottis hinge heita Hawatud
ja werrine? Kuis ma surma sisse jään, Kui ma
ello jure lään?

4. Armastus peab armastama, Heldus helde
ollemá: Peaks ta siis unnustama Mind, ja
játma armota? Jo ta wottab hallasta Minno
waese peale ka.

5. Mi kui tulli tõest põlleb, Põllema ka süttitab,
Menda tõest armust tulleb, Et ta armo sünnitab;
Kes nüüd sedda kätte saab, Sedda walgus wal-
gustab.

6. Agga mis sa aega witad Minno jure tulle-
mast? Kui sa mind so ommaks kitad, Arra wibi
aitamast! Joua, muido kardan ma, Et ma sur-
ren aitmatta.

275.

Jesus meine Zuversicht ic.

Wifil: Armas Jesus armwita ic.

Jesus, Dnisteggia, On mo lotus, kummi el-
lan, Sedda tean; temmaga Minna wägga
rahbul ollen; Ehf kül surma hirmustussed Mul-
le saatwad ahvastussed.

2. Jesus, mo õn, ellab weel, Gest ma saan
ka ello nähha, Ellan pärrast ikka seal, Surm
ei woi mull' hirmo tehha, Mo Pea Jesus mind
ei tahha Omma liket jättra mahha.

3. Ühhes ollen temmaga, Jggaweste kollo-
an

antud, Omma usso kãega Temma kũlge kinnipandud, et surm ei woi hirmutada Mind, ei temmast lahbutada.

4. Lihha ollen, pean ka Ûskford jãlle põrmufis sama; Sedda tean, siiski ta Mind woib mullast ärratada, Et woin temma auustusjes Jkka olla temma jures.

5. Jummalat siis tõeste Saan ma ommas libhas nõhha Sedda ussun kindlaste, Eest mo Jummal woib keik tehha. Ka ses ihus iggaweste Nãan ma Jesust maggufaste.

6. Siis woin minna selgeste Omma helde Jesust tunda, Pallawaks ka õiete Temma armastusjes minna; Nõga keik se lahkuw minnust, Mis on ial wigga patrust.

7. Wiis siin nuttab ärdaste, On seãl rõmus Jesu sũlles, Põrmusse mind kũlwatakse, Sures auus tõusen õlles, Siin ma me waene ollen, Waimolik seãl ette tullen.

8. Oh mo liikmed! olge teãl Rõõmsad, et teid Jesus kannab! Ärra olle kurb, mo meel, Jesus surmas ello annab, Kui se wiimne passun hüab, Hauast kutsuda teid puab.

9. Naerge hawa pimmedust, Naerge surma, põrgo hirmo! Jesus sadab rõmustust, Annab iggaweste armo. Temma lõppetab keik waewa, Wiib teid ommas seltsis taewa.

10. Jhaldage süddamest Patto himmust lahuti sada, Wortke aegsast keigest wãest Omma Jesust armastada. Siina nõudko teie südda, Kus ep olle karta hãdda.

Jesus der du meine Seele ic.

Wisil: Jesus surma ärrawoitja ic.

Jesus! peästnud olled sinna Mind so kalli sur-
maga Kurratist, et peäsen minna Lahti sur-
mast, pattust ka. Sedda sinno pühhad sannad
Mulle selgest teada andwad. Jesus olle abbiks
weel Mulle nüüd sin ilma peäl.

2. Keigest süddamest sa noudsid Raddund lam-
bad otsida, Kui need ühte puhko joudsid Põrgo
pole eksiäda. Sinna Jesus hüüdsid armust: Teie
maesed pöörge pattust! Sest so jure tullen nüüd
Uksus; kauta mo süüd.

3. Minna üllekohto orri Ikka efsin kõrvale;
Polle muud kui patio porri Mo sees, ellan kur-
jaste: Keik mis ial mötlen minna, Põlgab sind,
oh jummal! sinna Määd, et hopis on mo meel
Däl ja tigge ikka peäl.

4. Minna pean tunnistama, Et head polle min-
no sees; Mis ma heaks woin nimmetada, Kül
ma tunnen süddames; Agga, et ma lihha sunnin
Ja so armo sisse tungin, Ei se lähhä korda weel:
Mis ei tahha, teeb mo meel.

5. Jesand! ma ei tea weelgi Mis mind kur-
jast efsitab Minno meel on kistud lõhki, Et pat
wägga kippitab: Murrest südda nõdraks läinud
Anna andeks mis ma teinud: Ärra lükka ärra
mind, Et ma wihhastanud sind.

6. Jesus! sa mo wõllad olled Mafsnud omma
werrega. Lunnastaja! te, et tulleb Se mo õn-
nistusfeks ka, Et sa piitsa hawad tundsid, Nis-
ti

ti peäi mo pattud kandsid, Oh siis kauta keik
süüd, Et jään siano ommaks nüüd.

7. Mitto kord mind hirmutada Wottab põr-
go hirmoga Kurrat, ja mind ärratada, Et saan
kangest woitelda; Et ei suda sedda kanda, Oh!
siis wotta woimust anda, Kiinnita mind üllerielt,
Et ei heida ärra meelt.

8. Sinno werre hawad, naelad, Okkas-kroon,
haud, wallo, piin, Kätte ümber pandud paelad,
Aitwad keigest häddast siin: Keiad, wermid,
werre-higgi, Ja et hirmsaste sind peksi, Seik
mis ial waewas sind, Nõmustab, oh Jeesus!
mind.

9. Kui ma kohto ette tullen, Ükski peäse selle
käest, Aita siis, et lahti peäsen, Geisa issi min-
no eest; Ärra mulle mitte anna Kuulda seidda
hirno sanna; Minna teid ei tunnege, Minge ärra
tullese!

10. Minno wallo tead sinna, Minno waewa
moistad sa; Sinno surma peäle minna Mõtlem
ikka lõpmatta. Kurwa süddant mis sees kano-
nan, Sulle, Jesand Jeesus, annan, Et se on
so armust ka Rastetud so werrega.

11. Nüüd ma tean: sa mo hädda, Mis mind
waewab, waigistad: Sinna teed küil tõeks sedda,
Mis sa issi tootad: Se ei pea ilmas sama huk-
katusse sisse jama, Sellele saab ello kroon, Kes
waid siin täis usko on.

12. Minna ussun, Jesand aita, Minna nõu-
der pallun sind, Omma rammoga mind täida,
Kui pat, surm siin kiusab mind. Sinno armo
peäle lodan, Ja sind enmast nähha otan, Kallis
Jeesus, iggawest Pärrest usso woitlemist.

277.

Jesu deine heil'ge Wunden 2c.

Wisil: Sion kaebab sures waewas 2c.

Jesus! te, et sinno hawad, Wallo ja so libbe surm Mo meelt ikka jahhutawad, Kui on ihbul, hingel koorm; Touseb kurri nou mo sees, Olgo sinno piin mo ees, Et ma sinno abhastus sed Tunnen, ja so willetsustsed.

2. Kui mo däl meel tahhab sedda, Mis mo lihha himmustab, Seisko meles, et so hädda Võr go tulle kustutab. Riufab sadan raskeste, Aita, et ma temmale, Väitan sinno wermed, hawad, Et ta nouud tühiaks sawad.

3. Kui ma ilm mind tahhab petta Laia tee peäl arwata, Jesus! wotta abbiks tõtta, Et ma mõtlen lõpmatta Sinno lia koorma peäl, Mis sa kannatanud seäl, Et ma woin so jure jada, Kurjad himmud ärrasata.

4. Anna, kui mind waewatakse, Kammo oma hawadest, Kui neist südda kihwatakse, Sada mulle ello neist. Olgo, kui mul hädda käes, So rõõm maggus minno sees, Et sa mulle abbi saat sid, Kui sa mo eest surma läksid.

5. Sinno surm mo tugge olgo, Jummal Dnisteggia: Se mo kinnitusseks tulgo, Et ei tinn ne surma ma! Sinno surma abhastus Olgo minno rõõmustus: So surm, Jesus! andko jälle Ülestousmist, ello, mulle.

6. Jesus te, et sinno hawad, Wallo ja so libbe surm Mo meelt ikka kinnitawad, Kui on ihbul, hingel koorm. Ello otsas aita sa, Et so vole hoian ma, Rõõm sinno harust leian, Ja siis julgest ärrawoidan.

278.

Unveränderliches Wesen, ꝛc.

Wifil: J. Esus surma ärrawoitja ꝛc.

Jesus, üks sa olled ikka, Keigekallim lõpmatta,
 Waigistama J. Esa wihha Omma kalli wer-
 rega Tuulid, wot d armo heita Meie peäl, ja
 lasko täita. Sinna piddid surrema, Et ma pid-
 din peäsema.

2. Sureks pean sinno armo, Oh sa Tal, kes
 wigaata. Mis sull' teggi sedda himmo, Et sa lask-
 sid surrema? Oh saaks must so südda nähiud,
 Mis ni kumaks armust tehtud, Et ma saaksin
 sellega Omma wallo wähhenda.

3. Et woin hinge waewas sada, Minna waene
 ussine, Einnast siinust rõmustada: Sedda wäärt
 ma pollege. Siiski nõdral' arstiks tulled, Kuro
 wadele sõbraks olled; Wotta mind ka olla peäl,
 Kes kui Peetrus nuttab teäl.

4. Minno peäle ärra wata, Keige au wäärt
 Talleke! Wotta agga ärrasata Hinge koorma
 kaugele. Sinna moistad selle luggu, Redda
 waewab patto sugau, Et sa higgi, werre sees
 Koorma tundsid süddames.

5. Oh kui wäaga se sind waewas, Waggera
 lammas, kallis Tal! Kui sa soudiud hädda lae-
 was Range wihha tule al! Meie pattud teotasid
 Sind, so liikmed wennitasid; Agga nenda olled
 sa Leppitand meid J. Siaga.

6. Lask' mind sedda sõbrust maitsta, Mis jääb
 kindlaks iggawest, Lask' mind werre hindu maitsta,
 Mis sa walland minno eest, Kandes J. Esa
 ees mo häbbi Imme-armastusse läbbi Waimo
 ello saatfid Sa Meile jälle sellega.

7. Mull'

7. Mull' so südda lahti olgo, Ja so kälje uskese;
Minno südda sinna tulgo, Kui nään, et ma wäes
tike. Joosko minno waim, mis nödder, Ein-
no hawusse, kui pödder Josef nelja karrates,
Seäl on wet ja werd ka sees.

8. Sinno werri kinnitago Hinge, üddi, Kon-
did ka; Minno waim uut rammo sago, Tal!
sull' uskus ellada: Berrega mo süddant woja
Siges wabbaduskes hoia, Ei siis tapja minnus-
se Putu, ma jään rahhule.

9. Tal, sa andsid ennast mulle: Sinno holeks
süddamest Annan jälle ennast sulle, Jään so om-
maks iggawest. Sa müüd lainud auu sisse Ingl-
felfsi: tomma isse Ustaw Tal! so järrel' müüd,
Et seäl jowan lita sind.

279.

D du allertieffte Liebe ic.

Wisil: Sion kaebab sures häddas ic.

Reigeüllem armo walgus Mis on armsas
Jesuskes! Sedda nouan, et so felgus Ikka
paistaks minno sees; Anna mulle walgustust,
Rahho, õigust, rõmustust, Panne neid mo süd-
damesse, Wotta müüd so sülle sisse.

2. Upres maggus arm ja heldus! Käl ma ollen
rojane; Mul on häbbi, mul on kurbdus, Et
hing on ni wiggane: Agga sa, mo abbimees, Nii-
ku omma surma wäes, Mis mo süddant rojas-
tanud, Et se nenda hukka sanud.

3. Sada omma surma läbbi, Et mis wägga
himmustan, Keil mo raske hinga többi Raub, ja
ma terweks saan. Jesand Jummal! arowita,
Wotta otsa, pallun ma, Wanna ello peäle teh-
ha, Et uus ello õlleks nähha.

4. Et

4. Et sa olled tuluud mulle, Oh siis jä ka min-
nusse, Minna annan ennast sulle Orjaks sinno
rigisse. Soga mind nüüd ehita, Ja so sees
mind kinnita, Et ma sinno pole hoian. Te, et
sedda õnne leian.

5. Sind ma wallitsen mo ommaks, Üpris kal-
lis hinge kroon! Olgo mull' so ihho roaks. Ja so
werri, mis ma joon. Joda mind so kaewo seest,
Wotta ommast rohkest käest Armoga mo himmo
toita, Enneses mind hästi hoida.

6. Adam on sind mahhajatnud, Ja ka minna
temma sees; Sest on hingele surm tõtnud, Ja
so näggo polle käes; Wotta omma sannaga
Sedda surmast ärrata Anna waimo, ello mulle,
Minna annan ennast sulle.

7. Sinna olled waggadele Heldest wotnud räs-
kida, Et sa tahhad ennesele Nende üddant kas-
sida. So su meile kulumab, Et ie pühha waimo
saab, Kes sind iggatses ja nouab, Jkka palwet
tehha jouab.

8. Waat, se kalli sanna peäle Wottan ma
sind palluda; Sega tahhan omma mele Keiges
palwes jahhuta: Alita, et sind armokenn'! Jkka
ennam iggatsen, Kinnita mine waimo wäes, Hoia
omma armo käes.

9. Ärrata so sees mind üles, Üksnes sulle ella-
da, Et saan rõmo sinno süles, Ja woin ilmast
lahkuda. Jä mo sisse wäega, Anna ello. ram-
mo ka, Kui sa minno sees ei olle, Et siis ello mul-
le tulle.

10. Magguš arm! Et Jkka wihha On so läb-
bi leppitud, Ja, kui waewati so ihha, Selgeks
armuks mudetud; Oh siis pallun minna ka,
Minno

Minno wihha kustuta, Armastussega mind taida, Et woin armo üllesnäita.

11. Aita, mis sa tahhad, nouda; Oigo, mis ma teen, so nou; Anna so seest rahho leida, Sulle keikis anda au! Sinno sanna kuuls minne Saatko mind, et keik mo tō Wo es so pühha tahtmist möda Ikka hästi tehtud sada.

12. Miks ma peaksin weel ennast Ilma pärrast waewama? Sada mind so külje hawast Hinge janno aiama, Sinno harwust, kust on seest Weri jooksnud ilma eest, Wihha tulle kustutama, Pörge hirno kautama.

13. Anna, et so külje hawast, Mis wet andis werrega, Toidust nouan, peäsen waewast, Katta mind so tiwaga: Heida mind so küljessse, Mulle jä, sa minnusse, Jahhuta mind ommast ellust, Et so pole hoian wahhust.

14. Winapu, kus külges ollen, Anna rammo oksale, Et ma so sees kaswan, õitsen, Ja saan walmis wiljale; Sata ommast rohkest wäest Wägge mulle tousma tõest, Aita wilja kandes, nouda: Isalt õnnistamist sada.

15. Sind ma tahhan ommaks wõtta, Et so paistus maggus on, Omma walgussega tõtta, Se on minno hinge kroon, Sa tead, et se pudub weel, Et ta lihha wangis teal, Sada tedda õige tele, Et ei eksi temma jälle.

16. Mikku keik, mis kurrat nouab, Aita ilma pärra sees, Anna, kui surm liggi jouab, Et ma sinno surma wäes Rahholist lään maggoma Wiimisel päwal tousen ka So sees, ja so surma pärrast Taewa lään ma ilma pärrast.

17. Aita

17. Üita mind keik jedda tehha, Mis sa mo
 kääst nõuad teäl, Et ma muud ei tea, tahha, Kui
 mis tunneb sinno meel. Anna, et ma ühtege Il-
 ma sinnota ei te; Juhhata mind, JEsand selgest,
 Gulle ennast annan täiest.

280.

Die Liebe leidet nicht Gesellen 1c.

Wisil: Kes Jummalat ni lassseb tehha 1c.

Res tahhab tõest armastada, Teist kõrwast se
 ei sallige: Kaks päikest ei sa walgustada
 Maad ühtlase seält taewa seest: Kaks wastast
 herrat tenida Ei woi, sest se ei sünni ka.

2. Hing! miks siis lonkad kahhes mõttes?
 Ous Jummal warraks armada, Miks tühjad
 asjad sind siis pettes Weel joudwad kinni pidada?
 Peab ta sind prudiks kutsuma; Siis pead
 sa ilmast lahkuma.

3. Kui tahhad Kristust ommaks hoida, Siis
 tedda üksnes himmusta, Ja ärra lasse ennast
 woita, Waid tühja rõmo unnusta: So lihha
 peab surrema Weel enne, kui siit lahkud sa.

4. Miks wottad sa siis omma meile Weel sed-
 da, mis siin mahhajaab, Ja ürrikesse rõmo peäle
 Sul iggaweste wallo teeb? Kas tühhi aur sind
 peab ka Siin waimul läilaks teggenia?

5. So silmad sind kül rõmustawad, Kui tüh-
 jad asjad kätte saad; Siis agga hästi nutta sa-
 wad, Kui põrgo pina kannatad: Kes agga nuttes
 külwawad, Need õiskades seäl leikawad.

6. Oh! Jummal, kus need innimesed, Kes
 enne wägga ahneste Ma-ilma hüüd ja rõmus-
 tused Siin noudsid? nüüd hing järgeste Seäl

põrgo = tulles waewa näab, Ja us se mäddand
kehha sööb.

7. Marilm wiib ommad surnud hauda, Ja
neid ei ial ärrata: Käl ommadel' woib Jesus
jouda Au, ello anda lõpmatta: Ta auustab juis
ihho seäl, Kui teine surm on teiste peäl.

8. Jlm, miß so asjad tood mo ette? Mis
on mü' soga teggemist? Neid pakku omma
laste kätte; Mo pärralt jägo Jesu rist. Kui
jäab mo ossaks Jesuke, Siis teik mis tahhan,
on mo ká.

281.

Ehrifti Blut und Gerechtigkeit re.

Wisil: So hing oh Jesus! tehko mind.

Kristusse werri, õigus ka, Se minno au kuub
on, et ma Ses kõlban Jummalale nüüd, Ja
kui ma taewa lähhan siit.

2. Ehk tullen kohto ette ma, Ei ükski julge kae-
bada: Ma ollen andeks andmist saand, Tal on
mo wõllad kautand.

3. Mo wõlg nüüd risti kølge jäab: Käl uhke
kurrat sedda näab. Siis wõlla ramat kauri,
Kui Jesust risti naelati.

4. Ehk olleks wõlla ramat ka Käl kirjotud mo
werrega: Ma ollen puhhas lahti sest, Ja keigest
wõlla sundmissest.

5. Miß kurrat Kristust risti lõi? Sest tem-
ma õigeks palgaks sai, Et hinged ta káest kad-
duwad, Ja Jesu kätte lähewad.

6. Ma tean: kurrat isfi ka Näab, et ta káest
õigussega Keik innimesed lahti saand, Et Jesus
wangid lunnastand.

7. Jesus

7. Jesus on minno Jesand nüüd, Se pühha
Tal, kel polle süüd, Kes risti surnud minno eest:
Ma ussun sedda süddamest.

8. Et temma werri, ussun ma, On üllem war-
ra otsata: Keif armo täius tulleb sest, Se mak-
sab taewast iggawest.

9. Ma ussun, kui neid pattusid Beel paljo
ennam olleksid! Kõl kurrat werre hinda näab;
Ja ilma saab, mis temmal jääb.

10. Ma ussun, et mis hukka saab, Ja huk-
katusse, sisse jääb, Keif lunnastud on iggawest,
Ja makstud igga hinge eest.

11. Ma ussun, et suur Jummal ka Saand
omma Poia surmaa Beel ennem ommas koh-
tus seäl, Kui olleks Adam risti peäl.

12. Kõl olleks süüis tassutud; Kurrat waid
olleks naeranud: Jummal näggo puduks teäl;
Et Jesus peästnud, parrem weel.

13. Keif tunnistajaks olge nüüd, Kuis tah-
han taewa minna siit: Keif inglid! pange tah-
hele, Kes taewa au sees ollete.

14. Ehk talle armust ellan ma Ja tenistuskes
wiggata, Keif kurja woidan peäle, Ja patto
surmani ei te.

15. Siiski, kui taewa tullen ma, Ei headust ma
ei nimmeta: Waid, et ma, kui üks pattune,
Saan werre pärrast taewasse.

16. Seäl Abram laulab Tallele, Ja pühhad
hinged ühtlase: Kui ramat lahti tehakse, Et
pattused on, nähakse.

17. Mis pulma-kuub sul, küssid sa? Mo Je-
sus isse, wastan ma; Siis kattis ta mind häd-
dalist, Kui paljas peäsin kurratist.

18. Se kalli fue hoidsin ma, Gest issi luggu sellega, Et Kristus omma werrega Ka sedda heiab wigaata.

19. Kui siis mult küssitakse weel: Mis teggid sa ma-ilma peäl? Siis ütlen: Kristus Jesusse, Kui joudsin, siis head teggin seäl.

20. Et teädän, et ta werri ka Keik pattud wotnud upputa, Siis olli se mo rõõm ja au, Et ma ei wotnud patro nou.

21. Kui tulli kurri himmo peäl; Ei se woind sundida mind seäl: Gest lusti, uhkust, ahust ka Ma woitsin Talle werrega.

22. Ei minna waidlend nendega; Waid lüh-hemat noud wotsin ma: Ma kaebjin sedda Tallele, Siis peäsin lahti allate.

23. Gest kurjad waimud lahkuwad, et Jesu werre kardawad; Mis au ei anna Tallele, Sega ma saatsin kaugese.

24. Siis pühha rahwas sawad ka Suurt rõõmo tunda minnoga, Et rõõm saaks tehtud minnule, Siis waimo wä-est laulakse:

25. Keik au nüüd olgo Tallel' fesi, Et ta on tappetud mo eest. Ja on keik pattud kautand, Et kõlbawaks ma temmal' saand.

26. Et ma nüüd ellan ilmas weel, Siis on se keik mo mõtte, weel, Et risti-rahwas tabhan ma Se armo tele juhata.

27. Et kallis, armas Jummal! sa Meid sinno Poia werrega Ni wägga wotnud armasta, Et ei woi ärraarwada.

28. Keik, kes on armo sanud tõest, Leid palun minna süddanest, Et teie muud ei kuluta, Kui sedda ühhi lõpmatta.

29. Weel ennam pallun õppiad, Et Jesu werrest rätiroad: Gest igga hing siin tühjaks jääb, Senni kui Jesu werres keeb.

30. Oh Jesus! olle kidetud, Et olled lapses sündinud, Mind lunnastand, ja ilma ma So talli werre hinnaga.

31. So werd meil' anna kuluta, Ja tedda pattust peästada, Kes tahhab kui üks pattune Weel kippuda so werresse.

32. Au kunningas, mo Jesuke! Sa Jesa poeg, ta sarnane; Keig' ilma peäle hallasta, Mis so pool hoiab, õnnista.

33. Et wallitsend mind armoga, So hawust tahhan tunda ma, Seäl kitleda so õigusses, Ja sinno werre kue sees.

282.

Wenn ich in Todes: Nöthen bin ic.

Wisil: Kui surma tund on ukse ees ic.

Aui ollen surma hädda sees Ja kust! i nou ei leia, Suis otsin Jesu hawades Ja surmas abbi sada. Seält leian nou ja abbi kül Mo raskepattu loorma al, Ka surma, pörgo wasto.

2. Ei hädda woi siin ilma peäl Mi paljo walo sara, Mis Jesu surm ja hawad teäl Ei jouaks parrandada. Ta surm mo ello, kasso ka, Mo lotus, abbi keelmatta, Mo au, mo kroon ja warra.

3. Ta kääsi, jalgo sirrutab, Mo pottud wotab kanda, Ta omma pea nõrgutab Suud mulle heldest anda. Ta lassib külge pistada, Et selle seest woin wadata, Kui wägga helte remma.

4. Se õige armo üks on se, Mis ikka seisab

lahiti. Kui Noal olli hädäda kä Ja temmast lae-
wa tehti, Et upputusses peäsis ta Siis omma
naese, lasrega Ni peästwad Jesu harwad.

5. Neis tahhan minna öiete End ikka warjul
hoida, Kui önest puust üks linnoke Woib tuisus
asset leida Ni kaua, kui se waitseks jääb, Ni mo
hing ello puusse lääb. Se ello pu on Jesus.

6. Kui Moses kowwa kaljo löi, Et wäljaook-
sis wessi, Ni Jesu külae pisteti, Kui olli podud
risti, Seält jooksis werri, wessi ka, Se hallikas
on löpmarta. Mis jahhutab mind surmas.

7. Mull' anna önsast lahkuda, Oh Jäsa! för-
gest taewast, Oh! Jesus önnisteggia, Mind
peästa surma waewast. Oh pühha Waim! üks
lahiti ie, Wi iggawesse ellusse Mind armo kae-
wo jure.

8. Nüüd tunnen rahho, rõmo sest, Et sa mind
lunnastanud, Keik kurnastus mo süddamest
On nüüd jo ärra sanud. Mo hing, et minne,
Jummal ka Wiib pühha ingli seltsiga Sind tae-
wa rigi sisse.

283.

Wer im Herzen will erfahren ic.

Wisil: Armas Jesus sind ma pallun ic.

Kui sa puäd tunda sada, Et se taewa Runnin-
gas, Jesus, wottaeks halledast Ennast sulle
ilmutada; Ötsi tedda kirja seest, Runni leiad
süddamest.

2. Ötsi kui need targad tedda, Runni touseb
täht so sees, Ja on seismas süddames: Siis kül
önneks tida sedda, Sest et sulle rohkeste Wal-
gust, öigust antakse.

3. Kui

3. Kui sa olled Jesust sanud, Siis so sees ka tõeste Tunnukse ta au ja tõ, Mis so hing on kautanud: Temma wägge tunnukse Warsi waimus selgeste.

4. Siis keik juttud ja keik kõnned On sest heldest Jesussest Ja ta armo paistmissest, Sedda noudwad himmud, mõited, Kunn sedda kallikest Rätte sawad koggonest.

5. Need on kangel Jesussest, Kes au takka aiawad, Rikkust, rahho puawad, Kiitlewad nin tühjast kombest, Ilma rõmus ellawad, Eihha tahtmist teggewad.

6. Kõl need waesed üllesnaitwad, Et neil pimmedus on ka, Sest et nemmad hulluste Taewa warra ärraheitwad, Botwad pühkmed selie eest Mis neid peastaks surma seest.

7. Egga need weel Jesust otsi, Kes, et korra peastaksid, Ennast selgeks sataksid, Öppiwad kõi öppetussi Lähwad kirko, pihile, Ja ka pühha lauale.

8. Teed sa sedda wisi parrast, Mõtteldes, et sest saab kõi, Siis sest polle kasso sull: Sest sa pead süddant ausast Jummalale kinkima, Jesust uskus otsima.

9. Siis ta annab ennast leida, Kui sa olled öppimas, Jutlust kuulmas, luggemas, Ehk ka mõtmas pühha leiba: Siis pat andeks antakse Ja hing puhtaks pestakse.

10. Siis sa woid ka rõõmsast tulla, Jesu ette astuma, Ta kääst armo palluma, Ommas palmes julge olla, Sest et sa keik omma tööd, Nenda kui ta tahhab, teed.

11. Alita Jesus, et ma nouan Sedda üksnes ilma peäl, Et sa mo sees ellad teäl, Ja et minna hästi jouan Sada sinno sarnatseks Siin ja seäl so litusseks.

12. Siis ma nenda, kui need targad, Redda ilmas naertakse, Meletumaks petakse, Sind mo Jesus, ööd ja päwad Tahhan kita, palluda, So ees aufast ellada.

284.

Wisil: Voi! mis minna ollen teinud.

Kui sa risti tulles polled, Wotta agga kannata, Jesu warjo al siis olled, Kui sa wottad palluda: Omma süddant allanda, Wotta järgest dhkada, Käl sa siis saad pea nähha, Et so Jesus Feik woib tehha.

2. Kes on ilmas näinud sedda, Et on mahhajaetud, Kes on pöignud patto mädda, Ja siin armo ofsinud? Keik on wastowoend, Pattust lahti peästetud: Wotta nüüd ka sedda tehha, Siis saad omma Jesust nähha.

3. Kes siin uskus kindlast nouab, Armo, heldust, allandust, Sellel Jesus anda jouab Rohket armo warrandust. Wotta sinna palluda, Otsekohhe uskuda, Polle siis sull' karta hädda, Jesus tehha woib feik sedda.

4. Ku end patto pärrast waewad, Waene, ussu tõeste: Se ou asjata, et kaebad, Gest et Jesus heldeste Altab: wotta kannata, Temma abbi odata! Ei sul polle karta hädda, Käl so Jesus pörab sedda.

5. Touseb kaebdus patto merrest Sinno peäle, wotta sa Ikka julgest Jesu werrest: Temma peäle

peäle wereta Mis on waew ja patto sü, Usfu
tedda allati, Ei ta ial sedda laita, Sind ta wot-
tab tõest aita.

6. Keik so pattud Jesus kändis, Kui ta rip-
pus ristipeäl, Wallo sisse ennast andis, Temma
sees sa ollid seäl; Tedda waewas pörgo piin, Kui
ta so heaks hüdis süin: Jummal! miiks mind
mahhajättad, Mo eest ennast wariul' petrad?

7. Kui ta pallus rohho - aedas Sinno patto
toorma al; Wärrisemas, fures waewas Olli
süis se pühha Tat: Käl se tedda pigistas, Nend-
da et werd higgistas; Mi suur oli temma häd-
da, Kes woib ärramoista sedda?

8. Kui ta räkis seitse sanna Kristis, süis sind
õnnistas: Kui so pattud wottis kanda, Süis sind
wägga armastas: Olli wait kui tappa - tal So
eest pörgo wallo al, Wottis so eest waewa näh-
ha, Sind se läbbi lahti tehha.

9. Temma maksis sinno pattud, Kunni need
keik otsa said, Ei ta ühte patto jätnud Maks-
matta, et olle wait! Wotta kindlast uskuda,
Omna Jesusst palluda, Patto wölg on tassa teh-
tud, Se waew Jesussest on nähtud.

10. Temma wottis patto wölgä Ennese süüls
melega, Wottis keik neid omma selga Südda-
mest, ei kelega, Kustutas ka pörgo tuld, So eest,
Kes sa ollid muld: Gest so südda rõmustago,
Omna Jesusst auustago.

11. Pörgo wõtmed temma wöttis Ärra kure
ja waimo kääst; Ei sind woi se wanna jättis
Sundida nüüd onnast wääst. Ei Ta jätnud
ühtege Woinust ennani temmale; Et sind
Jesus

Jesus armust hoiab, Kui ta kuusata sind piab.

12. Müüd on sinno kohhus ikka Omma Jesusust tenida, Kes teeb ihho, hinge wigga Termeks omma armoga; Anna sinna temmale Alusa tanno all-re: Jesus armastab sind wägga, Nenda kaub patto rögga.

13. Au ja kitus Issal' olgo, Kes meil annud Poia teal: Kitus Jesussele tulgo, Kes sai oh-wriks risti peal: Pühha Waimo tanname, Temmal' kitust anname. Jesus pörab rõmuks waewa, Ja wiib ommas sülles taewa.

285.

Es glänzet der Christen inwendiges Leben ic.

Ommal Wisil:

Rül waggade ello sin seestpidi hülgab, Eht nemmad kül ilmae naeruks on läänd; Mis neile suur kunningas taewast sin jaggab, On temma ükspäines; ilmsiks neile teind: Mis ükski ei moista, Mis ükski saand maitsta: Se ehte sees nende hing wottab nüüd paista, Et Jum-mala au nende peäle saand tousta.

2. Kül wäljastpoolt näitwad kui alwemad sandid, Kes tüddi ma-ilmal, mäng inglidel on, Ja seestpidi on nemmad armsamad prudid, Se ehte ja Jesussest armastud kroon. üks imme ma-ilmas, Kes kunningal' taewas Meelt, hinge ja waino sin walmista joudwad, Ja temma sees rõõmsaste ellada noudwad.

3. Keik nemmad on lihha sees Adama lapsed, Ja patto juur on neil ka süddames weel, Ni tundwad ka hädda, kui pattused teised, Ja sõwad ja

ja jowad, kui tarwis on teäl. Kui wotwad tõõd
tehha. Ehk hingab se kehha, Ei olle neist ennam
kui teisiske nähha, Kuid et hul ma ilma wiis
teikis jääb mahha.

4. Waat, seestpiddi on nemmad Jumma-
la suggust, Kes neid sanna läbbi on wäg-
gewast loond, Kui kired ja legid sest Jum-
mala õhust, Kes neile ka üllewelt toidust on
toond. Need inglid on wenriad, Kes süis ka,
kui nemmad Siin Jummalat kiitwad, seal
rõõmsaste laulwad, Eks se neid ei rõõmustaks,
Kes sedda kuulwad?

5. Siin nemmad kül liguwad, ello on taewas;
On nõdrad, ja kaitsemad mis on ma peäl.
Meil hinges on rahho, kui kárrin on ilmas. On
sandid, ja sawad, mis himinustab meel. Mist
waewab neid kängest, Nõõn jääb neile rohkest;
Ihm arwab neid surnuks, kes ärraláind melest,
Kes ellowad usso sees süddame polest.

6. Kui Kristus, kes nende sees ellanud, ennast
Ma, ilmale náitab ni, kui temma on: Siis ne d
ka, oh imme! ku Jummalaid kánnast Ja kal-
liste ehhitab Jesanda kroon. Siis tu'eb au-
ette. Ja saab nende kátte: Siis selgeste taewas
kui páikessed paistwad, Siis keikide kuuldeis suurt
rõõmo heält tõstwad.

7. Ma laula nüüd, õiskage sareid ja wessi!
Et Jummalat seme on alles ma peäl. Nüüd on
so ka Jehowa pitses ja kássi, Kust tunned, et õn-
nistust tootab weel. Kõl nendega sinna Saad
haljama miinna, Kui ilmub, mis tallele pandud
neil' taewas, Mis nendega ühtlase ihkad sin
waewas.

8. Mo Jeesus, kes sallajas hinge sees ellad, Seehploddise ilma au, illo ja kroon! Oh anna kui risti te peäle mind kallad, Et mulle so sallaja nou armas on. Ilm hüüdsko mind kurjaks, Ja piddago wodrats, Siin olgo mo ello kül warjule pandud, Kui agga so jures rõõm mulle saab antud.

286.

Mosesse ehk kasso Waidleminne pattuse innimessega.

Wisil: Jummal, ma ning raewa Loja.

Auis ni julge? waene rummal, Oh sa pimme pattune! Eks sa tea, et so Jummal Sinno peäle wiyhane? Sinno pat on suur ja hirmus, Ja sa olled ikka rõõmus?

Siin wahhel laula esimest salmi sest laulust:

Dh! kuhho lähhan ma Mo patto koormaga? Kust pean armo leidma? Kes saab mull'abbiks joudma? Et keif ilm appi tulleks, Mul siiski hädda olleks.

2. Waene rummal! kuhho heidad? Ütle kuhho sinna laad? Kuhho ennast mo eest peidad? Kas sa salgad omma tööd? Wata nuhtlust, pörgo kårra! Maksu patto wõllad årra!

2. Oh armas Jeesus, Ma tullen sinnule; Mo peäle armo heida, So helde skõdant näita, Miud wotta armust wasta, So werrega mind kasta.

3. Usjata sa oisid abbi: Jummal on jo wiyhane. Suur on sinno patto häbbi: Jummal ei sind kulege. Mõtle, sure patto peäle Tulleb kange nuhtlus jälle.

3. Ma waene pattune! So peäle julgeste Ma tabhan pattud heita, Et wiiksin armo leida: Siis sinno pühhad hawad keif õnneks mulle sawad.

4. Woi! mis kurjaks olled lainud? Sul on pudo

pudo teigest hääst; Patts orjaks olled sanud,
 Jääd ka sedda iggawest; Põrgo pina pead sama,
 Ja ka põrgo ikka jäma.

4. So pühha werrega Mind pattust puhhasta, Mo kurba
 süddant aita, So armo mulle näita, Keif pattud kinnikatta
 Ja merre põhja matta.

5. Wägga paljo on so patts, Ei sa neid woi
 arwada: Sest sa sanud suri wõlgo, Neid ei woi
 sa tassuda; Weel sa ühre puhko effid Hirmsad
 on so ello wisid.

5. Sa olled minno õn Mo armas Jesukenn', Et sa mind
 pattust peästnud, Ja olled neid ka süstaud So omma haua
 fõse, Seäl matsid sa neid isse.

6. Sinna jättad mahha sedda, Mis so loia
 tahtminne: Sinna wihtad õige tedda, Olled ikka
 wastane! Keif so teggo, fanna, mõtte Ei se kõl-
 ba Temma ette.

6. Ehk suur mo patts tõ, Siis saan neist wallale, Kui
 ma so werre wottan, Se peäle kindlast lotan; Kes sinno jure
 jouab, Kõl häddast abbi leiab.

7. Olle wait! so patts hawad Haiswad otse
 hirmsaste. Wata, nenda haisud touswad Suitso
 wisil taewasse. Polle ühtegi sust kõlbo: Armota
 sa lähhad põrgo.

7. Mul paljo waia kül; Mis siiski tarwis mul, Mo
 õnneks keif on todud, So werre läbbi sadud; Sega ma
 woidan ärra Keif patts, põrgo kårra.

8. Zummal on jo mõõka wotnud, Balmis
 on sind nuhtlema, Ammo on ta walmistanud,
 Moled pandud peäle ka: Hukkas olled; tead sine
 na? Põrgo pole saad sa miinna.

8. Ehk kurrat wäega Mind tahhab hirmuta; Mul polle
 siiski hädda, Sa Jesus woitsid tedda, Ja sinno pühha werri
 kõbb mahha temma leri.

9. Kes sull' sedda julgust annab? Kes sind nenda juhhatab? Kes so eest müüd murre: kannab? Eht kül käst sind ahwardab. Ets sa halska wahhest heitma Meelt, ja ennast hukka meistma?

9. So werri tdeste Teeb sureimme tð, Et selle wæe läbbi Keif rahwas leiab abbi, Ee peästab surma käest, Ja patto, pðrgo wæest.

10. Kui sa Jesust Kristust tunned, Wottad ummaks temma werd, Temma peäle lotust panned, Siis on otsas minno ford. Kui sa sega maksad wolga, Egga Jummal sedda põlga.

10. Ma lodan Issand, sest So peäle süddamest, Ei ma woi hukka miina, Et surnud olled sinna, Ja minno pattud kaanud, So rigi mulle annud.

11. Ugga mis sa tahhad tehha? Kas sa eddespidoi ka Et woi patto ennam nähha? Ei mas ilmast hoida? Tõssi on: kui tahhad isse, Kül sa tulle taewa sisse.

11. Mo süddant juhata So pühha waimoga, Et kurja mahhajattan, Ning sinno jure tõttan, Et woin so jure jada, Ning taewa rigi sada.

287.

O ihr Kinder, was wils werden.

Wisil: Armas Jesus, armastaja!

Lapsed! Kuis on hinge luggu? Ets se polle selge weel? Ons teil teada; et noor suggu Pea surret ilma peäl? Teada ka, et Issand Jummal Ennam weel kui päike näib, Ja et kõlwato ja rummal Jggaweste hukka läab.

2. Jouaksin ma selletada Teile, mull', ja kei kile, Mis on selle jure sada, Kes ei aia kõrwale. Kuulge; kel on joud ja julgus, Et ta Jesu liggi saab,

saab, Tedda ehhitab jeest walgus, Waljast wäg-
gi kinnitab.

3. Tulgem, wotkem otsa tehha Selle peäle
warsti nüüd, Mis ei lasse armo nähha; Tagga-
nege kurratid! Minge sea karja sisse, Kui teil
on se lubba kâ: Lapsed! Tal teid hoiab isse Tem-
ma jure ruttage.

4 Puhtad waimud, wennad! waatke; Rord
meil' seätud illusast; Tulge feltsi, hoidke, saatke
Jggamees ka omma last: Kui siis J Ssa ette sate,
Kummardades üttele, Mis siin meie wisist näte,
Sitast hakkas armo tö.

5. Tulle meie jure warmalt Pühha laps, Im-
manuel! Meie liikmed on so parralt, Hinged ost-
sid ennesel'; Mei' eest kâ k's wotsid mata, Tr: k
side sees kâsid ka. Keik so armo nouud sada
Meie kassuks tullesma.

6. Aita, et so ees siin kâime, Omma tahtmist
rikkume Kangelaelust surretame, Tõrkumisest
lahkume, Eihha noud ja ellit mist, Kawwalust
ka kowwaste Wihkame ja kârratsemist. Amen,
nenda sündko se!

288.

Ich rühme mich einzig der blutigen ic.

Ommal Wisil:

Ma kiitlen ükspäinis neist werrisist hawust,
Mis Jesus on tunnud kül kâssist, kül jal-
gust: Ma mässiin end neisie, ja uskus ne's ollen,
Et rõmo saan tunda, kui taewa ma tullen. Et
rõmo saan tunda, kui taewa ma tullen

2. Ma-ilm! mässa, mölla, ja prassi kül sinna;
Mo Jesust, kes lahke on, auustan minna, Ehk
walko

walko lööb, pitkne ka mürristab waljust; Ei siis-
 ti ma Jesussest lahku, mo kaljust. Ei siiski ma
 Jesussest lahku, mo kaljust.

3. Kes wäesed on waimus, neis Jesus k'ul as-
 sub, Keik kibbedat wallo ta römoga tassub. Et,
 süddame Jesus! se keik mul on teada; Sest hak-
 kan so ümber, ei woi sinnust jada. Sest hakk-
 kan so ümber, ei woi sinnust jada.

4. Oh waatke! seäl tulleb mo Jesuke rööms-
 fast, Ja ümber mo kaela ka hakkab ni armsast.
 Oh lusti: oh rööm! mis jahhutab wägga; Kes
 Jesusst ei nouaks nüüd iggawest tagga? Kes Je-
 sust ei nouaks nüüd iggawest tagga?

5. Mo Jesusse peäle k'äib keik minno mötte,
 End annan ta orjaks, ja keik temma kätte: Ta
 üllem mo melest nüüd ollema peab Ni kaua, kui
 Jummal siin ello mull' seab, Ni kaua kui Jum-
 mal siin ello mull' seab.

289.

Jch bin ein kleines Kindelein etc.

Wisil: Nüüd on se pääw jo lõppenud.

Ma ollen weike lapsok, Ja puun õnnistust;
 Ma ollen, rammust, nõdroke, Ei tea hakka-
 tust.

2. Sa ollid, õnnisteggia! Mo heaks üks lapsok-
 ke: Sa peajsid omma werrega Mind wäewast,
 haddastke.

3. Noud, armas Jesus! anna sa, Et tanna-
 da woin sind: Ma ollen iina kartmaita, Et ar-
 mastasid mind.

4. Ma mötlen, sest et kuulnud ma, Et mo noort
 südant k'ul So andeks olled tahtnud sa; Se polle
 nalli jull'.

5. Siis

5. Siis wotta minno süddame, Mo kallis Jesuke! Ma tean, et on so omma se, So omma, armoke!

6. Mind wossid lapseks wasto sa Kristmisses heldeste, Ja kui weel olin moismatta, Mind loid jo ueste.

7. Mo hing nüüd termeks, selgeks ka Sai pestud puhaste: Käl sedda tõ-est ussun ma, Mis on weel hinge tõ?

8. Kui tootud, hing peab ka, Mo Jesus! olles ma So omma, tiggedusseta End puhtaks pidama.

9. Ei olle joudo ühtege Mo waese lapse kões: Nüüd aita Jssand Jesuke! Sa ainus tuggem mees!

10. Mo süddamekest hoia sa Se eest, mis rõjastab. So werri pessi, puhtaks ka Weel peab, puhastab.

11. Kui forristad siit ilma seest Mind norest, mis on sest? Ma peäsen mitme hädda käest, Saan rahho iggawest.

12. Kui ennam aastro pean ma Siin seisma, wannaks lään, Mo kulla Jesus! aita sa, Et paljo head ma reen.

13. Kui puhaste saan elland ma, Sest seks sain ristitud, Siis õnna otja sata sa, Ja anna mulle suud.

290.

Du sagst, ich bin ein Christ ic.

Wifil: Oh wagga Jummal, Kes keik ic.

Ma risti, innime, sa ütled; Kas on tõssi? Et uif ja ello hea, siis hästi kãib so kãssi Mis

sinna ütled nüüd, sesamma nouan ma, Et olleks
minno usk pääw päwalt laitmatta.

2. Ma risti-innime, sa ütled; Kas sa puad,
Et Jesust Issandaks ka pühhas Waimus hüad,
Ei palja telega, Kas usko tö so kä? Kui sedda
volle sull', siis naero jut on se.

3. Ma risti-innime, sa ütled; Kas siis ihkad
Sa sedda mis on hea? Kas keik, mis kurri, wiht-
kad, Ei Kristust armasta, kes patto armastab,
Ei risti-innime, ehk seks end nimmetab.

4. Ma risti-innime, sa ütled: Temma peäle
Ma ollen ristitud: siis saan ma armo jälle.
Waat? et sa temmaga seäl ennast kihlanud, Kas
armo seädust ka sa olled piddanud?

5. Eks sedda armo sa jo ammo unnustanud?
Kas olled töeks teind, mis sinna tootanud? Kas
õiges uskus sa ta sanna piddanud? Eks wanna
innime so sees ei ellanud?

6. Ma risti-innime, sa ütled; sest ma kulen,
Mis pühha õppetus; ka kirja hästi loen: Ma
küsün; Kas sa teed, mis kirri õppetab? Ei kuul-
jat, teggiad waid Jummal auustab.

7. Ma risti-innime, sa ütled; puun sada Mo
korra pihtile, seäl patto tunnistada. Ma pallun
wägga sind: mo söbber: wasta mull', Kas pär-
rast sedda siis on parrem ello sull'?

8. Üks ikka olled sa: so teud, mõtted, sannad
Kül pärrast pahhemad, so nouud on need wan-
nad; Mis head näikse weel, ei paigast kolba
se: Keik on tais lawwalust, kui watan diete.

9. Ma risti-innime, sa ütled; ollen sanud ka
Jesu lauait se, mis temma tootanud. Ma pallun,
näita

näita mull', kas sest sull' kasso saab? Kas udes ellus sind se werri kinnitab.

10. Ma risti-innime, sa ütled, ma káin firikus, Ma loen ramato, Ma laulan, pallun, rõmus! Need asjad on kúl siis wast head feelmatta, Kui usk so süddame teeb puhtaks lõpmatta.

11. Kúl risti-innime ma ollen, sinna ütled. Ei sinno ellust ná ma sedda, mis sa kiitled. Kes Jesu járrel káib, se on ta párralt ka, Selsam-mal on üks meel Jesusse melega.

12. Kui selget armastust usk ikka wálja kedab So uest süddamest, ja armoga sind sõdab; Kui olled allandik, ja õige tassane: Siis olled tõeste üks risti-innime.

13. Mi káua agga, kui so pahha wiis mull' náitab, Et uhkus, wallatus so süddant alles táidab: Kui wihha, kadedust táis on so kurri meel, Siis risti ellust sa kúl kangel olled week.

14. Ma risti-innime, sa ütled: ei ná minna Et sedda parramat, kui pagganad teed sinna, Ei te sa saggedast, mis targad pagganad; Kúl koh-to páwal need so peále kaebawad.

15. Oh! árra kútle sa end risti-innimesseks, Kunni sull' sawad usk ja teud tunnistusseks. Ei olle sannust kúl: üks risti-innime On, kui ta nimmi káib, seest õige, tõssine.

16. Et risti-innime ma ollen, armust anna, Et murretsen, et ma ei paljast nimme káina. Kel nimme jures tõ ei olle ühtlase, Ei tulle ial se so jure taewasse.

291.

Wenn erblick ich doch einmahl ic.

Wisil: Mis olled sinna armas Jesus ic.

Millal ma saan sind, armas Jesus, nähha?
Totta, kü sedda woid sa pea tehha: Him-
moga huab so pruut. tulle Jesus, Oh tulle Je-
sus!

2. Mo karjane! waat! nõdder ollen minna,
Et ma ei lahku sinuust, sada sinna: Mo rammo
lõppeb, kui sind ei sa nähha! Mis ma woin
tehha?

3. Sioni tüttred, Peio jure tõtke, Kes terweks
mind teeb, temmal' õõlda wõtke, Et minna tem-
ma armastusiest pollen, Ja pallaw ollen.

4. Et armastan, oh tõhhed! waljust hüüd-
te, Et armastan, oh ided! hüda püüdke: Mis
ial heält teeb, üle: Tal on armas, Mo melest
armas.

5. Suud minnule Ta wottis üksford anda,
Keik minna warsti ei woind miiksi panna; Tem-
mata polle rõmo, keik muud asjad On mulle
alwad.

6. Tuhhatford minna tabhan omma wenda,
Tuhhatford ihaldan sind, omma wenda: Ei
lange melest se, kes on mo omma, Ma temma
omma

7. Mis wiidid sa, mo hinge himmo, Jesus!
Ma otan, et sind kätte saan, oh Jesus! Waim ja
so pruut, need ütlewad: oh tulle! Te rõmo mulle.

8. Müüd tulle jälle, keige armsam sõbber, Ja
jose kermem nne kui üks põdder: Suud mulle
andma, minno jure tulle, Se maggus mulle.

6. Mo

9. Mo sõbra heäl, et kuulge, hüab lahkest,
Mo sõbra heäl se jahhutab mind rohkest; Ja jal-
lad seiswad õlli-mäel heaks meile; Suud an-
nan neile.

10. Täis rõmo õiskan, et se korda läinud, Et
omma kallimat head ollen näinud, Ja parralt
ollen ma, mo parralt Temma, Ükspäinis Temma.

11. Sioni rahwas, kes mo sõbra näinud, Kes
teid on taewas ülleskirjotanud, Oh neitsi-wäggi,
nüüd keik olge rõõmsad, Keik olgerõõmsad.

12. Et rõmustage; mind mo sõbber hoiab,
Se peigmees rohkest armoga mind toidab: Ja
parralt ollen ma, mo parralt Temma, Ükspäi-
nis Temma.

292.

Erleucht mich, Herr, mein Licht.

Ommal Wisil:

Mind, Jesus! walgusta: Ma ollen iesti rum-
mal, Ei tunne ennast ka. Ma tean sed da
kül; Üks teine järg on mul; Ma polle süiski weel,
Mis sünniks olla teäl.

2. Ma oll n ennemuist Kül wägga hästi rah-
hul, Ei teadnud kurbusfest: Nüüd selge tülli
käes, Ja murre süddames. Kust tundsin rõmus-
tust, See teeb mull' ahhas'ust.

3. Ma tean tõ-este, Et mulle warra kahjo Ei
sedda wallo te; Mul on head sõbrad weel; Ei
karda waenlast teäl, Ei ihho waewa nä, Keik
tarwidus on kä.

4. Oh! se on hinge piin, Sest süddamest ta tou-
seb: Se ahhastab mind siin, Ja murrab fondid ka,
Et ma ei selleta, Kas sa mo Jesuke, Ja ma so talleke.

5. Ei olle iggamees, Kes Jesust ommaks ki-
dab, Ka rõ-est temma sees; Se agga senna saab,
Kes meel kautab, Mis tahhab lihha meel, Ei
ella ennesel.

6. Se pettab ennast tõest, Kes sedda wisi mõt-
leb Siis ussun süddamest. Kui keik se patto eest
End hoian keigest wäest, Mis saatwad häbbisse,
Ei pagganadke te.

7. Se Jesust kätte saab, Kes ennesest on lah-
kund, Ja mis ilm armastab, Au, rikkust, rõ-
mustust, Keik lihha himmustust, Siin wihtab
süddamest, Ja nouab Jesust tõest.

8. Se on se usso heät, Ja temma põllem
himmo; Mo Jesus! olle teäl Mo kaljo, kilp, ja
au; Mind saarko sinno nou. So pärralt ollen
ma, Ning jään ka lõpmatta.

9. Kes sedda die e, Ei rahha, se ei ussu; Ja
wihtab Jesusse, Teeb kodda liwa peäl, Mis pea
langeb teäl; Sest usso kinnitus, On Jesu ley-
pitus.

10. Sest on se wigga kül, Mo armastus ei
kõlba, Mis tännini on mul, So wasto, Jesuke,
Et ilma rõõm ja rõ, Mull' armsam olnud weel,
Kui sinno nou ja meel.

II. Hing! panne tähhele: Ma pean julgust
wotma, Et saaksin rahhule. Kui lahked südda-
mest, Ma-ilmast, lihha tõöst, Ja ellad Kristus-
ses, Siis õige järg so lääes.

12. Sa waene! tahhad sa, End keelda kun-
ningale? Kel joud on otsata, Kel on keik rikkus,
au, Keik wäggi, tarkus, nou, Kes, mis ta lonud
teäl, Ka peab illewel.

13. Kui üksford hukka lääb, Mis ma peäl on, ja taemas, Siis temma ikka jääb, Ei lõppe ialge, Ei temma surrege; Ja kedda tunneb ta, Sel õn on orsata.

14. Kes agga aegsaste, Siin temmaga ei leppi, Se jääb kül häddasse, Väab hukka iggawest, Ehk touseks filmadest, Wet kül ni rohkeste, Et woaks wolaste.

15. Kui Jummal armoga, Müüd leppimist üll' pakub, Siis wotta wasto ka, Ja ütle: sinnule Ma annan, Jesuke! Mo ihho hinge ka, Keik puhhas wotta sa.

16. Mis tahhad, te moga: Mind walmista waid sulle, Au=riistaks, illuks ka, Et ikka tidan sind: Kui issi kattad mind, Ja puhhaks saab mo waim, Siis ollen armo taim.

293.

Mein Heyland lehre mich recht lieben.

Wisil: Kes Jummalat ni lasseb tehha.

Mind õppeta sind armastama, Mo kallis Ennistreggia! Mind wotta sinna wahwastada, Ma ollen willets sinnota; Et ellust ni hea meel on sul, Siis olle armust arstiks mull'.

2. Ei minna woi sind armastada, Mo ommast wäest, sest pallun ma! So armastust mo sisse sada, Mind fedda hästi õppeta, Et ikka sinno armo nään, Ja armastusse sisse jäään.

3. Mind sada isse armastama, Sind keigest wäest ja kindlaste, Seks wotta süddant walmistada, Et ussin ollen kowwaste, Sind armastama iggawest, Kui armastad mind keigest wäest.

4. Et woin sind ikka armastada, Se on so

Teige üllem tõ; Siis minno sisse sedda sada: Mo
ommaks, armas Jesus, ja Keik omma armas-
tusiega, Et ma ei ella sinnota.

5. Ei sinnota woi minna tehha Ei ühtegi, mis
kõlbab teäl: Ma woin kül pea rõmo nähha Muist
asiust, mis on ilma peäl: Oh ärra salli sedda
sa! Et minna muud ei armasta.

6. Kui sinna annad ennast mulle So armas-
tusie wäega, Siis õdd ja päwad tulleb sulle Mo
sees sind ennast armasta; Mo seest ma leian
kawwalust, So kääst saab õiget armastust.

7. Et selge armastus sa olled, Mo hinge suud
nüüd lahti te, Et sa mind sega sõõtma tulleb,
Muud himmo tēla, Jesuke, Mo armastus! et
puhtaste Sind armastan ja kowwaste.

8. Kui armust annad armastada Sind nen-
da, kui on lohus se, Siis woin so armastust
täis sada: Ja sinno armastusse id Jaab min-
nusse, kui on so sees: Ma maitten sedda südda-
mes.

9. Et muido surnud ollen, tead; Sepärrast
omma armoga Mo armastus, kül isse pead
Mull' rahho saatma lõpmatta, Et igawest sind
armastan, Ja sinno hallastust täis saan.

10. Oh wäggede Jehowa, sada! Sa olled
armastusse mees, Et woin sind hästi armasta-
da, Se on ükspäinis sinno kääs: Oh armasta
mo Isfand mind: Ma armastan sīs jälle sind.

294.

Ah Gott, mich drückt ein schwerer Stein ic.

Wisil: Kristus on meie patto eest ic.

Mind waewab wägga raske koorm; Kes
woib

woib se mo peält wotta? Sull' teäda on mo wallo, surm, Oh Zummal! appi tötta. Jesus ellab, surnud ma, Oh Jesa, se mo murre ka: Ei wot ma leida tedda; Oh hädda.

2. Kes sedda kimwi weretab Mo peält, mis wägga raske? Mil haua-uks siis lahti saab? Millal rõõm tulleb mulle? Eks ma pea surma Käest Müüd lahti sama usso wäest? Kes on se, kes mind peästab? Kes peästab?

3. Kurb südda, ärra arraks sa: So Jesus tousnud ülles, Keif pörge wägge rikkub ta: Pat poob jo risti külles. Käl ta omma surmaga Sind peästab patto rojast ka, Ja waimo ello annab Käl annab.

4. Ja tousnud on, et temmaga Sa pead tousma surmast Ja wäest, teeb sind õnsaks ka Et ahhastusses rõõmsast Risti al Käid temmaga, Woid surma orrust peäseada, Ja rõõmo sisse sada, Käl sada.

5. Ei Jesus jätta taggasi Sind, et ta ele läinud, Ja kissub katki paeladki, Misga sa wängis käinud: Sind wottab hauast tommada Keif ilma sinno murreta, Ja sind so wallust peästab Sind peästab.

6. Sind pühhad inglid kaitsewad, Et Jesu jures olled: Need sinno eest siin söddiwad, Kunni sa taewa tulled: Dtsi omma Jesukest, Kes risti lödud sinno eest, Seäl, kus ta surmast tousnud, Kus tousnud.

7. Se polle patto haua sees, Kes touseb uskus ülles, Kel temma sanna süddames, Se ikka, on ta külges. Siis olle ussin innime! Ja pole pöörma

põõrna fermeste, Siis raske koorm kül kaub,
Kül kaub.

8. Müüd patto hauast pöggene Ja taewa pole
tõtta, Ma-ilmast uskus taggane, Keik lurja mah-
hajatta Jesus näitab ennast kül, Kui parrast
õssa pea sull', Et woid ta pole hoida, Woid
hoid.

9. Mind, Jesus, waimus walmista, Et elloda
woin sulle, Runni mind wottad ärrata, Ja kro-
ni anda mulle, Mis teises ilmas sinno kæs On
walmis auu-rigi sees. Oh Jesus palwed kule,
Oh kule!

295.

Warum willst du doch für morgen ic.

Wifil: Miks mo südda ennast waewab.

Mis, kui paggan, innimenne! Hädda sees
Hoomse eest Oled murrelinne? Mis sind
raske murre aitab? Jummal se Waikseste Sind,
kui nälg on, toidab.

2. Jummal on sull' ello annud; Jhho sa Hin-
gega Oled temmalt sanud. Ei ta neid woi
jätta jälle Altmatta, Kes siin ka Eotwad tem-
ma peäle.

3. Ärra kaeba nenda hädda: Mis ma sõõn?
Mis ma joon? Jummal sadab sedda. Jhhule
ta toidust annab, Ja mis weel Tarwis teal Se
eest murret kannab.

4. Eks so ihho parrem olle, Kui se leib? Tem-
mal täib Rohkest anda sulle Keik mis sõdab sind,
ja jodab; Gest ta meel Selle peäl Käib, kes ted-
da otab.

5. Meel, mis selga pannen? mõtleb; Jesuke:
Ärra

Ärra te, Mi kui paggan; ütleb. Wata põllud,
wata metsad, Pillifest, Rohhokest; Need teik häs-
ti seiswad.

6. Kas on linnokestel murred, Kust ta saab,
Mis ta sööb? Kas ta nälgä surreb? Temma
lodab loja peäle, Hüppab seäl Oksa peäl Rööms-
fast, tõstab heäle.

7. Oh! se õige usk on waia: Olleks se Meie
kä; Woiks, mis tarwis sada. Jummalast kes
Pinni hakkab, Ei jä ta Abbita, Rahhul walwab,
maggab.

8. Kes siin õigust takka nouab, Üllemaks,
Kallimaks Armo riki peab, Sellet' Jummal süa
annab, Jua ka, Waewata: Temma eest hoolt
Tannab.

9. Ma-ilm noud'õ tühja agga; Minno meel
Peab teäl Noudma Jesust tagga: Ehk kü! wõt-
tab heldest melest Wahhest ka Wibida; Eiski
aitab tõest.

10. Kui mo wõko katsma tõttab, Andid ka,
Mis saand ma Mo käest ärrawõtiab: Kui, mis
mul on, lähhäb nurja; Heaks ka se Minnule
Tulleb, ei te kurja.

11. Ta woib mull' teik jälle anda, Wottab ta,
Elluks ka Panneb omma sanna; Oh! kui men-
ni maene ellab Murreta, Ennast ka Hädda war-
ral toidab.

12. Jesa holeks ennast andwad: Tahhab ta
Nemmad ka Wäksesest risti kandwad. Temma
tahtmist nemmad kiltwad; Kuida ta Mendega
Seab, aega wuitwad.

13. Jummal süski appi tõttab, Annab tõest
Pallokest, Kuuida kaeboust wottab, Rõmustab
neid

neid siis, kui hädda Sureks saab, Lõppetab Utsitselt kül sedda.

14. Hinge eest need murresewad, Jeesusse Hawusse Nemmad kermest jookswad; Sest et temma kallid hawad, Kui waew ees, Hädda Käes, Nelle abbiks sawad.

15. Müüd, mo Jeesus! rõmuks olle, Kaunikenn', Minno õn! Toidusseks mull' tulle. Murretse mul hinge warra; Jhhuie ühtege Siis ei olle ärra.

16. Keik mo pudust, Jumrial! annan Holeks full', Keik, mis mul Waewaks on, mis kannan. Murretse, wait tahhan olla, Palludes, Kumardes Ka so ette tulla.

17. Tanno anda tahhan jouda Sulle seäl, Ning ka teäl So pool' ikka hoida Keik so auuks minna pannen, Jä mull' sa Ossaks ka Armas Jeesus! Amen.

296.

Was kan ich doch für Dank.

Wifil: Oh wagga Jummal, Kes 2c.

Mis tanno moistan ma Oh Jeesand! sulle anda, Et kannatussega Mind wotsid kaua kanda? Kui teggin kõwwerust Ja patto allate, Ja wihhastasin sind Mo Jummal! iggapä.

2. Kül surest armust sa Mind santi armastasiid: Ma hullutasin peäl: Sa ikka hallastasiid. Kül wasto oksa ma Jäin pattustpõõrmatta: Ei sa mind nuhhelnud; Waid wotsid kannata.

3. Et ollen põõrnud nüüd, Sa üksi olled teinud, Et kurja waimo riik, Tõ, mo sees hukka lainud

nud, So arm, mis ullatab, Mo Jesus! taewani, On minno kirowist meelt Teind pehme's pohjani.

4. Kõl moistsin pattoga Sind, Jummal! wihastada, Ma agga ennesest Ei joudnud armo sada: Ja hukka miines ma Kõl joudsin langeda; Ei joudnud issege Mo parust rouseda.

5. Sa tõstid ülles mind, Ka teed sa näitsid mulle, Mis pean kaima ma: Sest tänno annan sulle, Sind, Jummal! Eidan ma, Et wihkan patto tõ, Ja wannu reggusid Müüd melega ei te.

6. Et agga ueste Ei lange patto sisse, Siis anna minnule Se pühha waimo isse, Et selle läbbi ma End hoian patto eest, Ja ue melega Sind tenin süddamest.

7. Mo ello aial mind Müüd wotta sata sinna, Et ilma sinnora Ei sada ennast minna. Kui enast sadan ma, Siis efsin ikka peal, Kui isse sadad mind, Siis teen, mis kohhas, eal.

8. Oh JESu, wotta sa Mo palwet mõ a rehha! Poeg, Jesus! anna mull' So omma wägge nähha, Oh kallis pühha waim! Mind sada ikka eal, Et ma sind tenin siin, Ja iggawest ka seal.

297.

Liebstet Jesu, was vor Müh.

Wifil: Kes Jummalat ni lasseb rehha re.

Mis waewa olled sa mo pärrast, Mo Jesus, woinud kannata, Et sa mind siit ma ilma pärrast Ja pattust saaksid peastada: Sa nouduid warra, hilja mind Weel enne, kui ma tundsin sind.

2. Sa

2. Sa olled keik so auustussed Mo waese pärrast kautand, Sa jätsid taewa rõmustrussed, Ja ollid Ma peäl üsna sant; Sa lastsid ennast laimada, Et sa mind saaksid aidata.

3. Sa jätsid omma riki mahha, Au järge, Kroni melega; Siin sa ei noudnud au, ei rahha; Waid sullaseks said rõmoga, Et minno hing so palgaks saaks, Ja kunniglilikuks emmandaks.

4. Weel suremat hoolt mo eest kandsid, Kui läksid risti surmasse, Ja omma hinge pandiks andsid So Jesa kätte taewasse; Et sinnoga mo hing kui pruut Saaks iggaweste kihlatud.

5. Et nüüd mull' olled walmistanud Keik sedda, kallis Jesuke! Ja mind weel enam armastanud, Kui isse ennast armoke! Siis joudko se pääw tulla ka, Mil sedda keik saan maitse-da.

6. Mind wotta omma riki sisse, Ja terreta mind heldeste, Mull' anna suud, mo peigmees isse! Mo hinge hoi järgeste, Et ta so sõbraks, prudiks saaks, Ja kunniglilikuks emmandaks.

298.

Meine Seel' ermuntre dich 2c.

Wisil: Armas Jesus armwita 2c.

Mo hing! Jesu armastust Wotta süddamesse panna: Ta näab surma ahvastust; Seks so süddant hopis anna; Wägga ustaro on so Jesus, Olle remma pärrast rõmus.

2. Dige Jesa poeg se on Sinno sü eest risti podud, Pea peäl on terraw kroon, Werriseks ta ihho lödud. Ta on so eest urmseks pekstud, Sedda armo kusti leitud.

3. Sure

3 Sure pina pidcid sa Jggames e pöröus tundma, Mitne patto pärrast ka, Sa wa rö-
must ilma jäma: Agga Jesus patto kannab,
Kohket armo sulle annab.

4 Temma rist on waigistand Jummalä so
Jesa wiha, Käsko needmist löppetand, Bot-
tis pahha keik heaks tehha: Köhna, patto, sur-
ma wotits, Armust sulle taewast andis.

5. Mis nou tulleb piddada? Mo hing! mis
sa tahhad tehha? Jesu waem on naljara: Tem-
ma armastus en nähha; Mötle, mis on siuno
kohhus, Et so Jesusel on woimus.

6. Ei woi ial temmale Mingisuagust tassuta-
da: Head teeb mulle liaste: La skust wottab teo-
tada, Et ma piisut armastanud Sedda, ja kül
kurwastanud.

7. Mis on sündind pahhaste, Sedda mah-
hajätma töttan: Nou ma pean kindlaste, Et ma
reit teed käära wöttan, Kus ma Jesust üksi ihkan,
Ja mis kurb ta melest, wihsan.

8. Pärtud! tagganege nüüd, Et ma ennam
teid ei falli; Teile, teile on need siüd, Mis mind
terwad sellest lahti, Kelle sees on üksnes ello, Arm
ja keik mo hinga illo.

9. Jesus Annisreggia! Wotta mind so om-
maks seäda: Sinno pärris ollen ma; Sest ma
tahhan rruiks jada: Sulle ellan, risti kannan,
Sures end so holeks annan.

10. Jesus! sinna olled se, Kelle jure iika töt-
tan, Sa mo omma, miinage Sinno ommaks
ennast iätan. Mis sull' armas, armas mulle:
Pahha mull', mis pahha sulle.

11. Mis sa tahhad, tahhan ka: Süddames on sinno sanna; Peksad sa, wait seisan ma; Mär-giks, pandiks Waimo anna, Et ma taewa rigi pärrin, Julgest ma se peäle surren.

12. Se nou jägo löpmatta; Jesus on mo ainus ükski: Temma omma ollen ma, Ta kääst mind ei küssu ükski. Temma mind ei jätta mahha, Ei ma Tedda jätta tahha.

13. Boime siit jo hingele Sedda rōmo, rahho leida, Kui end uskus kihlame Jesuga; kui ta woib näita Meil' ni paljo head siin waemas: Woi! mis sünnib pärrast taemas.

14. Woi! mis maggus ello wiis! Woi! mis rōom, au, õiskaminne! Woi! mis rahho tulleb siis, Kui saab otsa woitleminne! Ikka, ikka Jesusust kidan, Jesussega aega witan.

15. Igga tunni rōmustan, Kui se peäle mõtlen minna, Tännoga sind auustan: Keik, oh Jesus! annad sinna; Se mull' uskus kindlast tulgo: Mo sees sinno wäggi olgo.

299.

Wisil: Oh Jummal wata heldeste re.

Mo hing! mis aega witaad sa, Ja wataad pato to peäle? Eks olle Jesus armoga Sind lahti ostnud jälle Mi kallist sinno pattudest, Sind kannud ommas süddames, Kui rippus ristil sambas.

2. Et wotta kindlast uskuda, Et Jesus lunnas tanud Sind: walwa nüüd ja pallu ka, Kunni ta abbi sanud: Mind santi, Jesus, juhata, Ja mind, kes nõdder, kinnita, Et siino hawus ollen.

3. Mo kallist Jesus! aita sa, Ja juhata mind järgest,

järgest, Et waene rummal ollen ma, Mull' ab-
biks tõtta fermest: Ja aita uskus woitelda;
Mind kinnita so werrega, Ja hoia ommas ha-
wus.

4. So pätte, Jesus, annan ma Müüd omma
hinge, ihho: Mind armust järgest tallota, Et
ollen waene pihho. Mind hoia omma sülle sees,
Siis rõmo kül on süddames, Ei larda minna
hädä.

5. So holeks jägo minna ka Gest tunnist ja
fest pāwast, Mo Jesus! pea murret sa, Et ma
so werre waewast Saan kasso, et sa kannatand,
Ja kalliste mind lunnastand, So hawusse jään
minna.

300.

Was giebst du denn, o meine Seele!

Wisil: Kes Jummalat ni lasseb tehha re.

Mo hing! mis annad Jummalale? Kes keik
sull' annab iggapä, Eis tulie ühtege so
mele? Mis armas olleks remmale? Oh anna
süddant remmale, Se on ta mele järrele.

2. Mis on ta pārralt, se ta ihkab, Kell' tulleb
süddant anda siin? Ei kõhnole, kes ello wihtab,
Kus ta on, seäl on pōrgo piin. Üks päinis sulle
tahhan ma, Mo Jummal, süddant ohwrida.

3. Siis wotta ni, kui tahhad, ohwriks Mo
meelt, mis jinna ueks teind, Mo süddant pal-
gaks, armsaks sag ks, Et se eest olled waewa
nāind: Ma annan sedda keelmatta, Se on so
omma, maksud ka.

4. Eks sellel' tulleks süddant anda, Kes om-
maga mind rõmustand? Sull' woin ma armo

nimme panna Kes surmani mind rmostand.
 Mo meel, so meel, üks olgo se, Ja mulle sa,
 ma sinule.

301.

Auf Seel und danke deinem HErrn.

Ommal Wisil:

Mo hing, oh anna süddamest Nüüd tänno
 Sandale, Kes sind sel õsel kahjo eest On
 heldest hoidnud jälle; Jo päite näitab sull', Mis
 worra Jummalal, Mis usklikude silma ees On
 nähha hiilgwa kaste sees.

2. Oh Jummal, ei kül joua ma Se armo
 juttustada, Et ihhule jo wõrsid Sa Hea hinga-
 misse sata. Ei ma woi kita kül Head, mis sa
 teinud mull' Ja teistele kes lootwad ka, Kel õige
 usk on minnoga.

3. Oh minno hinge Kariane, Ma kidan sinno
 truust, Mis sinno waeste lastele Pääw päwalt
 nä tab heldust, Sind tännab südda ka, Et mind
 mo perrega Sel õsel wõrsid kaitseada So pühha
 ingli wäega.

4. Mo armas Jummal, aita nüüd, Et nenda
 ellan minna, Et ma ei koorma patto siüd Mo
 hinge peale tänna: Waid tulgo minno tõ Nüüd
 kassuks hingete, So sure nimme kitussels, Ja
 minno liggimesse heäks.

5. Mind armust hoia keiae eest, Mis hinge,
 ihho waerab, Ja anna, pollun süddamest, Mis
 sinno õnne sadab: Oh kela meie peält Tuld, nal-
 ga, sõa heält: Kui sadad ristri willestust, Siis
 enna obbi, kannatust.

6. Keif meel wottan wasto Sult, Mis ial
 peale

peäle panned; Ma tean, et hâlda kaub malt,
Kui diget aega tunned. So Jÿsa helde meel Da
maatmas minno peâl: Kui uskus tullen sinnule,
Eiis õnnistus jääb minnule.

7. Keik sinno holeks jätta ma, Mo hinge, ih-
ho, warra; So kârre (te kui tunned Sa,) Keik
annan warra, hilja. Maad wotta hoida sa,
Keik rahwa suggu ka, So saakramentid sanna-
ga. Meid lasse õnsast lahkuda.

8. Ei jätta minna, Jÿsus, sind, So jalge üm-
ber hakkân: So su, se õnnistago mind, Eiis rõs-
mo tundma algan. Oh Jÿsus sõda sa Mind
taewa lewaga, Ja joda minno hingekest Wee,
werrega so hamadest.

9. Se peäle tahhan rõõmsaste, Mis minno
kohhus, tehha: So waim mind saatko rassaste,
Kunni ma jouan nähha Sind pühha seltsiga So
auuks lõpmatta, Eiis pääw on häsi hakkatud,
Saab Jÿsusjes ka iõpperud.

302.

Was sag ich dir, die mit viel tausend zc.

Wisil: Pääw lõppeb nüüd, Jä armas zc.

Mo Jÿsuke! kes mitto tuhhat waewa Mo
pârrast näind, Mind juhhatades taewa;
Mis pean ma Kûl sulle üttema So süddamest,
Kuis jedda tunnud ma.

2. Se on mull' siis Kûl armsaks rõõmuks tul-
nud, Kui ollen ma So pârrast üksnes õlnud;
Ei siiski ma Woi seida sallata, Et waewaks
lând, Kui mu peâl mõtlend ma.

3. Kas iggapääw, Mis ilmub, peab mulle;
Kas peab se Ka minnopârrast sulle, Mo Jÿsuke!

Siin waewas ollema? Mis armad sa? Ei ussu
sedda ma.

4. Kui olleksin Ma sinno jure joudnud, So
armo, ja So wägge nuttes noudnud: Kui ol-
leksin Ma süddant tühjaks teind; Siis armas-
tus Mo sis e olleis läind.

5. Eru Pea, sull' Ma nuttes räkin ülles: Ma
armastan End ommaks kahjuks alles, Ei holt
ma Sest kallist saarmisest, Mis läbbi waim
Mind peästaks patto seest.

6. Sepärrast jääb Tõ poleks teggematta, Mis
algmisest Sai hästi ülleswõtta; Mo õppia!
Kas on mul lota weel, Et otsa saaks Se tõ siin
ilma peäl?

7. Kas jowan ma Kõl uskus ärrasata, Mis
üksford mind Woib hopis kautada, Et middaai
Weel hoian ennesel; Kui tulleks sull' End hopis
anda teäl?

8. Ma nouan, ja Ei woi ka julgest nouda;
Sest essite Mull' tuleb senna jouda, Et ussun,
et Se järg weel polle kões, Mis hingel' on, Kes
hopis sinno sees.

9. Ma pean ka Weel enne uskma sedda, Et
omma meel Ja tarkus mull' teeb hädda, Se
wõttab mind So rindust wõdruta, Kui kohhus
on Seal hästi immeda.

10. Mo kallis arm! Ehk kõi mo film ei nutta;
Kõl süiski sul Mo hinge waew on tutta. Sest
sinna naäd Mo süddant pohjani, Eks polle ta
Müüd kohkund surmani?

11. Eks põemus ma Kui woitlen hinge pär-
rast, So harusse Ei kippu patto käärrast? Tal!
tulle,

tulle, ja Woid süddant tallita, Sa armo wain!
Woid sedda kassida.

12. Oh! aitte mind, Et uskus hüppan kindo
last, Mi, kui on teind, Kes ärrawoitwad waen-
last: Siis peäselksin Ma hobilt keigest sest, Mis
keelnud mind Mo kalli Jesu wäest.

13. Oh! andke mull' Mo hädda selletada, Ja,
kuida ma Woin waggaks, seigeks sada, Kui sal-
laja Mind pettab omma meel, Kuis iggapääw
Mull' tulleb surra teäl.

14. Mull' näutke ka, Mis õnnis järg on neile,
Kes omma meelt, Ja süddant andwad teile;
Mis maggus rõõm, Mis kallis au se on, Kui selle
peäl Mei' tulleb woids kroon.

15. Mo peigmees! Kes Mul tõ-est armas ol-
led, Kas tootust Mo kääst weel wotma tulle?
Mis on so nou; Kas tahhad, et soga Loõn kai?
mis teed Sa Jesand! minnoga.

16. Kas tahhad, et Hing wi kui joud ta kääs,
Peab põllema So armus, ning so wäes, Et wurs-
rinal leek legi läbbi lööks, Ja ühtegi Ei ennam
Pulmaks jääks?

17. Siin käästi on Kõl; minna kardari agga,
Et tühhi keik Mo tootusse tagga. Kui mitto
ford Ollen ma sedda teind? Kui mitto ford Ka
sinno abbi näind?

18. Ja süski weel Ei olle otsa sanud Mo en-
ma meel, Mis mind on eksitanud: Sest ütle sa,
Ma pallun raskeste, Mo hingele: Et hakka
ueste!

Du Lebens Brodt, Herr Jesu Christ.

Wisl: Oh Jesus üllem abbimees 2c.

Mo Jesuke, sa ello leib! So jure eksja jouab,
Kell' himmo taewa peäle kãib, Ja so kãest
armo nouab: Sest pallun ma sind süddamest,
Oh puhasta mind pattudest, Et kolban sinno
laual.

2. So armsa taewarõaga Mind, Jesand,
tãanna sõda; Mind ello jõeie juhbara, Ja selle
seest mind joda: Kõi ollen haige, rojane, So ar-
mo jomist karjane! Mull' niiski õrra kela.

3. Sa meesi moggus taewa leib! Oh anna
mulle armust, Kõi pat mo hinge peäle kãib, Et
peajen selle hirmu. So usso kuub nüüd katko
mind, Et mull' ei olle karta sind, Kõi istan sinno
laudas.

4. Keik wiha, waeno kustuta Mo süddamest
ja hingest, Mo süüd ja wigga ilmura, Et ma
neid nuttan järgest. Sa kũrstud Pasatalleke,
Oh anna ennast peioke! Mull' hinge kassuks
sua.

5. Ma tunnistan, et minno tõ Ei maksa sed-
da armo, Ma ollen patto sullane, Ka tunnen
selle hirms. Se hãdda sees mind rõmustab,
Et sinno sanna tunnustab; Sa wottad waesed
wasto.

6. Pat on mind hopis rikkunud; Oh anna
terwist leida. Surm on mo sisie rikkunud; Mo
peäle armo heida. Ma elken sõgge, walgusta;
Ma ollen laddund, hallasia, Ja aita selgest
armust.

7. Mo peigmees tulle minnule, Ning ja mo süddamesse, Et ma suud annan sinnule, Ja jaän so armo sisse. So maggusama rõmoga Mo nões ra waimo kossuta, Ja lõppeta mo hädda.

8. Mo Jesule, sa ello leib! Soaa mind sõta wõtta, Sa werri! Kel keik pesta täib, Mind heldest jootma tõtta. Sa jaän mo sisse, anna ka, Et jaän so sisse, ning et ma So labbi saaksin taewa.

304.

Her Jesu Christi meins Lebens Licht ic.

Wifil: Tuud surno kehha matrame ic.

Mo Jesus, ello walgustus, Mo lotus ja mo rõmustus! Te-käia olles ilma peäl, Ja patto koorm mind wa-wab teäl.

2. So jure te-kond on mo ees; Sa ellad rõõmsa taewa sees, Seäl on mo õige pärris-ma, Mis sa mull' saatnud werrega.

3. Te-konnaks hing on rammeto, Ja ihho õige warrato; Sepärrast, JSand, pallun sind, Et tulled isse saatma mind.

4. So pühha kannatusse wäest, Mind peästa surma wallo seest; So higgiga mind jahhuta, So werrega mind lopputa.

5. So hebid ja so ihho piin Mo hawul' olgo kui üks wiin; So naero kroon mo auustus, So teotus mo rõmustus.

6. So sappi jook mind jodogo, So janno jannust peästago. So waljust hädda hüüdmisest Mull' warri tulgo põrgo eest.

7. So pühha wie hawusse Mind peita, et ei

minnusse Ei porgo kui woi putuda, Ei ka mo hinge kiskuda.

8. Kui lähhan keletumaks jo, So waim siis mo sees õhkego, Mind kela taewast etjumast, Ehk silurad lõpivad näggemast.

9. Kui siit on ärralahkuda; Mind Jsssa lätte juhata, Mo meled hoia jamsimast, Ja ennast kofko weddamast.

10. Te, keppiks olgo mull' so rist, Haud kohbaks, kus saan hingamist: Kui ma saan surnud, katko mind need mähkmed, need mis katkid sind.

11. So armidest mind õppeta, Et armo tahhad näidata, So külge hawa läbbi mind ka sada, et saan nähha sind.

12. So surma peäle lotan ma, Kui ma nüüd lähhan surema; Mul taewa ukse lahti te, Kui ello korra ots on kää.

13. Mind wiimsel päwal ärrata So parral' kaele assuta, Et minna ei sa kohusse, Ei iggawesse wallusse.

14. Siis minno ihho uenda, Et weiks kui päike paistada. Ja saaks so ihho sarnatseks, Ning inglidele seltsiks jääks.

15. Mis rõmo ma siis leian seält, Kui inglidega tõstan heält, Ja sind seäl pühha huigaga Saan nähha ikka filmaga.

305.

Mein JESUS schönstes Leben ic.

Wisil: Ei lahku minna sinnust ic.

Mo Jesus! kallim ello, Sa Pasa-talleke! So armastusse illo On, et sa peioke! End hea melega Siin õhwriks mo eest andsid, Ja risti nuhtlust kandsid; Mo hinge kosfuta.

2. Sa

2. Sa kannatasid nuhtlust, Oh süta talleke!
Ja maksid minno uhkust Mo eest, mo armoke!
Sa lunnastasid mind; Sind õalast surma pan-
di, Ma ilma sü eest anti, Mis süiski põlgab
sind.

3. Siin risti külges nähti Se õnnisteag'ia, Ja
patto õhwrüks tehti Se tal, mis wiggota! Se
ello surmasse Saab, kes meil' rahho saatnud, Ja
armoga keik kaatnud. Sest tänno temmale.

4. Tal andis ennast kũpsta Seäl kõrge risti
peäl, Meid wõttis põrgust peästa, Seks noud
ta andis teäl. Ja kalli werrega Tuld wottab
kustutada, Ja wihha lõmmatada; Ja palwest
tulleb se.

5. Ei jänud haura sisse Se surnud talleke; Ja
wottis ello isse, Sai woimust kangeste, Kul
kange tapleja, Woib patto, surma woita, Ja
jalge alla heita Keik kurjad waimud ka.

6. Kuis pean õmmaks sama Nüüd sedda tal-
lekest? Mis ennast andis tappa, Werd walla-
des mo eest: Mo südda esfite Peab patto kurjust
tundma, Ja armo himmustama, Ja nutma är-
daste.

7. Sind Jesus! wasto wõttan, Ja sõõn sind
uskudes, Kui sinno liggi tõttan So waema mäl-
lestes, Su, südda tännab sind, Ja sinno truust
ikka, Mis parrandab keik wigga, On uus ja al-
tab mind.

8. Keik patto happotaignad Peab wälja püh-
kima, Mis himmud meles kewad Peab mahha-
jätama: Nüüd selges meles ma Pean, kuni
minna ellan, Ja Ma peäl alles ollen, Uus tai-
gen ollema.

9 Wood wõle panne jouan, Ja kingad jal-
ges teäl; Se on, et sedda nouan, Mis on seäl
üüewel; So risti na-al ma Kain, ilma mah-
hajattan, Ja sinno jure tõttan, Müil taewas
ossa ka.

10. Kui üpres wägga maggus On mul se tal-
leke: Mind kattab temma õigus, Kui olen al-
laste: Ta werri puhhasrab, Ta lihha maggus
su sees Kõl keiges kurbastusses Seest süddant
kinnitab.

11. Wiin, messi jahhutawad, Meid süaks'
hinnoga; Kes aga Jesusi sawad, Meed kiit-
wad toega, Et polle üein siin, Süddame kin-
nitusses, Ja üllespidamisjeks, Kui se leib,
lihha, wiin.

12. Kes rasket risti kannab, Kel' murre, kurb-
wastus, Sell' Jesus rõmo annab. Et id. peb
ahhastus, Kes nõdder, jouo o, Ta rõmustama
tõttab, Kõl toetada wõttab, Kes kurb, ja rann-
moto.

13. Meid, armas Jesus! sõda So pühha lih-
haga, Meid taewa te peal joda So kall. werrega,
Meid senna sada sa, Kus polle janno ora, Kus
wõttad lambad jora So se ge we. ega.

14. Seäl päike, Jesus! Jummal Da passmas
meie sees. Kes annab rõmo temmal, Kel nüt ia
hõdda kões. Kes õhitud, dis'ab seäl, Kes äg-
gand siin, seäl naerwad, Ja kahjust kasso sawad,
Rõõm tulieb wigga peäl.

15. Siis wime au ja kitust, Ja wägge tallele,
Ka auustust, ja rikkust Taweti poiale, Kel' tarkus
lõpmatta, Kes meie õige Jummal. Keik woinus
on ka temmal; Saulgem: Halleluja.

306.

Jch will dich lieben meine Stärke, 1c.

Wisil: Kes Jummalat ni lasseb rehha 2c.

Mo joud! sind tahhan armatseda Ei sannega,
woid teoga, Sind tahhan ikka iggatseda,
Mo ehte, keik mo himnoga; Sind kallis wal-
gus armastan, Kunni ma ello löppetan.

2. Keik aega tahhan soga wita, Kui wägga
armisa sobraga, Sind tahhan armastada, Kira
Kui ial weel woin hingada, Sind tahhan nou-
da, talleke, Kui prudi nouab peofe.

3. Oh et ma sind, sa dige illo! Mi hilia ollen
tunda saand, Ja sind, mo hinga rõõm ja ello! Ei
enne ommaks tunnistand; Se fur wastab ja
waewab mind, Et enne ma ei noudnud sind

4. Ma hultusin kui eksnud pimine, Ma etsisin,
ei leidnud sind: Sind jatin mahha, oh mis im-
me! Ja noudsin lomad ning ka mind: Müüd aga
ga ollen saand so käest, Et armastan sind süde-
damest.

5. Sa dige pääw, sind tannan minna, Et sa
mind olled walgustand; Sind tannan, taewa
rõõm, et sinna Mind wabbaks teind ja rõõm-
stand. Sa kallis arst, sind tannan ma, Et mulle
terwist annad ka.

6. Müüd wotta hoida m'no mele, Ja kela
ärra eksi-nast, Mind jubhata so omma tele, Ja
hoia seismast, langemast, Mo hina ja ihho wal-
gusta, Mo päike! ja mind wahwasta.

7. Mo silmil' anka nutro rõõmsust, Mo me-
lel' puhhast himmustust, Mo hingel' et sind nou-
an ausast, Ja näitan ülles armastust. Mull'
anna,

anna, et waim, moistus, meel So pole ifka hoidwad teal.

8. Sind, Jummal, tabhan himmustada, Sind tabhan nouda, minno kroon! Ja palgata sind armastada, Ka siis kui raske waew mul on. Sind kallis walgus, armastan, Kunni ma ello löppetan.

307.

O Gott mein Schöpfer, edler Fürst &c.

Wisil: Kui Jesus sure armoga &c.

Mo Jummal loja abbimees! So jure waene tullen, Kui sa ei wallitse mo sees, Siis mu:do hinges ollen: Ma ollen furnud ellawalt, Mind pat on ärrahukkand, Sest kus ta kã on melewald, Seäl polle weelgi hakkand Se õige waimo: ello.

2. Sepärrast heida armo nüüd So waese lapse peäle, Ja kela, et mo patto süüd Ei koggu uest jälle. Mind hoia sedda räkimast, Mis wihhas: tab so mele, Ehk ühhe innimesse last Woib sata kurja tele, Ja hukatusse pole.

3. Mo kõrwad, Jesia, hoia ka, Kui sattun pahha seltsi, Et need ei ial kuulda sa So rigi teorussi. Meid põra nende juttudest. Kes sinno waimo naerwad; Kes end ei hoia nende eest, Kõl pea sedda pöörwad Ka eksitusse sisse.

4. Mo silmad, Jesand, wallitse, Ja kãna puhta tele, Et häbbematta nou ja tõ Ei tulle minno mele: Mis auas ellus kinnitab, Mis taewa wäggi nouab, Mis kindlat usko sünnitab, Mind Pässinusses hoiab: Se olgo minno himmo.

5. Oh anna, et ma süddamest So rõmo üksnes ihkan, Keik prassimised igaawest Ja ilma lustid wihkan: Se rõõm mis liyha rõmustab,

Se

Se lükkab pörgo sisse, Ja mis ilm rõõmsaks
tunnistab, Se sadab hukatusse Mi waimo, kui
ka hinge.

6. Oh õnnis, kellel allati Se taewa leib on
roaks, Kes muud ei tahha, iagarse, Ei nouage
muud osaks, Kuid se mis sadab ellusse, Kus
Zummalaga ellab, Ja fenna pühha huijasse, Mis
armsad laulud laulab, Ja lõpmatta näab rõmo.

308.

Du hast mir das Herz genommen &c.

Wisil: Armas Jesus armastaja, Kallis &c.
Jesus Peigmees.

Mo kääst süddant olled wõtnud, Kallis õdde,
prudike! Kihlama ma ollen tõtnud Ennast
soga, tuike; Et sa uskus, armastuskes Tahhad
tunda peigmeest mind, Eest mo südda hallastus-
kes Põlleb, et saan kätte sind.

Uflik Sing Pruut.

2. Süddant mo kääst wõtnud olled, Armas
wend, mo Peigmees ka: Armastus teeb, et
sa tülled Kristi kulae surrema! Kõl so werd mo
sü eest minna Watan rohkest jooksemad, Arm-
sam sõbber olled sinna, Ei ma tea parremat.

Peigmees.

3. Illusam kui Ester enne Oli, Fallim olled
mull', Armsam weel, mo bekenne, Ennast ans-
nan õimaks sull'; Ehred mis sind ehhitawad,
Põlle fullast, hõbbedast; Illu minno werrest sa-
wad, Seest kõi paistwad elledast.

Pruut.

4. Illusaks kuis hüad sinna Mind? mo hel-
de

de peioke! Danna häbbi tunnen minna, Eks ma olle rojane? Dat mind hirmsaste on rikkund, Oh ma ollen rojane! Surm on minno sisse rikkund, Hopis ollen wiggane.

Peigmeees.

5. Illus olled, se on tödde: Roja märki polle sul; Urra pea almaks, ödde! Keik mis tarms, se on mul; Keik on sinno, seks ma tullen Sull, mis minno, andma nüüd: Minna, minna isfi ollen So kuld, ehte, kallim siid.

Pruut.

6. Minno südda, rõmus olle! Kido wäärt ei olle sa; Kallimat mul söbra polle, Punnane on, walge ka: Punnane, sest temma hawad, Werri, surm, mis temma näind. Sedda selgest tunnistawad, Et ka arm head mulle teind.

Peigmeees.

7. Sinno pattud walgeks sawad, Mis on elle-punnased, Mo surm, werri puhhastawad Meid, ehk werre. karmased: Oh siis wotta minno hawust, Mis so ehreks tarwis sul; Rammo saad mo werre kaewust: Sinno heaks on õigus mul.

Pruut.

8. Oh kui wagga olled sinna! Walgem lund käl olled sa: Keik mis sinnust tunnen minna, Se on armas, kallis ka. Kallis peigmeees, sul on walgus, Keigeüllem puhhasuus, Tödde, tarkus, õigus, selgus, Armastus ja hallastus.

Peigmeees.

9. Pruuut, so päike minna ollen: Minno Mo sinno on: Rõmoga so rõmuks tullen, Mo au on so

So a nu kroon: Urra wiwi, fermest tõtta, Keif
muust rõmust tüh enda Jhho, hinge, ja neid wõt-
ta Minnoga sin ühhen a.

Druut:

10. Sind ma tahhan armastada; Siin ma
ollen sinno kã: Deigimees, wõtta wautada Mind
kui pitsert sinnuste: Sa mo pãrralt, minna ollen
Sinno pãrralt ikka teãl: Kõl sind nõhha sama
tullen, Seistes sinno parral kãel.

309.

Schaf über alle Schãge.

Wõil: Oh Jesus! sinno wallo.

Mo keige kallim warra, Sõudame Jesule!
Sind wõil tsen ma õrra Mo õmmaks, ar-
moke! Ma ollen ehitanud Sull' asset enneses,
Et ollen õhro sanud Sult patro wallo sees.

2. Sa õige rõmustaja! Leib taewast õlled sa,
Mo parras hinge toitja, Kui mul on kannata.
Siis wõid sa waigistada, Kui hingel hãdda
kães, Ja rohkest jahhutada Mind keige waewa
sees.

3. Oh! saaksin minna nõhha So lahket pal-
lest: Siis wõib so wallo tehha Mind rõõm-
saks sõddamest. Mo õnneks wotta tulla; Sest
õmma sinno a Et maksa ellus olla, Hea, soga el-
lada

4. Oh, rikkos ello andja! Kes ikka maggus
teãl, Sa ustar ristõ kandja! Kui armad peksa
peãl: Ma tahhan õnnatada, Mind wallo, ristõ,
ei sa So armust jahhutada, Se polle raste ka.

5. So heleks nõõb mo sõdda Nõõd surres,
ellades: Ma tahhan ikka sedda, Ka kange tulle
sees

sees Kõl enne higgistada Oh Jesus! sinnoga,
Kui Paradisis seista Sant, willets, sinnota.

6. Ma- ilma au ja illo Ei salli, tahhan ma:
Ma nouan taewa ello, Waim püab senna ka,
Kus ta saab Jesust nähha: Ja senna nouan
ma, Kus wõttab maia tehha, Seal on hea el-
lada.

7. Oh Jesus, mo rõõm tulle! So sinno jure
mind, Et minna jään so sülle, Hing ehteks ar-
wab sind. Mind rõõmo- liina sata So armust
heldeste: Ei woi ma kahjo sada, Gest keik süs
on mo kää.

310.

O Jesu du mein Bräutigam.

Wisil: Mo Jesus, Jummal lihha sees re.

Mo peigmees, armas Jesuke! Kes armust kui
üks talleke Mo sü eest olled surma läind,
Mind patto wõllast lahti teind.

2. Ma rikkutud ja wiggane, Sant, pimme,
paljas, rojane Siin tullen ka so lauale, Mind
ära lükkä kõrwale.

3. Sa olled arst ja walgustad, Se pühha
kaew, ja puhhastad, Se Isand kel keik anda
täib, Se õige kuub mis pulmas kääib.

4. Sepärrast Jesus! pallun sind, Et sa mo
tõwwest peästad mind, So werrega mind lep-
pita, Ja keigest rojast loyputa.

5. Mo waese süddant walgusta, Ja usko mo
sees õhhuta, So warraga mind rikkats te, Ja
minno lihha tallitse.

6. Et sind kes olled tõssine Mi Jummal, kui
ka innime, Mo Jesust taewa leiwaks saan, So
armastust ka mälleran.

7. Mo

7. Mo äddames nüüd kustura Keik him-
mud, ja siis istura Mo sisse usko, armastust, Ja
Keik, kuit sa soad auustust.

8. Mis hingele ja ihule On kassuks, anna
minnule, Keik kahjo kela, süddant ka Nüüd en-
nesega ühhenda.

9. Te, et so söma = aia wäest Keik kurri kauks
minno seest, Et parro süüst ma peäseksin, Ja JS
sa armo tunneksin.

10. Oh aia minnast waenlased, Kes on mo
hinge wastased, Keik dieged noud mis on mo kä,
So waimoga nüüd kindlaks te.

11. Mis ial teen ehk nouan ma, Se sündko
kuida tahhad sa; E ma woin waggast ellada,
Ja rahho sees siit lahkuda.

12. Siis wiao mind so rigisse So inaliid om-
ma selisise, Et seäl so laual sinuoga Ma romo
tunnen lõpmatta.

311.

Herr Jesu meine Ruh.

Wisil: Oh Jummal, sinno peäl re.

Mo rahho = Jesuke, Oh! te, et allate So ar-
mastusses pöllen Sind tundma ussin ollen,
Sind pühhadega kicon Ja sega cega witan.

2. So armo wessi keeb, Ja keik head min-
nus teeb: Mo meled uendago, Tõdd, mõtred
walmistago, Et, mis ma ette wottan, So auuis
tehha tõttan.

3. Oh kibla minnoga Nüüd ennast lõpmatta:
So onnaks ennast annan, Sind ikka me es pe-
an, Mind armastad, oh sada, Et sind woin ar-
mastada.

4. Mo ossa olled sa, Mo ainus abbi ka:
Mind wotta laulatada Soga ja ühendada,
Mind wotta ommaks sinna, Ehk ellan, surren
minna.

5. Mind häddas, Jesuke, So rõmust rõdm-
saks te, So heldus mulle tulgo, Mo meles wäg-
gew olgo, Et sinno peäle lodan, So abbi üks-
nes otan.

6. Mind sinno auuks ka, Oh Jummal, wal-
mista: Keik lust, rõdm seisko minnust, Et ma
ei lahku sinnust; Mo süddamesse tulle, Mull'
isse rõmuks olle.

7. Et tulle Jummal, sa, So waimo läkkita,
Kel joud on sedda tehha, Et saan ta abbi näh-
ha; Mind järgest juhhatago, Mis hakkas, lõp-
petago.

8. Müüd Jesus, jägo ma So holeks lõp-
matta, Et wanna Adam surreks, Et uus au-
riki pärriks; Oh te, et kulen minna, Et Amen ütled
sinna.

312.

Das Jesulein soll doch mein Trost ic.

Wisil: Oh Adam! sinno eksitus.

Mo rõmustus on Jesuke, Mo õn, mo lun-
nastaja, Kes armastab mind tõest; Ei
woi mind lahutada Ei ühteke, ma koggone End
temma holeks pannen, Ehk surren ma, Ehk ellan
ka, Ehk head, ehk kurja winnen.

2. Dns Jesus agga minnoga, Kõl siis woin
kõrda sada, Kui pean häddas ollema, Dns
waew mul kannatada? Mis kurrat! sa, Jlm,
pat, surm ka Mull' woite kurja tehha? Gest Jesu
käest

Käest Saan minna tõest Suurt abbi ikka
näha.

3. Mo Jesu peäle lotes ma Siin JEsu ette
tullen, Mo waenlaste Käest peäsen ka, Kui tae-
ma rikis vollen, Kus ello kroon, Kus he-a on,
Nään tedda, Kes on teinud Mind õnsaks ka, Ja
kedda ma Siin agga uskus näinud.

313.

Meine Armuth macht mich schreien.

Wifil: Keik tulge minno jure nüüd, 2c.

Mo waesus aiab mind, et ma Nään selle jure
kerjama, Kes rikkaks teeb ja terweks:
Sa Jesus, olled, kedda ma Siin nouan omma
nuttoaga, Et lõõks so südda pehmeks.

2. Oh kust ma sedda joudo saan, Et sedda keik
siin toimetan, Mis on mo kohhus tehha; Mo
waimo, JEsand, kihhuta, Meelt süddant ilmast
lahhuta, Et uus meel olleks näha.

3. Mo hing mis keik on wässinud, Ja pea
ärrajannunud, So kaewo jure tõttab; Sul täib
wo himmo waigista, Mind täita ja mind rõmus-
ta, Et mo hing rammo wõttab.

4. Mo keeljad aia kaugele, Sa woid jo kiu-
satusiele Kõl pea otsa tehha! Te, et ma uskus
kindlaks jään, Ja palwele ka järgest lään; Siis
saan so wägge näha.

5. Oh aia käd nüüd laiale, Ja tõtta mulle
waesele, Et saan so sülle sisse: Sa tunned min-
no ihkamist, Mo pissarad ja õhkamist; Oh rõ-
musta mind isse.

6. Sa olled minno rõmustus, Ka siis, kui
mul on kurwastus, Ja ahvastus mind waewab;

Sa polle arralütkanud, Kes tunneb, et ta kad-
dunud, Ja omma häda kaebab.

7 So heldus mind nüüd jahhutab, So mag-
gus sünni kossutab, Ja rõmustab mo mele:
Mo Jummal! mis ma ütlen weel? Keif minno
hümno, nou ja meel Käib agga sinno peäle.

314.

O! wie seelig sind zu nennen.

Wisil: Kes Jummalat ni lasseb rehha.

Reid tulles wõgga õnsaks kitta, Kes omma häda
da tundwad tõest, Ei Jesuta woi aega wita,
Waid põllemad ta armsa äest: Ei tunnege teist
Jummalat, Kui üksnes omma Isandat.

2. Ah! kes ei peaks redäa roudma, Ja keif
muud, mis ta wasto teeb Eim hopis ärraneda
joudma, Et temma parrast saab ja jääb. Ja
parrast murres ollema, On õnias armus põles-
ma.

3. Mo wend! kui ihkab sind mo südda, E iis
tulled sa seä' ellama; Kui sa mo parrast tun-
nud häda, Ja arm sind aiand surrema; Eks
ma ei peaks sedda ka, Mis on so wasto, rik-
kuma?

4. Joud on weel sant kui konnaan hole; Ma
siiski mõttan kufada Se eteseätud märgi pole,
Keif tunnid woron armada, Millal saan k. hia-
tud soaga; Sind ei woi lialt armasta.

5. Mo kallis Jesand! anna sinna Mull' en-
nam joud, kui ello on, Ja ennam weel, kui wal-
lun minna; Waat nõrkend süddant, mis sull'
toon! Nüüd on ta arms wallus jo, Tuld, wai-
mo ka, tuld mulle to.

315.

Ich liebe Gott und zwar umsonst etc.

Wisil: Ma tullen taewast üllewelt.

Müüd armastan ma Jummalä, Ja sedda il-
ma palgata, Sesamma armastussega, Mis
temma armust tunnen ma.

2. Ma tedda ennast armastan, Ja sedda
julgest tunnistän, Ehk lasso saan ehk samatta,
Ses armastusse ellän ma.

3. Kes ial müüd ei armasta, Kui walgust,
mis en löpmatta: Ei sest ehk teifest holi se, Ei
armo andist peälege.

4. Ei taewa rõõm mind kihhuta, Ei au, mis
tulleb odata, Ei pörgo hirm mind sunnige, Et
armastän sind, Jesuke!

5. Se armastus ei kõlbage, Kui palga pär-
rast ligub se: Hea mele polest tahhan ma Sind
armastada rõmoga.

6. Ei maksage se armastus, Mis tarwis on
üks sundimus; Sest süddamest ka püan ma
Müüd armastada sundmatta.

7. Mo Lunnastaja, üksi sa Teed, et ma woin
sind armasta: Se maggus armo wallo tõest,
Se tulleb üksnes sinno käest.

8. So wallo, waew, rist, teotus, So reiad,
hawad, wärristus, Need wotnud süddant min-
no käest, Sest armastän sind süddamest.

9. Se armastusse tulloke Käib minno läbbi
süddame: Et olled surnud minno eest, Ma sedda
tunnen süddamest.

10. Ei maast ei taewast holi ma, Sind süiski

tahhan armasta. Mo meiest porgo kisu sa,
Sind üksi süski tahhan ma.

11. Se eest mull' ärra toota Siin ühtegi, et
hoian ma So pole uskus: süski ma Sind tah-
han ikka armasta.

12. Mind polle tarwis hirmoga So armo jure
aiada; Ma tahhan ilma hirmota Sind armasta
hea melega.

13. Kui polleks taewa rõmoge, Ei porgo haua
tuloke, Sind armastama süski jaän, Kunni so
jure taewa lään.

316.

Jch habe nun den Grund gefunden.

Wisil: Kes Jummalat ni laeseb tehha re.

Nüüd ollen minna pohja leidnud, Mis minno
ankurt kinnitab, Mo Jesu hawus, kes on
heitnud Mo peäle armo, mis mull' saab: Se
pohhi ikka kindlaks jääb, Kui Ma ja taewas
hukka lääb.

2. Ta hallastus on usso pohhi, Mis ei woi
ärramöttelda: Dieed armo kaed on ikka lahti,
Mis pattusele pakub ta: Se halle süoda järgest
teeb: Ehk tulleb, tullematta jääb.

3. Et meie pea hukka sama; Meid Jummal
tahhab aidata: Sest tulli Poeg meid lunnasta-
ma, Väks taewa, mei' eest pallub ta, Ta hüab
mind nüüd allate, Et lahti teen mo süddame.

4. Oh pohjato arm, mis leik pattud On Jesu
surmas nelanud! Sa patto hawad kinni seud:
Sa hukkamõistmist kelanud; Et Jesu werri lõp-
matta Nüüd hüab: JEsu hallasta!

5. Ma tahhan uskus se peäl lota, Se werre
sisse

sisse wanda, Sult patto waewas abbi ota, So
süddamesse wadata: Seält ühte jarge leian ma
Suurt hallastust, mis otsata.

6. Kui muud keik mo käen risutakse, Mis ihho,
hinge jahhutab: Kui keik rõõm ärrametakse,
Kui selge hädä wahhutab, Kui abbi jääb weel
kaugele: Siis hallas.us jääb allate.

7. Kui on ma- ilma asjust hädä, Kui ailes
murre alla jääb, Kui mitmel wisil tunnen sedda,
Et nende kallal waewa nään, Ehk seggaseks mo
meel saab teäl, Siis lodan hallastusse peäl.

8. Kui parremast tööst wigga leian, Mis ollen
teinud ilma peäl, Siis Jesu erte ennast heidan:
Keik kiitleminne kaub teäl; Sest tunnen süski rõ-
mustust, Et Jesus on täis hallastust.

9. Mis Jesus tahhab, sündko ikka, Ta wot-
tab rohkest hallasta: Ous se mo meles, polle
wigga: Ta wörko süddant wäikista: Ehk on
mul rõõm, ehk hädä teäl, Siis lodan hallas-
tusse peäl.

10. Se pohja peäle nüüd jääb minna, Runni
ma ellan ilma peäl: Ma arwan, teen ja mötlen
sinna, Runni üks like ligub teäl: Kül iggawest
siis laulan ma: Se hallastus on pohjata.

317.

Run gute Nacht, du eitles ze.

Wisil: Pääw löppeb nüüd ze.

Nüüd põlgan ma, ma-ilm! so tühja tülli, Sest
taewas on mo keigekallim willi: Keik sin-
no rõõm mull' sadab waewamist, Kül Kristus
sest ma leian hingamist.

2. Mo Jesuke mind nouab ommaks prudiks, Et

mo hing temma auks ta riki pärriks, Ei sedda au ei leia kusti ma, Ei hõbbe, kuld moi nenda rõmusta.

3. Kas pean ma sest õnnest lahti jama, Ja iggawest se pärrast kahhetsema? Ei mitte! sull' end annan, Jeesus, ma, Mo olled Sa, ma ollen sinno ka.

4. Ma sinnoga end tahhan ühhendada, Ei maialt moi mo südda rahho sada: So armastus mind armsast jahhutab, Sest põlgan ma, mis ma: ilm himmustab.

5. Ta on mo Teal, se ellam laps siin ma peäl, Se ilujam mis ial nähtud on teal, Ta selge au mind nenda rõmustab, Et ennesest mo meel kül ärra saab.

6. Suur Jehowa! Keik härrad on so teenrid, Keik wäggi ka; sind kummardawad inglid; Mis innime, et mõtled temma peäl, Ja armastust ta fisse wallad teal.

7. Halleluja! mull' on keik lorida lainud, Mo Jeesus on mind armsast õmmaks teinud: Sest taggane, ma: ilma tühhi lust, Sest Jummalast saan üksnes rõmustust.

318.

Mein Herze soll nun ganz absagen.

Wisil: Kes Jummalat ni lassib rehha.

Müüd tahhan ma tõest mahhajätta Mo: ilma tühja rõmustust, Ja, kuni ellan, senna tõta, Et saan täis Jesu armastust: Mo südda, kauaks rahhota Ja wallus tahhad ellada?

Siin wahhel laultakse wastastikke ja korra pärrast:

Jesus rõmüstaja Hinge jahhutaja, Jesus kauniken? Oh
 kui wiivid kaua! Hingel iggaw, jowa! Sind ma ig-
 gatsen. Jummal Poeg, mo hinge peig, Ei ma muudki, kull
 sind agga Ma peäl noua tagga.

2. Kui mind sin rõmüstab ning ho'ab Mo
 Jesus minno karjane; Siis naeran, kui mind
 takkanouab Se võrgo: hunt, mo waenlane: Mis
 temma mulle kurja teeks, Kui mul on Jesus kar-
 jatseks?

2. Mind so tiwad katwad, Ja mind ärrasaatwad Kei-
 fist waenlastist; Wääsago kül kurrat, Praesiao feik kurjad,
 Jesus on mo cest. Rakjugo ja paukugo! Lehto pat ja põrgo-
 tülli, Jesus wortab sülle.

3. Siis wortat temma armo sülles, Sa leitud
 tal, nüüd hingada, Mis ta on mudast tõsinud
 ülles, Ja arinsast tahhab sojenda; Sind sadab
 õige tele ka, Kus teised on; nüüd hinga sa.

3. Kurrat! sind ma naeran, Surm! sul' selga pöran,
 Hirm! sind põlgan ma. Ilm! mo peäle astu, Lauldes ma
 so wasto Seisan rahhoga. Jummal kül on abbiks mul,
 Ma ja põrgo rahhul jäwad, Eh! kül nurrijewad.

4. Mo karjane, mo toidus, warra, Mo süd-
 dant ilmast tühjenda, Et temmast praego lah-
 kun ärra, Meelt taewa pole üllenda: Seält rahho-
 otsin, seält ka toon, Kus Jesus minno warra on.

4. Rikkus mingo ärra! Sa mo lust ja warra, Jesus
 rõmoga. Ärra tühjäd auud, Ärra kurjad nouud! Jägie
 teadmatta. Hädda rist, ei pea wist, Et ma paljo pean kandi-
 ma, Jesussest mind käämma.

5. Mo kunningas ja wend ei tahha, Et, mis
 ta wihtab, armasten, Et tedda pissut jättan
 mahha, Ja muud, mis ilmas, iagatsen: Siis
 tahhan ilma wihtada, Ja Jesusst üksnes ihkada.

5. Keik mis ilm sin puab, Illusaks ka huab, Ei ma puage, Pattud jäge mahha! Minna teid ei tahha, Minnge pörgusse! Kõrkistus ning surustus, Ello, mis toob patto mulle, Selga pöran sulle.

6. Voi! mis head põlwe saab se nähha, Kes täiest lahkeb ilmast teäl! Ei voi sell' ennem tulli tehha Ei kõrkus, ahnus, lihha meel: Siin ollab temma rahho sees, Seäl iggawenne rõõm on ees.

6. Minne kurvastaja! Sest mo rõmustaja, Jeesus on jo sin; Kes sin armastawad Jummalat, need sawad Rõmo, kui on piin. Tehhaks kül sin häbbi mull'; Süiski jääd sa teiges waewas, Jeesus, mo rõõm taewas.

Wimne salm laulakse sel wiisil, kui: Au,
kitus olgo iggawest

7. Nüüd saand ma taewa rõmustust Ja Jesa sõbrust tunda; Sest polle mul muud himmustust, Kuid taewa seltsi sada; Ma sedda wägga ihhal-dan, Et minna Jesu wennaks saan, Ja taewa riki lähhan.

319.

Nun wachen alle Wälder.

Nüüd walm'wad innimesed, Mets, weiksed, linnokesed; Mis ellab ilma peäl: Süis touse meel ja mõtte, Et touse, wotta ette, Mis Loja mele pärrast teäl.

2. Kus on keik tähhed jänud? Pääw on neid ärrasaatnud, Ja paistab selgeste; Et mingo päike isse! Nüüd Jeesus minno sisse Jo paistab üpres heldeste.

3. Pääw on nüüd meie tõtnud, Ja õ on är-walõpnud, Ka nenda lõppewad Sõd, kus on risti higgi, Kui jouab tulla liggi Se pääw, kui surnud tousewad.

4. Mo

4. Mo ihho unnest rouseb Ja rided selga pan-
neb, Et olleks fattetud: Oh olle Jesukenne, Mo
wasto armolinne, Et hing saaks sinnust ehhitud.

5. Pea, käed ja jallad! teile N uid tulleb
miinna t ole: Kui uskus algate, Siis laisa selis i
k arra J aab teitest kaugel  arra, Ehk k ul end t oga
waemate.

6. N uid minno hingand kehha! T odd wotta
jälle tehha: Jo olled moggand k ul. K ul sa saad
aega nähha, Kus t odd sul polle tehha, Kui r o-
mustus saab taewas sull'.

7. Mo k ormad, su ja südda! N uid k itke wäg-
ga Sedda, Kes ihho, hinge eest Kui hoidja mar-
ret kannab, Ja armust abbi annab, Ja peastab
keige kahjo k aest.

8. Mo r om, oh Jesus! t otta, Mind warjo
alla w ita, So arm mull' paistko weel: Kui
Sadan tahhab needa Mind, lasse inglid keelda:
Need olgo mulle warjusk teal.

9. Mo armad, teil ka olgo Hea p aam, ja  r-
go tulgo, Mis teid woib k urwasta. Oh Jesus,
kela h adda Ja kaebdust; kule sedda, Mis tulleb
so k aest palluda.

320.

Wisil: Au, kitus, olgo s uddameest.

Oh armad wennad, ded ka, Oh kuulge minno
sanna. End wotke hästi walmista Ja Je-
su holeks anda. Ei nalli-ast polle siin, Eest se
on Jesu surm ja piin, Mis meid on pattust
peastnud.

2. Kas sünnib alwaks piddada Jesusse sur-
ma h adda? Ja jalgadega tallada, Ehk p olgada
keil

Keif sedda? Waat! sedda teme toeste, Kui meie
 uhhe pattule Weel anname siin woimust.

3. Oh! mällerage süddames, Mis Issand mei-
 le teinud, Kui meie waesed hädda sees Ei kusti
 armo leidnud: Eis tulli meie Zesuke, Ja kinni-
 tas meil heldeste, Et ra keif wölad maksnud.

4. Ja andis andeks heldeste Keif meie effi-
 tusied; Eks olle tössi? üttele, Mo wennad, ons-
 sad waie ed! Ja ütles: süüd on leppitud; Müüd
 ellage kui peästetud, Ja lahti tehtud hinged.

5. Mis arm se on? Kust agga se, Mo armad
 wennad, tulleb? Et kahhe wahhel ollete, Ja
 südda arraks lähhab? Waat! wahhest teie los-
 date, Ja uskus julged ollete, Ja wahhest jälle
 arrad.

6. Oh worke süddant katsuda, Siis näte
 teie selgest, Kui pat teid tulleb kiusama, Et
 teie siis ni julgest Ei wörta sedda lämmata;
 Wa d südda tahhab unnusta, Et Jesus teid
 on peästnud.

7 Oh ärge olge moistmatta, Kui moistmat-
 tummad lambad, Kes ennast andwad weddada,
 Kahho sa ial tahhad: Kui patto himmo touseb
 weel, Eis üttelego so uilif meel: Jesus mind
 peästis sinnust.

8. Ja sedda tehkem julgeste, Siis on meil
 rahho ikka: Se risii lödud Zesuke, Se kautab
 keif wigga. Mo wennad, andke kät se peat!
 Ei pea, ennam meie meel End lastma pattust
 petta.

9. Ze kallis Onnisteggia! Et olleme keif jul-
 ged; Käpidci wörta tallota Meid sinno waes-
 sed lapsed. Kui pat meid wotab kiusata, Siis
 isje

isse mele tulleta, Et sa meid patrust peäst-
nud.

321.

Ach du liebes-volles Wesen ic.

Wisil: Au, kitus olgo iggawest ic.

Sh armas Jesus! meil on weel Kúl kartus,
ning ka häbbi! Kui mõtleme so armo peal,
Et omma surma läbbi Meid wallitsenud ennesel,
Ja meie waesed süski weel Ei tunne sind ni sel-
gest.

2. Se tõssi on: sa olled kúl Jo monda hinge
wotnud, Ja, kui ta ennast andis sull, Ka puh-
hastama tõrnud: Sa olled tedda keelmana Ja
hädast peästnud, armust ka Teind õigeks, heaks
ja truiks.

3. Se mõttaks armo sallata, Ja selle tõõd
ja wägge, Kes süin ei tahhaks tunniata, Mis
arm heal meiel teggi, Et temma omma wertega
Meid keik on wotnud puhhasta, Kes sedoa has-
ti noudnud.

4. Eks olle selle hulga sees Jo monned inni-
messed, Kes kúl on alwad ilma ees, Ja õrra-
põltnud waesed, Kes süski sinno waimoga. (Mis
on ma-ilmal teadmatta) On woitnud wägga
rohkest?

5. So pühha risti-tõggodus Kui kuulda
saab sest hulgast, Ja armastab ja auuetob, Ja
aitab tedda wahwast. Oh! peaks ta ni puhhas-
ta So süma ees kúl ollema, Kui ta on wende
melest.

6. Waat agga, armas Jesuse! Ehk sa kúl
õnnistanud Meid rohkest, süski olleme Ka kuh-
jo

jo nähha sanud. Sest monne ei sa eddase, Ja monni on weel foggone So ellust kangel ärra.

7. Ja peaks nüüd ka ollema Se surem hulk, oh Jesus! Kes hakkawad jo ellama So armo läbbi uskus, Kes ennast andwad sinnule Weel iggapäwa täieste, Ja kitta te peäl kätwad.

8. Ei ommeri keik polle weel Siin sedda armo noudnud, Et olleksid jo ennestel' Se õnne sata joudnud: Ja süiski sinno surm ja piin, On keik need hinged, kes on siin, So ommaks lunastanud.

9. Sind palluwad so sullased, Ja sinno ümmardajad, So ärrapeästud pattused Sind wägga kummardawad: Oh! tulgo sinno waim nüüd weel, Weel tänapäwa meie peäl, Se meile armo saatko.

10. Oh, kallis arm! oh, kaunike! Oh, heida armo peäle! Sa kallis armo tulloke! Oh sada sada tele Keik neid, kes sinno armo nüüd küll näwad, agga süddamed On ommeri weel tuis mad.

11. Oh nende tahtmist, Jesus! sa, Sa isse murra katki: Lõ mahha kõrged mõtted ka, Ja allanda neid mani: Oh wotta ärra tiggedust, Ja kangelaelust, surustust, Keik wotta hopis ärra.

12. Et hua armust nende peäl, Kes wallastumad lapsed On, sinno teed ei tunne weel, Te tahtieks nende mõtted; Keik agga kes head rõõwad, Waid süddames on kawwalad, Meid näita meie ülles.

13. Keik lihha himmud kauta, Ja te, et meie waesed Meid wõttame keik põlgada, Ku: unnes
nugge

näggemissed. So armo, mis on rõõm, ja õn,
So himmud, mis keik pühhad on, Neid panne
assemele.

14. Mapealtsed asjad otsima, Neid meles tak-
ka noudma, Ja tühja lihha kombega Siin en-
nast rõnustama; Se on küll õige kurvastus,
Piin, waew, ja selge willetsus, Mis kurrat rõ-
muks hüab.

15. Waat agga, peigmees, Jesuke! So tõe
õppetussed On tuima innimessele Küll hirmsad
õksitussed; Et nende sees on rummalus, Sest
kallist sannast tüddimus, Mis nemmad ei woi
moista.

16. Oh, tulle Jesus! tulle sa, Oh! Kela patto
kärä: So waimo tuld meil' läkkita, Ja põlleta
keik ärra, Mis hingele üks tühhi piin, Ja anna:
et need rahwas siin Keik saaksid õiget ello.

17. Kas tahhate, et Jesuke Teid sataks õige
tele? Ja otab teie järrele, Et parrandate mele:
Ehk tahhate nüüd sedda teed, Mis enne läinud
pattused, Kes põrgusse on läinud?

18. Oh helde JSand! sinna nääd So laste
õhkamissed, Oh! tomma meie süddamed, Ja
kela lahkumissed. Oh wata meie kurwa meelt,
Oh! kule laste nutto heält, Neid sada rahho
sisse.

19. Keik järrestikko kihhuta, Et moistaks
nende südda, Et teine teise järrel' ka Küll sel-
gest tunneks sedda, Et ikka Talle järrele
Siin löndima on õnnis tõ, Ja launis, mag-
gus ello.

20. Oh rahwas! kuulge, tulge nüüd Se ar-
mastusse liggi, Mis hawasid keik meie süüd, Ja

teggid sellel' higgi. Keif kurjad himmud lahku
go, Ja iggaweste kaddugo, Oh! sage Talle
párralt.

21. Ka tulge kallid hinged! siis, Ja joudke
usfinaste, Kell' süddames on teine wiis, Kui
olli ennemuiste, Kui teie waewa tundsite, Mis
ennestele teggite, Kui söbber alles woóras!

22. Et látki, heitkem põlweil, Ja silmil' keif
mahha. Waat peigmees seisab liggigi, Ja ei
já ulse tahha. Oh! kútkem omma Jesukest,
Ja laulgem puhrast süddamest Nüüd Amen,
Halleluja.

23. Nüüd Jesus! sinno armastus Meid tom-
mab ning ka sadab, Se on ka meie õnnistus,
Mis peäle südda watab: Üks wiim, mis sadab
kasso teäl, Üks waikne armo-tule heäl, Mis
puhhub, kühho tahhab.

24. Oh Jesand! anna meile kät, Se arm
on wägga kallis. Waat! siin on meie südda-
med. Nüüd rahwas olge walmis! Ja igga
hulk se sütab ka Jo ummad lampid põllema. Sa
Peigmees! minne ele.

322.

Ach liebster Jesu, rufe mich ic.

Wisil: Nüüd risti-rahwas laulage ic.

Oh armas Jesus! kutsu mind, Et so heält
tundmas ollen; Gest hing, ka ihho otsib
find, Kui kanna-poeg ma tullen So järrelé. Kui
tap ja surm, Ja kartus on, kui raske koorm,
Siis woid mind ferkitada.

2. Ma ollen paljo patto teind, Hea melega
kui efsind, Ka kui sa minno järrel káind, Ei olle
ma

ma fest holind; Ma ilma asjad noudsin ma, Ja laia tee peäl käisin ka, End tahtsin hukka sata.

3. Siis nä-ta sinna minnule, Mis maggus on so ikke, Sa annad armo rohkeste, Sa polle sega sike, So meel on helde, tassane, So werri peästab ükšine Meid innimesši pattust.

4 So tassandus mind rõmustab Ka wasto furma, patto: Arm armo peäle nulle saab, Ma leian fest keik rõmo: Mull' ello, õnne tootad, Oh hing! sa roest rahho saad Gest tootusse sannast.

5. Kõl olled hea, mo Jesuke! Te, et ma ussun sedda, Ja et iään allandussesse, Ka naitan usko nenda, Et ollen rahhul sinnoga, Ja, et mo liggi-menne ka Woiks olla moga rahhul.

6 Kui sedda foormaks arwab meel, Siis õppin uškma kangešt, Se foorm siis kergeks lähhäb teal, Et ünnib kanda hõlpsast: So armastus keik sedda teeb, Et kergemaks so ikke lääb, Sa olled isse kandja.

7. Müüd omma kerge ikkega, Oh Jesus! aeg-sast tulle, Ja te, et omma teoga Ei minna surus-telle. Oh! sada, et sind armastan, Siis hõlbo-ga kõi kätte saan, Et iggawest siid tenin.

323.

Wisil: Müüd surno kehha marrame.

Oh helde kallis Jesuke! Te lahti minno süd-dame Meist sallajamist wõrkudest, Ja mind mo kurwast süddamest.

2. Ma hüön, Jesus, appi sind, Oh Jesus, Jesus aita mind; Mul on suur hädda süddames, Ma ollen raske murre sees.

3. Ma mõiten sinno surma peäl, So harwad
on mo honeks teäl, Et saaks mo hing neis hoie-
tud, Ja armo sisse woetud.

4. Oh Jesus, hoia uskus mind So werre sees,
kui otsin sind: Eas' mind so werres uiuda, Ei
ial ärralahkuda.

5. Oh Jesus, sinno werre wäes On abbi kei-
kil ilma sees, So werri woib keik puhhasta, Ja
murre sees ka rõmusta.

6. Sa olled, Jesus, wäggen mees, Te puhhaks
mind so werre sees, Siis ollen õiges puhhuses,
Ja ellan puhha ello sees.

7. Oh Jesus aita isse mind So werrega, siis
kidan sind; Mind nõdra, Jesus kinnita, Mind
puhhasta so werrega.

8. Nüüd jään ma, Jesus rahhule So werre
sisse kindlaste: So harwade sees hoia mind, Siis
iggawest ma kidan sind.

9. Amen! nüüd Jesus arwita, So waimoga
mind kinnita! Amen! oh Jesus aita mind, Siis
iggawest ma kidan sind.

324.

O Jesu Hoffnung wahrer Neu.

Wisil: Nüüd surno kehha mattame.

Oh Jesus, helde olled sa, Ja ustaw, sell' üks
lotus ka, Kes ussub, pallub süddamest, Mis
kasso leiab temma sest?

2. Sind, sind, oh Jesus! leiab ta, Kui mag-
gus messi olled sa, Mis üllem kui woib ihkada,
Se on mis otsib, leiab ka.

3. Muud polle, mis on maggusam, Ei kuulda
muud, mis helledam: Meel armsamat ei tunnege,
Kui on se laps, mo Jesuke.

4. Ei

4. Ei keel moi üllesråkida, Ei kirri sedda nâidata; Kes Jesust tõest armastab, Se üksine sest tarkust saab.

5. Mo maggus nut on tunnistus, Mis maggus on ta armastus, Mis nâitis, kui werd wallas ta, Se wõttab süddant jahhuta.

6. Oh imme=Würst, kes woimust saand, Ja kallist palka walmistand: Mis süddamest süntahhan ma, Mis lodan, üksi olled Sa.

7. Kui pallaw on so arm so sees! Kui maggus temma põlletus: Mo eest werd walland waewa al, So walgus wiib mind Jummalal.

8. Ep olle ühte rosikest, Kust maggusam hais touseks seest: Kui se mo mõtted rõmustab, Mo waim siis ellast minnestab.

9. Se on kui wina, pina oog, Kui keigekalim hinge roog, Mis ei te nâлга wâhhemaks, Waid isso lähhab suremaks.

10. Kes sedda maitstud nâlgab weel, Kes joob, sel on weel janno teâl: Sa nouab Jesu heldusse, Muud keik on auruks temmale.

11. Kes armastust nüüd maitseb sünt, Sel on ta maggusam kui wiin: Kes sest saab tâiest, õnnis se, Ei sannel pudu ührege.

12. Oh armastusse imme=tõ, Kuis põlled sa ni lahkeste! Kes Jesust armastab, sel on Siin keige armastusse kroon.

13. Se armastus teeb haigeks mind, Meel lahkund sünt, ja ihkab sind. Millal saan kül, sind nâggemast? Suud anna mulle maggusast.

14. Mo sisse, Jesus! tulle sa, Sa üksi woid

mind jahhuta, Oh tulle! to so jure mind, Siis armastan ma järgest sind.

325.

D Kammlein geschlacht 2c.

Wisil: Kes Jummalat ni lasseb tehha.

Oh Jesus, pühha Tallekenne! Kes olled mo eest surma löind. Kui minna mötlen, armokenne! Mis head sa mulle olled teind; Siis minna wägga ihaldan, Et ma sind ennast nähha saan.

2 Ma olin üpres wägga rummal, Ja ussin patto teggema, Ja äk'itselt mull' wäsel, Jummal! So walgus p'iddi tousema, Gest ärkas üles minno meel, Ja sedda ma ei moistnud weel.

3. Siis hakkasin ma tundma hädda, Et südda olli firwine, Et uhkus wägga rikkund sedda, Et otse tühhi olli se; Waid seddamaid sain tunda ka, Et keik läks ärrasullama.

4 Kül süddames ma tundsin sedda, Kes olli tulnud minno peäl; Et minna saund weel nähhatetta, Gest se keik olli umne weel, Ja süski seisis mötte sees: Se on üks wägga kallis mees.

5. Siis südda armastusses põlles, Mo himud käisid temma peäl, Se Jesand seisis ikka meles, Ja pole südda wahris teäl. Mind nägematta kinnitas, Kes olli mo sees liikun'as.

6 Mis rõmo minna si s sein kätte, Kui Jesus tulli minnusse! Ma heitsin mahha temma ette, Ja sai mo peäle woinusse Weel enne kui sa armo tö, Ja nimme wäggi olli ka.

7. Ma tundsin warji, et nüüd tulli Mo kallis Jesus minnusse: Gest otse kui ta näggo olli, Kui

Kui risti külges surmaste lüks, ja keik arralepitas, Mull' nenda ennast ilmutas.

8. Seäl wessi temma külje hawast Ja werri jooksis rohkeste: Ja kahhest käest ja kahhest jalast Kül-werri riikus seläeste. Ma näggin, waim sai oimaseks, Ja meel läks pea seggaseks.

9. Nüüd öiete sain moista sedda, Et ellin hoopis huffa läind; Ma tundsin orse surma hädda, Et ma ni palju patto teind. Mul olli hirm, et ellin ma üks Jesu tapja olnud ka.

10. Mo kallal peälegi nüüd olli Se hinge tapja, waenlane, Se teggi mulle sega tülli, Et ütles: patto sullane! Eks sinna polle minno käes, Üks pörge tul, ja surma mees?

11. Ma pöörasin kohhe sinno pole, Oh ilma-süta ralleke! Ma andsin ennast sinno hole, Mo kallis helde Jesuke! Et piddid moga teggema, Mis so nou piddi ollema.

12. Kül wahhest kartsin, et weel minna Ei kölbaks sulle tulles: Siis lootsin ta, kui meel sai süna, Et piddin so palk ollema. Ma mõtlesin: ta hallastab Mo peäle, ja mind arwitab.

13. Siis Waimo läbbi ööldi mulle; Sa är-ranetud! kule nüüd, Ma annan armust andeks sulle Keik sinno rasked patto süüd; Nüüd on sul rahho, õnnistus, Ja kaddumatta rõmustus.

14. Se wägga rõmustas mo mele, Ma hingajin nüüd sinno sees, Ma waatsin agga sinno peäle, Mis sinna teggid süddames, Sa põlletasid, surmasid, Sa parrandasid, aitasid.

15. Mull' anti armust roga süa, Se olli manna ello-puust; Ja sedda anti mulle jua, Mis jo-

leb ello jõe suust. Seks, Jesus! mo eest anti
sind, Et piddid nenda toitma mind.

16. So werri, mis so harust wallas, Se keik
mo surma upputas: Se wessi, mis so küljest
wolas, Se keik mo rojust kautas. Ma jain so
liikmek's sinnusse, Ja sinno laste seltsisse.

17. Kui waenlane sai sedda nähha, Mis min-
na sain so armo käest; Siis püdis ta mull' tüllt
tehha, Ei minna holind süski sest. Ma jätšin
tedda wihasse, Ja jain so ihho harusse.

18. Üht sanna weel mo Tallekenne! Ma pal-
lun teigest ommast wäest: Jä mulle kassuks ar-
mokenne, Mu lahkugo keik süddamest: Siis käin
sinn walges, ollen ka So rigi õnnis pärria.

326.

Du wollest uns das Kreuz Geheimniß ic.

Wisik: Mis kirust, woime JSand! sülle re.

Sh Jesus! wotta sa meid walgustada, Ja
omma risti-surma õppetada.

2. Sest se, mis eest so werre andsid sinna, Ei
se woi ellades sijn tühjaks minna.

3. So sanna kargab ülle miwid' ikka; Ka klu-
satusse sees sel polle wigga.

4. Kes panneb paiso sinno werre jõe, Et ta ei
joseks teige ilma peäle?

5. Kus on se pääw? Kes teab sedda aega? Et
temma omma wägge ei woiks näita.

6. Se tõeste ep olle nalja assi. Eks olle altari
al innimesi,

7. Kes mitto aastat kätte-maksmist hüüdwad?
* Kes teab, millal need weel rahhul' jäwad?

8. Kui

8. Kui kurrat: olge wait; ei neil' woi sõlda,
Kuis Jesu werre heält ta jouaks teelda?

9. Mis agga hüab kallis Jesukenne? Mul
janno on; oh risti-innimenne!

10. Kas wiha-meeste werd, sa Jesand!
püad? Ei mitte: surmast neid sa wälja hüad.

11. Ta tahhaks, et ei ükski hukka lähaks, Ja
panneb omma surma armo lähaks.

12. Et agga lihha meel ta heält ei tunne; Ja
Põrw ka sedda tähhele ei panne:

13. Sepärrast on üks hulk, kes tunnistawad,
Sest polle ükski wait: keik küssendawad.

14. Meed hüüdwad iggas paikas, tede peäle;
Oh inimessed! kuulge meie heäle.

15. Et teid woib Jesu pole juhhatada: Siis
polle tarwis wiha alla jada.

16. Siis polle tarwis ka'judele sõlda: Oh!
wotke nüüd meid waesed ärraneelda.

17. Ei mägedele: tulge, ja meid katke, Meid
õnnetumaid, ja meid kinnimatke.

18. Mi kui sa olled, Talle liggi astu. Kui tul-
led, siis sind wottab heldest wasto.

19. Kui patto wõlg sind tahhab hirmutada;
Siin on, kei janno on, sind parrandada.

20. Selt, kelle kätte õige kõhus antud, On
ello pattuste oaks pantud.

21. Kes nüüd on pattune, ja rop, kel hääbi, Ja
ommast wäest ei sanud kuskki abbi,

22. Wa'd Jesu jalge ette allandanud: Meist
polle weel üks ainus hukka sanud.

23. Ehk olleks temma farro; ta saab lambaks.
Ehk solleks külm, kui jea; ta saab kül sojaks.

24. Eh' surnud on : uus ello tulleb ette. Kõl
 Jesa annab tedda poia kätte.
25. Waim püab tedda illusaks siis tehha ; Ni
 wäljas-poolt, kui seest on armo nähha.
26. Kõl wäljas näikse Jesu surreminne ; Seest
 agga pühha Waimo ellamine.
27. Se on niüd meie rõ ma-ilma peäle. Sels
 Jesus annab meile omma mele.
28. Et seida peab waestel' tunnistama : Weel
 teie wotte talle prudiks sada.
29. Prudiks sel armsal' waggal' Jesussele,
 Kes sadab kuulma ue laulo heäle.
30. Kõpiddi tahhame teid kinniwõtta, Ja
 omma häbbi sees Ta pole tõtta.
31. Ei meie häbbene teist : waatko sedda Keik
 Wariserid, kes ei tunne hädda.
32. Kõl meie tõeste teid wime süna, Kus Je-
 sus on : kõi se saab korda miina.
33. Ja temma wottab kätte peäl teid kanda,
 Ja mis weel ennam on, suud teile anda.
34. Ta hakkab teie kaela ümber kinni : Ta
 Tohhas on, et ta on armolinne.
35. Gest neil', kes waimus temma jure joud-
 wad Ta annab suud, ja keik, mis nemmad noud-
 wad.
36. Mis on se : waimus temma jure joud-
 ma? Et teada saaks, mis peab takka noud-
 ma.
37. Se on : Jesusse jalge ees süna uskma, Et
 meie süüd ta wõtnud ristis maksta.
38. Ning kui ta surma ristis lõppetanud, Siis
 pühha waim on tedda õigeks moistnud.

39. Ja kui ta woimust sanud patto peäle, Ta andis kōhhut, taewa sada, jälle.

40. Ja minna, ehk ma sedda kül ei näinud, Ollen sel tunnil pattust puhtaks läinud.

41. Seäl minna ollen wüstriks sanud jälle; Ka härraks kurrati ja surma ülle.

42. Mis mõddub siis keik hädda, patto wigga? Kui Talle werri kã, ma woid n ikka.

43. Ja kui ma mõ len werre hinna peäle, Ja lassen Jesu hawusse mo mele;

44. Sus wõrrisewad keik ma-ilmia lapsed, Et nem nad ei woi seggada mo mõtted.

45. Mis imue! Jesus on meid armastanud, Ja keik ma-ilm on ammo kãsko sanud:

46. Et ta üht last ei pea ärratama, Mis uskus maggab, egga hirmutama.

47. Sest need on sanud rahho Talle külges, Ja magawad nüüd julgest temma sülles.

48. Saab nähha, kes neil' julgeks tülli tehha: Jesusse kã on nende hing ja kehha.

49. Kui hea se on, ja wägga mele pärrast, Kui kegi peäsnud keigest ilma kãrrast.

50. Oh Jesand! kui meil agga joudo olleks Keik pühhad teeksime sull' warsi waeseks.

327.

O Vater, Herz! o Liebes, Brust!

Wisil: Oh Adam! sinno eksitus cz.

Oh Jesa südda! Jesule! Sa armo hallik
ikka Head Jesa meelit teed meilege, Et par-
randa mo wigga; Meelt, süddant, hinge wotta
sa, Ja rohke armo merres Meid pesse puhtaks,
lopputa, Ja uiuta so werres.

2. Keik

2. Keik tullist wihha waigista, Ja mulle armo sada; Ka iggawat tuld kustuta, Mis mind woiks põllerada. Keik kurja aia minno seest, Mis mind woib külmaks tehha, Et ma so armastusse läest Saan ello waigust nähha.

3. Mo süddant, meelt, ja mõtted ka Nuud wõtta õppetada, Et jouan waikse melega So maenitsusjed kuulda Keik woõrast tuld mus läm-mata, Mis porgust wälja joseb; So legi agga tundko ma Mis armastussest touseb.

4. Mo Jummal! sega süta sa, Et armastus-ses põllen, Et sinno arm ei lahku ka, Ehk surren, ellus ollen; Sind armastama õppeta So wai-mooga; ja anna, Et sinno armastust woin ma Kül ausast tähhel' panna.

5. Sind armastama touseko ma So armsa tahtmist mõda: Ma mingo nenda maggama, Mo palwed wõtta kuulda. Sind armastama, aita mind, Mi kui ma ial jouan, Et ikka liggimest ja sind Siin armastada nouan.

6. So armastust keik ihkago Ka õhkades mo südda; Mo silma.wesfi wolago, Et saaksin roh-kest sedda: Mull' lippuks on so armastus, Mis al ma ollen wandund; Mo kindel lin, kilp, rõ-mustus: Seta ma olleks kaddund.

7. Oh armastusse Jummal sa! Ma tahhan ennast heita So alla ellus, furmas ka, Te, et mo seest ei leita Muud, kui so kallist armastust. Sest tahhan juttustada Ja kita sinno hallastust, Kül sedda tunnistada.

8. Ma rāgin, wait ka ollen ma Sell' auuks, Tes mind lonud Ja armastand, et armo ka So
armas-

armastus muul' tonud. Se, et so armastus mo sees Mind sataks armastama Sind keiges minno süddames, Ja sedda täiest tundma.

9. Müüd armastusse leki sa, Oh Jesus! mo sees süta, Et põrgo wihhast peäfen ma, Et se ei aega wita: So maggus armastusse tö Se mo sees wallitsego, Mo armastusse legike Se kumalt ifka seisko.

328.

Zhr Kinder des Höchsten, wie stehts ic.

Ommal Wisil:

Oh Jummalalapsed! kuis armoga suggu? Kas armastus süddames sadab jo suggu? Ons ühhes nous ifka keik süddamed weel? Ehk, tunneb jo lahkumist wendade meel? Se JSsa seäl taewas woib süddamed tunda? Ei sünnige wendade nimmet neil' panna, Kui armastus süddames legid ei anna, Kui armastus süddames legid ei anna.

2. Mi pea, kui üllewelt sündsiime ueks, Siis Kristus meid wallitsee wendeks, ja õeks: Üks JSsa, üks uff, ja üks waim, ja üks te, üks ristmisse seädus on keikidele. Meed woimad tõest süddamed kokko siin hõita: Ei woi meie muud sest, kui maggusat leida; Riid, kaddedus, wiha ei sa ennast näita, Riid kaddedus, wiha ei sa ennast näita.

3. Se emma, kes üllewel kous meid peab, Se on se, kes armastust süddames seab. Üks ennam ei maks, kui teine müüd teal, Gest süddamed ühendab allandlik meel; Kus isfi-meel, wiha,

wihha, riid wallitseb wáhha, Seäl polle weel mitte tait armastust náhha, Weel wáhhem se inglidel' rómo woib tehha; Weel wáhhem se inglidel' rómo woib tehha.

4. Ka suggalast Sioni koggodus játtab, Ja wendade seltsi end rómoga heidab. Kes ma-ils ma rómust ei lahuta end, Ja siiski end karwalast náitab kui wend, Ei tedda woi ellades wenna's weel wötta, Kui meelt parrandama ta auisast ei tötta. Sest Sion ei lasse heal meel end petta, Sest Sion ei lasse heal meel end petta.

5. Waat agga, mis õnnistus meile on antud, Kes olleme wendade hulka jo pandud. Waat, õnnistud olleme siin, ja ka seäl. Oh! küttem siis Jესust, kes seltsis on teäl, Et laulgem siis JSandats keik ühhest melest, Ja temmale tulgo au keikide kelest, Et tunnukse Sioni hea selts sest heälest, Et tunnukse Sioni hea selts sest heälest.

6. Mo wend! mis ma wllen, se wllend ka sinna, Sa párrid ka sedda, mis taewas saan minna: Ja senna káib igga meel keikide eest, Aht a'nust ka noutakse koggodussest. Meil' tulleb kord wende eest ello ni játta, Kui Jესus sai surres meid párria's wötta: Üks like jo tunneb, mis teisel' teeb hádda, Üks like jo tunneb, mis teisel' teeb hádda.

7. Oh! nomigem, saatkem ka teine teist tele, Et ello kroon ei saa's káest woetud jálle; Kui Sioni werrest nüüd Pabel on táis, Siis hoia-me ühte, sest arm on, kui kóis. Ja laste heält kuleb kui JSa seäl kórgest: Táis üks meel se rikub ka Pabelit kergest: Kes saab nende wasto, Kes ühhes on járgest? Kes saab nende wasto, kes ühhes on járgest.

8. Siis olgem nüüd rõõmsad, ja armastust hoidkem, Ja waematud wendade koorma ka kandkem, Et pääw pääwalt armastus kangemaks jääks, Ja ellades sõbrus ei otsa siin nääks. Se ISSa ka sedda heal meel woib nähha, Kui kites au temmale wottame tehha, Ehk meie, kui lapsed kül jouame wähhä, Ehk meie, kui lapsed, kül jouame wähhä.

9. Seal teises maailmas on parrem se luggu, Kus ISSa ees-seisab se õnnistud suggu, Ja pal-lamas armus jo kunningast nääb, Kus Jeesusse heldus neil' selgemaks jääb. Oh! sago nüüd ühhendud süddamed, Käed, Ja Sioni pärrast ka tehke kerk palwet: Arm hoiab ni tuageroast ühte need meled, Arm hoiab ni tuggewast ühte need meled.

329.

Ich Gott gib du uns deine Gnade etc.

Wisil: Keik tulge minno jure nüüd, etc.

Oh Jummal! äanna armo nüüd, Et õhust keik ja patto süüd Woin tundes mahhajat-ta, Kui Jeesust uskus kinnlaste Nüüd nouan, kes siin täieste Mull' appi jouab tõrta.

2. Te, et siin ellan järgeste So sanra möda waggaste, Ja keik so auuks pannen So wai-moga mind wallitse, Et otse lähhan taewasse Jeesusse läbbi. Amen.

330.

O der alles härt' verloren, etc.

Wisil: Nüüd surnud tehha mattame etc.

Oh kes keik olleks lautand, Ka ennast, agga kätte saand Se ühhe, mis on tarwis teäl, Kust rõmo saab hing, waim ja meel.

2. Oh!

2. Oh! kes keik ärraunnustaks Ja Jesust üksi mälleraks, Sest temma arm on lõpmatta, Tseb süddant waikses, puhtaks ka.

3. Oh kes ta armo merresse Siin olleks up-
pund terweste: Ei se soaks nähha kurwastust,
Ei murret, waewa, ahvastust.

4. Oh kes keik mahhajättaks teal, Et keikist lahti olleks meel: Siis woiks ta rahhus ellata,
Ja rõõmsaste siit lahkuda.

5. Oh peäseks südda nüüd sest ka, Mis pettab tühja näoga, Ja tedda kelab karmwalast Jesusse jure tullemast.

6. Oh saaks hing armo walgussest Jehowat leida ennesest, Et temmaga jääks ühendud, Sest otse tühjad on keik muud.

7. Oh hoiaks mo meel üksiti Jehowa pole allati; Siis lõppeks üksford süddamest Keik waew ja wallo iggawest.

8. Mo Jummal! rikkas heldussest So sisse tomma ristii wäest Mo waimo, hinge, et soga Ma ühhes ollen lõpmatta.

331.

Wisul: Woi mis minna ollen reinud re.

Oh! kui rummal on mo südda! Jesus! armwa-
likkult sull' Tunnistan, ja kaeban sedda:
Pat kül teggi hädda mull'. Minna ollin rojane.
Ja ka wägga pörane, Et ma wotsin isse püda,
Dummas häddast lahti sada.

2. Essite ma noudsin sedda, Et ma tunneksin mo süüd: Kui sain tunda mo suurt hädda, Ei ma sedda tahtnud nüüd. Oh kuis wottis kannata Minno Jesus minnoga, Enne kui ma uskma õp-
nud, Et keik olli Jesus maksnud.

3. Kui

3. Kui ma noudsin head teha, Siis ma tundsin wigga teal; Kui ma püüdsin Jesust näha, Siis mind lihha waewas weel: Kül ma näggin siis, et ma Alles olin rammota; Ennefest mo patto kehha Ei woind muud kui kuria teha.

4. Kui ma mõtlin: nüüd mo wigga On kül otsa lõprenud, Ei ma arwand, et ni wägga Ollin ennani r kkurud; Siis ma jalla-tallast teal Pealani tundsin weel. Et keik minno südda, mõtte Oli sanud patto kätte.

5. Waat! ma püüdsin lahti sada Keigest minno pattudest; Uigga ma ei woinud moista, Et mind minno Jesus sest Lahti teinud kannates, Et, mis ma ma-ilma sees Teinud, keik se patto kARRA Lemma täiest ma:nud ärra.

6. Mis hing tal waewa näggi Omma rummalusse sees: Keik mis mulle hädda teggi, Sest sli olli minno kAES, Et ei woind ma uskuda, Ja ei tahtnud olla ka Pattune, ja kurjad mõtted Nähha ja mo kurjad kumbed.

7. Sest on ilmas õnnis ikka, Kelle filmad lahti saand, Et ta näab: keik patto wigga Jesukest on surretand: Jesus ärraneturd sai, Keigel ilmal õnne tõi, Maksis pattund, ello toia, Keige ma ja taewa toja.

8. Kes siis mind woib hullka moista, Kui saan Jesu hinda näind? Kes woib kohtus wasto seista, Et mind Jesus lahti teind? Ehk ma ollen rummal kül; Tarkusses on Jesus muul: Kül se seisab mo eest kohtus, Kes sai põrgul surma-rohhuks.

9. Kül se seisab minno kõrwas, Kes mind wäg-

ga armastab, Kõl se seisab mo eest waemas, Kes
mind pattust lunnastab; Ei ma kardda keddagit,
Surma, patto, kurrarit; Mul on teada Jesu
wäggi, Se on minno abbi-mäggi.

10. Kohtus Pea on Jesus isse, Kes mind
lunnastanud teal, Mo hing waub rõmo sisse, Et
mo söbber on jo seäl. Kõl mo hing sris nähha
saab, Mis nüüd uskus ihhaldab: Hopis peäseb
patto käest, Surma, pörge-waimo wäest.

11. Se, mis, Jesus! räkind sinna, Polle weel
keik minno kä; Agga tõest tean minna, Et saan,
mis nüüd film ei nä: Kõl sa annad keelmatta,
Keik, mis tootanud sa. Amen on keik tootusfed,
Jggawessed kinnitussed.

12. Nüüd mo hing! oh ärra wässi Palwes:
Ärra holi sest, Kuida ilmas kaib so kässi: Ei siin
ello iggawest: Pallu agga järgeste! Jesus! aita
h. Ideste, Uskus woiteldes keik woita, Amen!
sinna woid kõi aita.

332.

Wifil: Oh Jesa taewa rigi sees, re.

Oh funningas! nüüd hallasta, Oh tal, meid
wotta toeta, Meid nõdraid, Jesus, aw-
wita, Et jouame siin woitelda, Et woimust sa-
me lõpmatta So werre läbbi keelmatta.

Oh meie tõ on tühlyne, Ei kolba so ees
ühtege: Mis isse teme, mõtleme, On paljas so
ees peälege, Keik meie südda, nerud ka On lah-
ti jo ees lõpmatta.

3. Mo sallajamad mõtted ka Ei olle so ees
teõdmatta; Mis tehud kurja ilma sees, Ei woi-
nid katta ükski mees; Mis sallaja on süddames,
On paljas keik seäl kohto ees.

4. Mo

4. Mo pattud, Jesus rikku sa, Mis teädawad, ja teadmatta, Mis minno süddant waewawad, Mo peäle uest kaebawad: Mo Tal! neist te mind lahti sa So omma kalli werrega.

5. Mul on kül paljo woitlemist, Ja tunnen usso teggemist, Mind waenlane ka hirmutab, Ja minno süddant kurwastab, Ei woi mind aita ükfige, Kui sinna üksnes, Jesufe.

6. Jo Sadan puhho hirmutab, Jo puhho süddant kurwastab, Kui sega posse rahhul weei, Siis lükkab uhket meelt mo peäl, Mind puab monne wisiga Mo ommast Tallest lahuta.

7. Kui siis ei maksa uhke meel, Ja tustab hirmo minno peäl; Kui Jesus, hirmust peästad sa, Siis tulleb karowalussega: Kui ma ei walwa allati, Siis mind ta pettab peagi.

8. Mo Jesus, nüüd mind kinnita, So kalli pühha Waimoga: Mind nõdra, Jesus, puhhast So omma kalli werrega, Mo süddant uskus toeta Sesamma kalli werrega.

9. Ma ütlen sulle, Jesufe: Di! Di! mo kalalis Talleke, Mul on kül iggaw otades, Ja siiski tean süddames, Et sinna hädda sisse mind Ei jätta, et saan kita find.

10. Mo Tal, sa ütled minnule: Oh ärra Par-da, ussike! Kui juhtud tulles ollema, Ehk ristis merres uiuma: Se wee-wog find ei upputa, Et risti tulli kõrweta.

11. Mo süddames mull' kinnita, Mis ommas fannas vägid sa: Ma ollen tulnud osima Keik pattused nüüd armoga, Ja ärrapeäsima nemmad keik, Mo hawus on neil pühha pail.

12. Keif, mis sul pudub ialge, Mo seest sa leiad rohkese: Ei pea pudo ollema, Sind rahhanisse aidata: Ma ollen sinno hinge peig, Mo seest sa leiad abbi keif.

13. Mo harusse ja hingama Nüüd minno pühha rahhoga; Ja walwa, panne tähhele, Ma seisan so eest järgeste, Ja olle rahhul minnoga, Siis on sul rahho otsata

14. Amen! mind ikka kinnita, Mo kallis Tal! so werrega; Ma annan keif so hولة, Ja warjule lään sinnusse: Kui kalla uiub merre ka, Lass mind so werres uiuda.

15. Ei kalla mäel woi ellada, Wald ello wee seest otsib ta; Ka nenda, Jesus, nõrken ma Siin ilmas sinno werreta. Amen! So werres lossuta Mind taima armo wihmaga.

333.

Du flisse Lust, &c.

Wisil: Helde Jesuke! Sinno &c.

Dh, mis maggus on Jesus, minno õn! Diget rõmo mulle sada, Walle-rõmo ma ei ota: Oh, mis maggus on Jesus minno õn!

2. Selgest armust seält Jaggad üllewelt Minno hingel jahhutamist, Waimolikko ello samist Selgest armust seält Jaggad üllewelt.

3. Jesu armastus Maggus sundimus: Oh, kui pohjato ta heldus! Minno südda! se on rõmus, Jesu armastus Maggus sundimus.

4. Jätke rahhule, Urge küsfige Mind, et ma saand Jesust leida, Temma pole ütšnes hoida: Jätke rahhule, Urge küsfige.

5. Jummal õnnistab Mind, ja rõmustab;

Se

Se rõõm ühhelgi ei tulle, Kui ei Jummal tem-
mas polle Jummal õnnistab Mind, ja rõmustab.

6. Se on, ussun ma lihhal' teadmatta: Waira
se üksi sedda kuleb, Sedda armo wägge tunneb.
Se on, ussun ma, lihhal' teadmatta.

7. Kui sul rahho kã, Tulleb Jesuke: Temma
paistus se woib tehha, Et saad selget rõmo näh-
ha. Kui sul rahho kã, Tulleb Jesuke.

8. Siis keik mahhajaãb, Mis sull' murret
teeb: Kurbdus ei woi senna jãda, Kus on Jes-
susse rõõm teãda. Siis keik mahha jããb, Mis
sul' murret teeb.

9. Oh, mo kaitšia! Ello hoidia! Ärra lahku
minnust ärra Siin ma-ilmast, kus on kãrra, Oh
mo kaitšia! Ello hoidia!

334.

Bewein v. Christen Mensch, 1c.

Wisil: Ma püan keigest hingest, 1c.

Oh nutta omma hãrda Ja huklaminnemist,
Ja ärra kaeba sedda Jesanda suremist;
Sest meie wiggadussed On tedda waewanud,
Ja meie eksiussed On tedda surmanud.

2. Sepãrrast wotkem wata Se Preestri peãle
nõud, Kes jouab leppitada Keik meie patt siid:
Ea sadab, kannab isse Kui üks hea karjane
Meid rõmo rigi sisse; Kes on ta sarnane!

3. Kui ta siin wottis kãtte Meid peãsta wiha
kãest, Werd ei ta tonud ette Ei hãrgest, jãra-
dest; Ea omma kallis werri Sai ohwriks wal-
latud, Se on se pühha merri, Kus hing saab
puhastud.

4. Sesuggune lãks tarwis, Meid hãddast peãs-
tada

tada, Kel polleks, kui end obweis, Weel surma kartada: Kes nõdrust tunnud wägga, Kui meie issegi, Ei leitud süski wigga Sa jurest ühtegi.

5. Oh wata Jesa taewas! So Poia surma peal, Kui süda parro waewas So pole hüab tea: So waim meid jubhatago, Kui himmud kiuamad, Meid hästi kinnitago, Et nemmad lahkuwad.

335.

O Ursprung des Lebens, ic.

Wisil: Sion kaebab sures häddas, ic.

Oh sa ello õhutataja! Walgus mis keik walgustab! Kust ei ükski, mis on waia, Ilma aego himmustab, Sinna ellaw hallikas, Seige kui kristalli klaas, Kes seält pühast templist touseb, Hingesse, kel himmo, jookseb.

2. Sinna ütled: kes siin nouab Eho wet, mis iggawest Janno kustutada jouab, Tulgo, wotko minno käest, Saewa hüüd ja ello kaew Jahhutawad, kedda waew Käsiib uskus tulla mulle, Keik ma rõmustan; et tulle!

3. Siin, mo karjane: ma tullen, Joda omma tallekest; Selle janno sees ma ollen, Et sind saaksin armokest: Ei sa kela, et ma sant, Mulle mis sa tootand, Ja mo waesust meles pead, Ja so anded ilma annad.

4. Maggus wessi! Kus sa owad, Seäl hing, waim, meel kossuwad, Iggawessed anded towad So käest, kes sind orsiwad; Kes sind agga maista saab, Maggusaks keik tunnistab, Südda hüppab, laulab, õiskab, Keik hirm kaub ehk kül ruislab.

5. Wot-

5. Wotta siis so sanna peäle Minno waimo jotada, Ja mo iggaisewa mele Koggoniste lük-
kada Sinno armo merresse, Seäl mind ikka taes
wasse Pühhad hiimud juhhatago, Südda neist
kui joobnuks sago.

6. Tahhad sa mo peäle panna Ommast ristist
õssa ka; Aita siis, et sinno sanna Jikka tulet
rõmoga; Kes so risti karrik st Siin job, tedda
sa seäl wast Bottad rõmustada jälle Sinno
jures waewa peäle.

7. Wotta mind siis jahhutada Seäl ka, ar-
mas Jesuke, Kus so karjad ei moi sada Mähha
waewa, häddage; Kus on rõmo rohkeste, Ar-
mas rahho täieste, Armastus ja õiska minne,
Pühha ello tasuminne.

336.

Dich Jesum loben wir, Lämmlein, 26.

Wijil: Sind Jummal kädame, 26.

Dh Tal! sind kädame.

Dh Tal! sind tänname.

Dh Tal! sind kiirwad iggawest,

Kes uskiwad keigest süddamest.

Sind keik se rahwas auustab,

Kes uuda so werres saab.

Se tulli, Jesu, sinno käest,

Et andsid Poia meie eest.

Müüd on keik ärraleppitud.

Et Tal on ärratappetud.

Se Tal sai ohwriks meie eest,

Meid peästis, patto, surma käest.

Sest kädab keik se ilma ma,

Et Tal meid peästnud werrega.

Oh Tal! sind kiitwad Kerubim,
Ka laulwad sulle Serawim:

Pühha on meie Tal!

Pühha on meie Tal!

Pühha on meie Tal!

Keig' wäggede Jesand!

So wäggi sure auuga

Käib ülle taewa, ülle ma.

Jo wannast pühhad wannemad,

Ufflikkud ja maud oppejad

Sind kiitsid, kallis Talleke!

Enne kui tullid ilmale.

Kalsteistkümmed Apostolit,

Ja keik need pühhad Prohwetid,

Ja mitto omma werrega

Sind tunnistawad löpmatta.

Sa nimmetad meid Sioniks,

Ja Jummalä Israeliks,

Kui meie uskus woitleme,

Soga kui Jakob eitleme.

Sa wottad wasto pallujad,

Kes sinnust arms kerjawad,

Sa kuled nende palwe heält,

Ja wottad koorma nende peält.

Oh Tal! sa tullid heldussest

Meil omma Jesa sülle seest;

Ei põlgnud neitsit emmaks sa,

Kui meid keik tahtsid lunnasta.

Sa rikk' sid surma surmaga,

Ja saatsid meile taewa = ma.

Kuis woime sind kül tännada,

Ja so suurt au kül kuluta?

Oh Tal! meil' anna waimo weel,
 Kes juhhatat meid õige teel.
 Oh Tal! meid wotra puhhastat
 Nüüd omma kalli werrega.
 So werre läbbi löpmatta
 Oh kallis Tal! nüüd kauta
 Keik pattud, mis weel tunneme,
 Ja usso tee peäl woitleme.
 Lass' meid so werres uiuda
 Ja patto wasto woitelda:
 Oh Tal! meid ifka finnita,
 Ja palwe waimo anna ka.
 Oh Tal! sind meie fidame.
 Oh Tal! sind ifka tanname.
 Oh Tal! meid hoia uskust teäl,
 Ja anna lahke waimo meelt.
 Oh Tal! meid nõdraid toeta,
 Meid ommas werres jahhuta.
 Oh kallis Tal! nüüd hallasta,
 Meid sada omma Waimoga.
 Oh Tal! meid aita heldeste,
 Et sinno peäle lodame.
 Keik meie lotus, Jesus, ka!
 Meid ärra jätta abbita,
 Amen.

337.

Auf ihr Streiter! durchgedrungen, ic.

Wisil: Kes Jummalat ni lassib rehha, ic.

Oh woitlejad! et kälge peäle, Et kälge Talle
 jälge sees, Kes auga saand Sioni mäele,
 Keik waewa naero kannates: Kui Pea woido-
 kroni näab, Käist like on, kes mahha jääb.

h 5

2. Mis

2. Mis kardate? et seiske kindlast Ni walwades kui palludes; Eks Kristus woimust sanud aufast Seäl maule pead rohjudes. Müüd känge järrel temma wäes; Siis woimust seite Kristus ses.

3. Kes Sionisse asset teinud Ei pea nõdrust Kaebama: Ja et ta waene hukka läinud Ei keif se waewa wasto sa: Sest Jesand on, kes terweks teeb, Ja nõdradele wäeks jääb.

4. Uns waenlane kül wägga julge, Ei polle süski hädda sest; Kül same tedda (julgest ulge) Kui leiba süa Talle wäest: Waat! jubba põgenemas on, Sest Jesand siin ja Kideon.

5. Ehk maos kihwt kül kurja nouab, Ja lihha end ka kitanab; Siis Kristus immet tehha jouab, Ja woitleb ning ka woimust saab; Sest olge wahhud, tehke heält, Se woitja tulles appi seält.

6. Uns nõdrus meil, süs Tal on tuggew, Meil waefus, Jesand rikkas on; Ka immeteust on ta wäggen, Kel on sesuggune au kroon? Eks se ei jouaks aidata, Kes keif woib illeepit dada?

7. Kas Jummal tõrkub oppi tõttes? Oh känge peäle julgeste; Teil olgo häbbi taplust jättes, Kui arraks, laifaks lähhäre; Eks olleks prudil häbbi sest, Kui ta ei usiuks peiokest?

8. Ei ükski sa au krooni pähha, Kui ta ei woitle Jesu wäes, Ja kurjad himmud ei lö mahha Ni Tana kui weel hing ta sees: Kes agga woitleb, söddib teäl, Saab õiget rahho kätte seäl.

9. Siis walwage ja känge peäle, Ja pahwes hästi woidelge Seks, Kunni same senna mäele, Kus woimust laulab Talleke: Saab otsa argipäwa tõ, Siis hingamisse pääw on kää.

338.

Jesu kumm mit deinem Vater, ic.

Wifil: Jummal, ma ning taewa Loja, ic.

Smma Jssaga mull' tulle Jesus! sind ma armastan, Ustawaks nou-andjaks olle: Waim te! et so honeks saan. Oh kolmainus Jummal fa Wotta mo sees ellada.

2. Jesus te, et ussun minna Sinno sanna täieste, Sedda kohhe-teeks teind sinna, Et saaks rahho hingele, Mis suur rõõm on sannast la, Et woi läbbi urida.

3. Omma waimo, armas JEsu, Minno sisse läkkita, Et jääb sessa minno südda, Mis so sannast kuulnud ma, Mis so Poeg meid õppetab, Kes so tahmist kinnitab.

4. Pimmedaks mo südda sanud, Et ma moista ennesest: Kui Waim sai mind walgustanud, Peäsin pimmedusse käest: Kui ta ikka juhatab, Siis mo meel tõt kätte saab.

5. Armastusse lampid süta Waimus, meles põllema: Kallis Waim! mo hinges sata Pühhad fired tousema: Sinno pühha tulle-leet Die te mind kumaks teeb.

6. Ikka tulleta mo mele, Mis mull' Jesus tootab, Et ma lodan temma peäle, Kui se mõtte mulle saab, Kas saab abbi Jesussest? Kui sa pallud süddamest.

7. Et mo Jesus mo sees ellab, Volle karta ühtege, Armo andidega täidab Temma Waim mind rohkesti: Kui ma tedda armastan, Temma sannast tarkust saan.

8. Kes ta sannast siin ei holi Egga tedda armast

masta, Otsib tühjast himmust abbi, Jggawest-
saab kurwaks ta; Jummal polle temma sees.
Wihha palk on temma ees.

9. Südda! polle karta hirno, Jesus on so ab-
bi-mees, Käl sind kattab temma rahho, Polle
joud waenlaste kâes: Ilma need sind waewa-
wad, Jesu rahho kaitsmist saad.

10. Ma ilm, õiged head sa wihkad, Minne om-
ma rahhoga: Sest ma wihkan, mis sa ihkad,
Et so rahho kesta ka; Jesu rahho rõmustab,
Ilm! so rahho kurwastab.

11. JEsus, mind ei pea sama, Ehk mul paljo
hädä kâes, Se so armust lahbutama, Et so
rahho on mo sees: Jesust mele, mõttega Tah-
han üksnes armasta.

12. JEsus, Jssa jure sinna Sures ele läinud
jo; Himno on, heal meel miina, Armust mind
so järrel to: Kui sa tahhad, tullen ma Sinno-
ga süit minnema.

339.

Frdlich soll mein Herze springen, 2c.

Wifil: Miks mo südda ennast waewab, 2c.

Rõmustes mo südda kargab, Sest et nüüd
Kallist hüüd Ingli wäggi laulab. Kuulgem,
Kuulgem rõmo heäle; Ilma-ma Hüab ka: Kris-
tus sündis meile.

2. Jummal tulleb tänna taewast, Häddalist,
Waewalist Peästma teigest woewast. Jummal
sunnib innimeseks, Minnule, Sinnule: Meiega
saab ühheks.

3. Kas woiks Jummal wihha kanda Ennam
weel Mele peäl! Poega wottab anda: Se Poeg,
Ees

Fes on Jesa südda, Tulleb seält illemest, Arra-
wõtma hädda.

4. Kas se meid nüüd mahhajättab, Kes end ka
Nigiga Kinkida meil wõttab? Eks poeg peaks
armastama, Kes woib ka Lõppeta, Mis woib
Kurwastada?

5. Olleks ta meid teotanud, Polleks ta Bae-
waga Innimesseks sanud. Kui rõõm meie lah-
just olleks Temmal nüüd; Meie süüd Ei ta kand-
ma tulleks.

6. Temma nou on leppitada Patto tõ Rog-
gone, Tappa-talleks sada! Talleks, jah! mis
surma läbbi Sadab ka Rõmoga Armo, rahho,
abbi.

7. Nüüd ta ommas sõimes seisab, Menda sind,
Kul ka mind lahkest ta hüab: Jätke, wennad!
mahhajätke Kurwastust, Ahhastust, Keil head
mo kääst wõtke!

8. Oh siis, noor, ja wanna! joua, Minne nüüd
Nuttust siit, Sedda takka noua: Sedda armas-
ta, kes lahkest Armastab, Jahhutab, Walgus-
tab sind selgest.

9. Kes siin paljo kannatate, Wadage, Siin
on te, Kus peäl rõmo sate: Uskuge, et ta teid
sadab Senna, kus Rõmustus Waewata teid
otab.

10. Kellele pat hinge koormaks On, et ta Wal-
loga Urwab ello surmaks, Olgo julge; siin on
näha Se suur mees, Kelle kääs, Hawad ter-
weks tehha.

11. Kes on waene, häddalinne, Tulgo ta Us-
soga, Ta on armolinne: Siin häid andid jae-
takse, Mendega Otsata Südda kossutakse.

12. Jeesus! lass', ma hakkän finni Sinnusse,
 Illoke! Moga ühte finni. Minno ellamisse illo
 Ollod ja; Sinnoga Rahhul on mo ello.

13. Ei ma kardä omma wölga, Selle koorm,
 Ribbe surm Pandi sinno selga. Roja märgita
 müüd ollen; Puhhas ma, Selge ka Jäsa ette
 tullen.

14. Puhhas ollen sinno läbbi, Sinna teed
 Mulle heäd, Sinnust saan ma abbi. Anna en-
 nast maitsta mulle, Armoke! Kaunike! Minno
 jure tulle.

15. Komwaste so pole hoian, Sinnoga Ellan
 ma, Sind ma surres leian. Sinno jure tahhan
 tulla Römoga Otsata Teises ellus olla.

340.

Du unser auserwähltes Haupt, u.

Ommal Wiisl:

Ja meie lotus, Jeesuke! Ja Pea oh! te, et
 tunneme Siin sinno naelte assemist Et wals
 liisend meid iggawest, Ja sinno löhki kistud kül-
 jest sa Meid sada sisse, läbbi, wälja ka.

2. Üks iame assi töest on se: Laps põlgab
 sedda essite; Ja pärrast mees kül surreb ka, En-
 ne, kui ionab uskuda. Se on se üllem tarkus
 allate, Kapühha koggodus sest tunnukse.

3. Senni kui rahwas ilma peäl, Ja Jeesus
 neile peästjaks teäl, On armo-õpperusfest se Se
 ots, ja ka se algminne; Ja et se on se tarkus töes-
 te, Se on teil teada, kes töt tunnete.

4. So jalge ümber hakkän ma, Mo peästia!
 fest et sinnota Ma ei woi tundi ellada, Ei muud

kui

kui siird, ka armasta: Oh! jouaksin ma sedda armo ka Muud rahwal selgest illesrâkida.

5. Ma tunnistan: kes kuleb peält? Kes hinges polle rahho weel? Kes näab, mis wiggapart on teind, Ja, et ta horis partuks läind, Ei leia kusti nou ma-ilma peäl? Se kuulgo: sa woid õnsaks sada weel.

6. Kes agga ommast melest hea, Ja lapsesf sadik laitmatta, Ei tunne lihha himmo weel, Egga mis ahnus, uhke meel, Saab isse korda hinge asja sees: Se on üks kurt, üks pimme, willets mees.

7. Üks pühha, wagga innime, Kes ellab, kui üks ingliske, Ei Jummalast ka arwata, Siin ennam loma ollewa. Kui metsas on need lehhed pude peäl, Mis keiz on Jummalast ka lodud teäl.

8. Se nou, mis taewas iggawest On woetud, jääb kindlaks tõest; Kes sedda tahhaks laitada, Se peaks Sadan ollema: Üks pottiseb keksugust souest teeb, Se läbbi sou siis ristaks saab, ja jääb.

9. Se kallis ello-ramat seäl (*) Jäi kätte alla Mosesesl, Ja seitse pits'ri märgi al, Kinnita ta liggi sai se Tal, Kes nouab neid, kes endid põlgawad, Ja wihtab neid, kes endid lida'wad.

10. Se fanna, mis on risti peäl, Ja parstab werre-karwus teäl, On se, kes on Immanuwl, Ja fikka tähtes nähti seäl. (**) Kõl lihha meel sin kohlub, irwitab; Waid Jummal wandes sedda finnitab.

11. Ni tõeste, kui ellan ma, Se ütleb, kes ei wal-

(*) Joannes. Ilmut. ram, 5, 5. (**) 3 Mosesesl. ram. 16.

walleta, Kes, mis ta rägib, korralt teeb, Ja iggameste tõeks jääb: Mo poeg, kes armas mul, ja kallid ka, Se peab ülempreester ollema.

12. Poeg tulleb, näitab selgeste, Mis on se dige preestri tõ: On temma armas Issale, Siis on ka temma tahtuinne, Et Issa nou peaks korda minnema, Siis ilma eest ma lähhan surema.

13. Meed sannad on nüüd kirja sees; Meid tuleb, loeb iggamees: Kui agga tahhad õppi-da, Kas keik peaks tõssi ollema, Siis ütleb Jesus: mõtke iggamees Nüüd sedda tunda ommas süddames.

14. Waat nenda sedda tunnukse: Kui so sees tõeks tehakse, Et risti samba tõeste On so eest surnud Jesuke. Se sünnib hinges mitme wiisiga; Ja wiimne ots on; sa pead uskuma!

15. Kui kegi tunneb essite, Et hinge sugu polle hä, Ja wottab ennast parranda, Ei te, mis enne teinud ta, Ja waewab ennast miime murrega; Ei tunne, se, mis on üks Peastia.

16. Waid kui üks waene pattune Kurb on, et ta ni rojane, Ja arwab pattuks, mis on pat, Näab jouota end ollewad, On nouta, õhlab; warsti Jesus seäl Ta kallal on, enne kui mõtleb weel.

17. Kuis käsib käib? kül hädä käes; Siin ollen omma werre sees. Mo poeg! siis ütleb Jesuke, Sull' pattud andeks antakse, Mo peäle wata, ussu, touse ka Ja walmista end rõõmsast tõndima.

18. Hing saab uut waimo, et ta teeb, Mis Jesus käsib, ja usk näab; Ta näab siis omma Talle.

Tallekest, On rammo sanud teinma wäest: Ta
touseb, kattab end õigussega, On ühhel hobik
turtaw Tallega.

19. Siis rammo, häbbi, allandus On südda-
mes, kui warrandus: Need kolm need jäwad
allate, Ei lahku nemmad paigastke: Ei hea noit
siis ei ial tühjaks jä; Sest õnnistusfels lähhäs
meie tõ.

20. Hing esstie saab hingada, Siis süa, ja tõõd
tehha ka: Siis ust end wõttab finnita, Et
truiuste woib sõddida; Ta teeb tõõd, ja kui sed-
da tehtud saab, Siis ennamist, mis teinud,
unnustab.

21. Ja kui hing wahhest wõttaks ka End ar-
mo tõõst siin rõnusta, Siis häbbi näitaks hin-
gele Mi paljo wiggadust, et se On rõmus, kui
end isst unnustab, Ja omma Peästja üksnes
mälletab.

22. Siis watab usklikkude meel. Kõl ikka Jesu
armo peäl, Ja püab õõd ja päwa ka, Ta mele
pärast ellada, Sest et ta nende surma ristie
poond, Ja nähtawalt neil au ja kroni toond.

23. Oh Jesus! kui so rahwa keel Ei õlefs ni,
kui pitkse heäl; Siis moistaksime meie weel,
Miks paljo neid ei kule teäl; Mis agga sedda:
immeks pannen ma? Sest innime on kurt ja
pimme ka.

24. Sest kassib Jesus filmad ka, Mis kinni,
lahti teggema; Kui hüame, siis üleeb Ta Kur-
tide wasto: ehwata! Siis armo õppetus wast
kulukse, Ja filmad Talle pole põõrtakse.

25. Siis Talle sanna kuleme, Siis teinma ar-
must rägime, Mis meie waesed ta kãest saand,

Sitast ta meid on walgustand; Kui wägga him-
mustab siis meie meel, Et keik ma-ilm saaks tem-
ma parral' kael!

26. Suur Jesand teenid lakkitab, Ja tenis-
tus meid römüs ab: Nüüd kallts Jesus! aita sa
Et rahwas wõttaks uskuda: Oh! tomnia süddani
keik neid hüame, Ja ilmu, kui so peale näitame.

341.

O Sonne, du aufs niedre siehst, 2c.

Wisil: Nüüd Jummalale auustust, 2c.

Sa, Päike, watad alwa peäl: Kui muld, põrm,
laulan ma, Mis so suur wäggi tombab teäl,
Et ussun, rägin ka, Et ussun, rägin ka.

2. Ma tunnistan nüüd julgeste: Mul häbbi
ennesest, Et ma saand walgust heldeste Ma-ilma
walgusfest, Ma-ilma walgusfest.

3. Ma siiski wottan tunnista Ka sedda tdeste,
Et armo wäärt ei olle ma; Ma waene pattune,
Ma waene pattune.

4. Se aeg mul polle teadmatta, Kui arm mind
walgustas: Kui Jesus hüdis, tullin ma, Et ta
mind armastas, Et ta mind armastas.

5. Kui müido sünnib, sündis teäl: Hing olli
oimato, Siis Jesus wottis olla peäl, Et olli
woimato, Et olli woimato.

6. Mind wottis Onnisteggia, Mi kui üht sur-
nud meest, Et ta mind pididi harrima Ja peästma
surma kääst, Ja peästma surma kääst.

7. Kui minna abbi ihkasin, Ja tulli abbiga;
Siis abbi kartma hakkasin, Gest hädda tundsin
ma, Gest hädda tundsin ma.

8. Mo kallal Issand waewa näab Jo pitka aega teäl, Au temmale weel pisfut jääb, Et hallastand mo peäl, Et hallastand mo peäl.

9. Oh rahho tüttred! madage, Kas teie seltist ma? Ta peästnud on mo süddame Sest patto kättest ka, Sest patto kättest ka.

10. Mind aitke raskest palluma, Et teen, mis õppetab Mo Jesus, kes jo põllema Mo süddant süttitab, Mo süddant süttitab.

11. Sest seltist healed kulen ma, Kus hingab Jesuse: Meed laulwad lahkest mulle ka: Hing! seisa julgeste, Hing! seisa julaeste.

12. Sel hinge sõbral, kunningal, Sel on üks halle meel: Meid keik ta kaitseb armo al, Se armastab sind weel, Se armastab sind weel.

13. Mi kaua Jesus leppitab Meid, kummi ellame, Kõl temma wimaks prudiks saab Se puhta süddame, Se puhta süddame.

14. Kui Jesus käsib, minne ka, Et panne tähele: Kui Jesus tombab, ruttu sa, Kui peab, seisma jä, Kui peab, seisma jä!

15. Kui ta sind kidad, kummarda: Kui ta sind armastab, Siis wotta julgest hingada, Se kassuks sulle saab, Se kassuks sulle saab.

16. Kui Jesus sõitleb, ütle sa, Se lähkääb tarwis muul, Mind pekka, Issand, armoga; Sest tanno annan sull, Sest tanno annan sull.

17. Kui Jesus näitab siin ehk seal Müüd omma armo-tõ; Sepärrast olle rõmus teäl, Mis sünnib teistele, Mis sünnib teistele.

18. Kui sinno läbbi tahhab ta Head tehha teistele; Siis hakka peäle mäega; Te julgest usso tõ, Te julgest usso tõ.

19. Keig' naero, pudo, wallo al Nüüd andkem
süddame Sell kallil surel Jummalal, Ja omma
Tallele Ja omma Tallele.

20. Nüüd fitus olgo sellele, Kes armo seädust
teind: Käl ükskord näitse selgeste, Et Pabel
hukka läind, Et Pabel hukka läind.

12. Meid, Jesand, armust finnita, Et kasso
ladame So werre öppetussoga, Neil' wäetimat-
tele Neil' wäetimattele.

342.

Du blutiger Bersöhner, ic.

Wisl: Nüüd hing'wad innimesed, ic.

Sa werrine leppitaja, Ja risti-rahwa peästia,
Sa meie hinge mees! Meil on se kindel möt-
te, Heita so jalge ette, Ni paljo, kui joud usso
läes.

2. Siin olleme so lapsed, So ärrapeästud wae-
sed, Kes ells rammo saand, Mis sinno hawus
ulli, Ja hinge sisse tulli, Misga meid olled immes-
tand.

3. Jo meil on teäda ammo, Ja se on meie ram-
mo, Et sind ei meie tö, Ei pea lihhutama, Meid
waesi armastama; Waid se on sinno tahtminne.

4. Ei meie lausu sanna: Meel wottob immeks
panna, Küssib: Kas on so nou, Et waesed orjad
wöttad, Meid wabbaiks tehha töttad, Ja annad
neile front au?

5. Sind wägga armatseme, Ja wägga peh-
meks löme, Kes kui pörm arwatud. Oh silmad!
wötkä nitta, Gest muud meil polle tutta, Kui
et üks Tal on tappetud.

343.

Der Gnadenbrunn fließt noch, 10.

Wisil: Oh wagga Jummal! Kes keik 10.

Se armo hallikas Boib keik, kes tahtwad, jota:
 Kas Jummal asjata Mo hing, sind peab oot-
 ma? Baat! sanna walgus sind Käl sedda õppetab,
 Et Kristus patto tööd ukspäinis lõppetab.

2. So tõ ei maksa, se Ei woi sind paranda-
 da; Et ussu Kristust, kes Sind jouab walmista-
 da, Ja omma werrega Keik wihha leppitand, Ja
 Kohhe taewa pool Teed meile walmistand.

3. Et polle ioudo sul, So pattud ärrasata;
 Sest wõiko sinno usk Jeesuse peäle wata: Käl
 Sadan sinno meelt Boib ärraseggada, Käl
 Waim ei aita sind, Siis olled hukkas sa.

4. So armo järrel, et Mind pattust waewas-
 takse, Müüd tunnen janno ma, Käl hirm, mis aetak-
 se, Oh Jeesus! joda mind: So waim, se aidago
 Sest patto häddast mind, Et ollen rammoto.

5. Kel õige janno, kes So õigust tahwad näh-
 ha, Neil olled tootand, Die d pattust lahti tehha;
 Sa näitad õiget teed, Mo kallis Jeesuke! Siis
 olle abbimees, Keik abbi on so kã.

6. Käl armo hallikast Mind ikka tahhad jota,
 Siis õigeks eüuks woin So armo peäle lota; Sa
 helde hallikas! Mind joda järgeste, Ma ellan
 kannates Siis ikka õnsaste.

344.

Der schmale Weg ist breit genug, 10.

Ommal Wisil:

Se kitsas te on lai kül taewa miinna, Käl otse
 kãid seäl peäl ja rassaste, Siis sinno jalg ei

lingu pahhaste: Kui kaännad hoolt, et soaksid
siina, Siis kitsas te on lai kül taewa miina.

2. Kül waimo te on rõmus, ubbas, kerge Kui
usso sees saab ärra arwatud, Ja südda ka se po-
le kånatud. Kui essite saad kätte järke, Siis
waimo te on rõmus, ubbas, kerge.

3. Kuis karmo woib üks wagga lammas olla?
Üks kistja hunt ei seisa tarra sees: Ni waimo te
ei kõlba lihha ees. Ei ilmas se woi senna tulla;
Sest karmo ei woi wagga lammas olla.

4. Sind pühha Waim peab waimuks sünnitas
ma, Siis oskad sa wast kãia waimo teed; Sest
muido sa siin tühja waewa nõad. Sind lihha!
ma pean surretama, Mind pühha Waim woib
waimuks sünnitada.

5. Kes Kristussest on üks lomaks tehtud, Se
üksnes kãib ta järrel, truiste, On ristial, ja nae-
ruks essite; Sest siis wast au sees, se saab näh-
tud, Kes Kristussest on üks lomaks tehtud.

6. Siin Jesuga sind mahhamaetakse, Ja ürris-
kest jãad sinna hauasse, Siis roused sa ja lähhad
taewasse, Siis waimo sulle jaetakse, Kuiten-
maga sind enne maetakse.

7. Gesamma waim kes Kristust siin on kats-
nud, Se katsub ka Kristusse jüngrid weel, Ja
temmal on üks ainus wiis ja meel; Ei olle teist
teed meile seatud. Se jünger saab kui Jesand
isse katsitud.

8. Ehk kül so te kãib ohhakattest lãbbi, Ei
siiski hing, waid kanda pistakse, Ja selle waew
suurt wallo sull' ei te, Kui woitled, et pat ei
te hãbbi, Ehk kül se te kãib mitmest surmast
lãbbi.

9. Ei waewa ka se kebja ikke wägga Ei se siin muud kui kurja kauta, Waim peäseb siis, ei tedda lämmata, Kui kannatad sa hinge wigga Ei waewa siis se kebja ikke wägga.

10. Se ferge korm teeb raskele meelel rõmo, Gest selle al hing touseb taewasse, Se waimo tõläab hästi eddase, Ja maitseb ka Jesanda armo, Se ferge korm teeb raskele meelel rõmo.

11. Oh tomma mind, et sulle, Jesus! tõttan, Oh tomma mind, ma ollen kangel weel. So kirtsas te on wägga rõmus teäl. Keik head ma se peäl so käest wõttan. Oh tomma mind, et sulle, Jesus! tõttan.

345.

Im der Brust der Gnade liegen, 1c.

Wisil: Keik tulge minno jure nüüd 1c.

Siin armo rindus maggama, Ja siiski iika näljama, Ei se woi korda minna: Kui agga olled holeta, Ei wotta hästi inmeda, Waat, siis ei kossu sinna.

2. So Jesu rinnad jooksewad, Ja armo wälja aiawad, So usso suud ta otab: Ja täidab jedda tõeste, Ja immetab sind rohkeste; Arm aitab, kui ul lodab.

3. Kui olled alles oimane, Siis olled umbes seggane, Sa tahhad, ja ei tahha; Siis olled kadumisse peäl, Kui ussud, siiski tunned weel, Et usso joud jääb mahha.

4. Gest süddamest nüüd otsige, Mis kelab teid, ja õppige, Mis tõssist noud teind tühiaks: Ja tühjendage ennast fest: Siis arm teil annab enesest, Mis tõeste teeb rikkaks.

5. Et seisa senni kaebamast, Ja wigga nenda
 sõrdamast: Ma nauran, ja jään ilma, Ma ker-
 ja" polle kasso sest, Mõla on, ei sa ma rasolest,
 Jään sandiks, tunnen kuma.

6. So häbbiks ausast tunnista: Pat mis mind
 fiddund tundmarta. On keelud joudo samast;
 Sest hing, ehk ta kül ärratud, Ei emale sa jubha-
 tud: Ei Jeesus wässi saarmast.

7. Arm! so leek põlleb iggawest, Ja toidab
 ennast ommast wäest, Oh te ka mulle soia! Ma
 ussun, et so helde meel, Mis mulle tarwis lähhab
 teäl, Mo eest ei warjul hoia.

8. Et annad, waat, siis wottan ma, Ei sinna
 ial wiwita So täiussest meid täita: Sul ikka
 parras aeg on kã, Sa wottaksid kül iggapã Meid
 õnnistada, aita.

9. Arm! kui so jomist katsume, Siis ka heal
 meel waume So armo merre sisse; Siis om-
 mad anded kätte saad, Misga sa liikmed ehhitad,
 Kes olled Pea isse.

10. Hing! õppi sedda selgeste, Et se on rikkas
 tõeste, Ja ellab armo warral, Kel anded areto
 on kães, Ja süski ommas rikkusses On tasfane
 ja maddal.

11. Te siis, et julgest tullemel, Ja wotmas ahned
 olleme, Meel kãigo sinno peäle, Et pallume ja otsti-
 me, Ja kopputamas wibime, Kül kuled meie heäle.

346.

Hier sind Kinder von verschied'nen, 2c.

Wisl: Jesu ristist, 2c.

Sün on lapsed :: Mitmesuggused, Õnsad wa-
 sed :: Sa neid õnsaks teed. Kui sa woid, siis
 puha

puhhasta; Kõl sa woid: nüüd same ka Puhstaks,
sedda ;: Tewad sinno käd.

2. Nht uut süddant ;: Mis so sarnane, Kallis
Sfand ;: Meie pallume. Katta meid so wer-
rega, Se meid puhstaks neitsiks ka. Anna meis-
le ;: Mis mei' sorime.

3. Pühhad mehhed ;: Kes nüüd peawad Puh-
tad käd ;: Tõstma, kässiwad Nammo sinno
käd, misga Woiksid teisi aidata: Se on tar-
wis ;: Anna sedda head.

4. Pühhad naesed ;: Rahhul hingage, Mi kuf
maesed ;: Pigi astuge. Mingo tõ ja tülli ka:
Siin mell' tulleb hingada. Oh! mis rahho ;:
oh! mis rõõm on se.

5. Waatke peigmeest ;: Teie tüdrukud! Tal,
mis ristis ;: Arratappetud, Se teid tommab
allate, Teeb, et usso tulloke Selgest põlleb ;:
Ei sa kustutud.

6 Oh! poisimehed ;: Kes on naeseta, Botke
käd ;: Tallel sirtata, Botke armo rammo süit,
Misga woite teisi nüüd Talle jure ;: wahwast
aiada.

7. Armo legid ;: Eõge loko teal: Moistko ka
nüüd ;: Jggarihhe meel: Marta ihho tähhendab,
Mis tõõd tehhes waewa näab. Maria waid ;:
Süddant näitab meil'.

347.

Weg mein Herz mit den Gedanken, 1c.

Wisil: Sion kaebab sures häddas, 1c.

Südda waene! ärra mõtle: Ei ma ennam
õnsaks sa! Eks ei pühha kirri ütle: Jum-
mal tahhab õnnista. Oled sa däl, pörane, Jum-
mal on hea, kohlane; Oled sa käl surmatenind;
Ärra karda, peästja sündind. 2. Kõl

2. Kúl sind on se patto többi Ni, kui keik muud rikkunud, Mis on maust Ewa läbbi Zima sisse tikkunud: Agga kui sa parrandad Omma meelt, siis armo saad; Vallu andeks, nutta peäle; Zummal kuleb nutto heäle.

3. Ei ta polle hunt ja karro, Kes sind püaks surmada: Temma hallastusse arro Ei woi ärroarwada: Zummalal on issa meel, Halle südda waese peäl; Meie waew, se waewab redda, Meie surm teeb temmal' hädda.

4. Ni kui ellan, ei ma tahha Selle dâla huk. Katust; Waid et pöördes jättaks mahha Patto tööd ja wallatust. Zummal tunneb rõmo sest, Kui dâl peäseb eksmissest, Ühteainust ei ta tahha Ommast karjast lautada.

5. Ei woi lambur kaddund talle Holtega ni otstada: Zummal on ni wägga halle, Et ta sure murrega Tacka nouab tallekest, Mis on lahtnud temma käest, Ja ta karjast: Kes se tuttab, Kúl se rõmo pärrast nuttab.

6. Zummal neid, kes tõest õiged, Ei ükspäinis armasta; Waid ka keik need waesed hinged, Mis hunt sanud warrasta, Kes seäl pörgus warritseb, Innimesesi iggatsseb, Selle waste ärritada, Kedita tulleb kummardada.

7. Siiski Se meid armo polest Nouab taewa päriaks; Kutsub, koggub ommast holest, Et ta riik suurt kasso saaks: Kes nüüd senna töttada, Köhna rigist peäseada Nusast nouab, selle peäle Tõstab taewas rõmo heäle.

8. Zummal ja keik taewalissed, Kes seäl kites tõstwad heält, Niskawad, kui innimesesed Parrandawad omma meelt: Agga mis on wihhas-
tand

tand Sedda, ellil kurvastand; Se ta unnu-
tab ja kattab, Merre pohja sisse mattab.

9. Niigo end merri laiaks, Niigo pohhi moõd-
matta, Mingo söggi järskuks wolaks; Polle sed-
da armata Selle wasto ühtege, Et suur Zum-
mal iggapä Pattud armust andeks annab, Dälaid
pätto-ellus kannab.

10. Lahku hing! siis murre karrast, Mis sind
wottab efsia: Mis sa tahhad pätto pärrast
Usjata end wässita? Olleksid so pattud weel
Ennam kui liiw ilma peäl Merre äres, siiski Zum-
mal Niikam armust on; oh rummal!

11. Olleks tubhat ilma leida Zummalast siin
ehhitud, Ja so peäle tulleks helta Keik, mis seäl
on efsitud: Käl juud olleks siis so peäl, Siiski ei
ni palju weel, Et need woiksid armo katta, Ja
ta walguft kinnimatta.

12. Se mull' lahti, Zummal! sinna Selle ar-
mo warrawad, Et ka keikis paikus minna Mait-
sen sinno maggusad: Armasta ja aia mind, Et
ma, ni kui jouan, find Jälle wottan armasta-
da, Ja ei mitte kurvastada.

348.

Die dir Jehova! will ich singen, 16.

Ommal Wisil:

Sull', Sull', Jehowa! tahhan laulda, Muud
Zummalat ei olle sinnota, Mo laulowõtta,
Jesand! kuulda, Oh! aita mind so waino wä-
ega, Et sedda teen Jesusse nimme sees, Siis mak-
sab se ta läbbi sinno ees.

2. Mind, Jesa! tomma poia jure, Et poeg
mind

mind jälle wimmats sinnule, Et ellaks mo sees waimo murre, Head meelt ja moistust annaks minnule; Siis ma so rahho tunnen erneses, Ja mängin lauldes sulle süddames.

3. So heldussfest mind aita laulda, Siis diete find lauldes kulumat, Siis on se wägga illus kuulda, Kui waimus find ja tões kummardan; Siis waim mo süddant sulle ühhendab, Et se suur lo sulle walmistab.

4. Et kostab mo eest kül saan nähha, Et õhlab räkumatta fannaga. Eest jouan uskus pahwet tekha, Ja tunnistab, et so laps ollen ma, Ja Kristussega sinno pärria, Et, Abba Jesu! ma woin ütelda.

5. Kui mo hing nenda abbi püab Se wägga armsa Jesu nimmega, Ja sinno waim ka mo sees hütab, Siis peab so südda ellaks minnema, Et armust otse põlleb se so sees, Kui ma find pallun uskus sinno ees.

6. Se palwe, mis so waim mull' sadab, Kül se on wägga armas sinno ees, Se peäl so Jesu südda watab, Et sunnib se so poia nimme sees, Ma ollen temmas laps ja pärria, Ja armo eest saan sünpult armo ka.

7. Oh! õnnis, kes ma sedda tunnen, Mis sinno waim mo waimus tunnistab, Ma tean, ja apris immeks pannen, Et mo hing lei' head annid so käest saab: Sa annad mulle paljo ennam weel, Kui minna moistan, pallun, püan teäl.

8. Oh! õnnis, kes ma Jesu nimmel sind pallun, fest ta pallub minno eest, Ja istub seks so parral teäl, Sest lei' on ja, ning Amen temma sees.

Se eest ma laulan sulle auustust, Et kinkis
mulle ni suurt õnnistust.

349.

Ah ein Wort von großer Treue, ic.

Wisil: Jesus, suurma ärraxooitja, ic.

Suur, ja ustaw on se sanna, Wäärt, et wasto
wortame, Sedda tahhan mele panna Allans
dusfes allate: Pattrustele Jesus isse Tulli peäst-
jaks ilma sisse, Meid keik õnsaks teggema. Kur-
rat! sind nüüd naeran ma.

2. Jummal! sinno auuks sedda Tahhan tun-
nistada nüüd: Wägga suur se patto hädda Olli
mul, ja paljo süüd; Keik, mis kurri, moistsin ag-
ga Tehha, ja ei olaud wagga, Siiski surem ou,
nään ma, Hallastus, mis pakkud sa.

3. Kristus! tähheks ollen minna, Et suur halle
meel on sul: Pattrused keik kutsud sinna, Oh, se
meel on kallis muul, Sinna kutsud: tulge waesed,
Haiged, arrad, waewalised, Tulge pulma riden-
ga Uskus, wiimfel alal ka.

4. Halleluja! tulge waesed, Poulge loial' lõp-
maita: Kitiem temma hallastused, Selge arm
meil' paistab ka; Ello furnuttele annab, Armast-
tussega meid jodab. Jesus! te, et sinnule Hal-
leluja laulame.

350.

Lebt Christus was bin ich betrübt, ic.

Wisil: Üks hingamiose pääw on se, ic.

Sal ellab, miks meel kurwastab? Wind Kris-
tus wägga armastab: Ehk keik ilma minuust
ärralaab, Kõl! et mo ommaks Kristus jääb.
Halleluja!

2. Mo

2. Mo Jesus ellab, kaitseb mind, Se rõmus-
tab, mo südda! sind; Ehk kurvi selts siin uhke on,
Neid naera, sulle saab au kroon. Halleluja!

3. Mo Jesus ellab kõrges seal, Kes panneb
minno wasto teäl? Ja teeb kül naeruks waen-
lase Ja temma karowalusse tõ. Halleluja!

4. Ehk tahhaksin, ei moista ma, Miks mulle
tulleks kurwasta? Et Jesu sisse ussun ma, Kes
woib mult ello risuda? Halleluja!

5. Müüd teeb, kes surmast rousnud, se, Et
ma woin minna taewasse, Ei keta mind surm
egga pat, Tal peab puhtaks ulitsat. Halleluja!

6. Mo usk keik pattud kustutab; Kui last mind
Zummal armastab, Kes leppitud, mo söbber ka,
Pat kurrat, ilm, mis möllad sa? Halleluja!

7. Oh surm! sind ma ei kardage, So joud käib
ülle kurjade, Mo ello, Jesus, sunnib sind, Wiib
finnuft läbbi taewa mind. Halleluja!

8. Kui abbi, armo, pallun ma, Siis wotta Jes-
sus! arwita; Ma ussun, mind nüüd kinnita,
Et surmast olled rousnud sa. Halleluja!

9. Et inimessöks sündind sa, Mi tõest ei lähhä
hukka ma; Kes siin ei mõtle kaksite, Waid ussub,
ei sa kohtusse. Halleluja!

10. Ma ussun omma Jesusest, Kes tappetud
on minno eest, Ja surmast rousnud minno heaks,
Ja sanud minno kaitsejaks. Halleluja!

11. Kuis pean hukka minnema? Ei se woi ial
sündida. Sind, wäggen Jesus, Eidan ma: Kes
ussub, ellab Sinnoga. Halleluja!

12. Ma ellan nüüd ja iggawest; Oh rõmo! mis
saan Jesusest! Sind Jesus, tännan ilma peäl,
Sind, Jesus, Eidan siin ja seal. Halleluja!

351.

Ew'ge Weisheit, Jesus Christ! re.

Wisil: Südda! miß sa murretsed re.

Sarkus, hinge peig! Kes sa Kasa-rahha saatnud
 ka, Eks sa polle noudnud tõest Kæe-andmed,
 Kæe-andmed minno Kæest?

2. Eks so arm lõõnd kät moga? Eks sa kihlaid
 annud ka? Eks ma sanud sõrmukse, Kui waim
 tulli, kui waim tulli minnusse?

3. Eks sa mind so armastand, Kui ma sind weel
 kurwastand? Eks sa olnd mo kosia, Kui weel
 ollin, kui weel ollin tõrkaja?

4. Eks so JESa mitte mind Armust sinno jure
 wiind? Kui mind tombas keigest wæest, Mo
 uskmatra! mo uskmatra ello seest.

5. Kui süs læksin sinnule, Worsid sa end min-
 nule Tatwaks tehha ennam weel, Kui paar rah-
 wast, kui paar rahwast ilma peäl.

6. Sinno armo ollen ma Monda aastad tun-
 nud ka, Ja so meel on järgeste Mo pool' hoid-
 nud, mo pool' hoidnud truiste.

7. Pulma ehte olled sa Enneses mull' annud
 ka, Sinno lihha, Jesufe! On mo hinge, on mo
 hinge kuele.

8. Seeb se on mo õigus tõest, Mis mind peäs-
 tab patt Kæest: Et sa mo sees sündinud, On
 mull' õnneks, on mull' õnneks sigginud.

9. Egga mulle pudu nüüd Pühha waimo Kallid
 hüüd; Sinnoga saan tõeste Dinna õsa, om-
 ma õsa rohkest.

10. Agga üks on waiak weel, Et mo südda,
 mõtte, meel Sinno sees end järgeste Ei weel hoia,
 ei weel hoia kindlaste.

11. Wah-

11. Bahhest pörab meel so poolt, Kui tapeaks
 Kandma hoolt, Et so sisse ikka jääks, Ja mis
 tarwis, ja mis tarwis ikka teeks.

12. Et sa mind nüüd waimoga Nenda kinni-
 tand, et ma Tean, et jaan tõesti Armo sisse,
 armo sisse järgeste.

13. Oh siis tonnia mo meelt nüüd Hopis sinno
 sisse süit, Et, kui piiser, ma so kääs Ollen, ja,
 ollen, ja so märk mo sees.

14. Sinno sisse himmustan, Maad ja taewast
 unnustan, Ei ma tahha sinnota Kuski muido,
 kuski muido hingada.

15. Oh et seisaks nüüd mo meel Eikumatta selle
 peäl, Et sind agga armaстан, Kunni ligun, kun-
 ni ligun, mälletan.

16. Ni, et iggal aial ma Ühhes ollen sinnoga,
 Et ma ei te, nouage Muud, kui sind, muud, kui
 sind, mo armoke.

17. Sedda noud mull' linnita, Süddant en-
 nam ehkita. Oh et surm ja ello teeks, Jesus!
 mind, Jesus! mind so sarnatseks.

18. Bettad sa mind Eihhuta, Kes mind siis
 woib lahbuta Armust, mis kääb wäggest Jum-
 malasse, Jummalasse Jummalast.

352.

Hent ist des Herren Ruhe: Tag, 12.

Wifil: Nüüd Kristus surmast rousnud on 12.

Uks hingamisfe pääw on se, Mis meie tänna
 peame; Et seisko argi-päwa tõ, Ja saatke
 toidust hingele. Halleluja!

2. Käl praego on üks källis aeg, Nüüd pühha on
 ka siin se paik, Kes meelt ei wõtta parrata, Ei sedda
 Min ei sallita. Halleluja!

3. Dus

3. Ous Jummal pühha wiuhaga, Siis waese heält ei põlga ta, Et kites, tedda palluge, Waat! se on meie õige tõ. Halleluja!

4. Et kiitke temma kätte tõ, Kes tühjast lonud targaste Ma ilma omma sannaga, Suur on ta ammo otsata. Halleluja!

5. Kui enne ilm sai ehitud, Siis innime sai walmistud, Sel olli õigust, tarkust kül, Ja waggadus ei pudund sel. Halleluja!

6. Oh tundke! mis ta meile teeb: Ta annab mis keif loom siin sõõb: Ta on kes hoiab, toidab ka, Ja wõttab murret piddada. Halleluja!

7. Se seisko teie meles ka, Et Kristus tousnud auuga Sel päwal, ja toond rõmustust, Ja meie hinge õnnistust. Halleluja!

8. Se kedda nenda waewati, Ja risti sambas surmati, Et piddi ärrakadduma Ta õppetus siis temmaga: Halleluja!

9. Sesamma peasis surma käest, Ja tousis ülles ommast wäest, Sest said ta Jungrid rõmustud, Kes temma pärrast kurwastud. Halleluja!

10. Ta näitis ennast nendele, Ja nemmad näggid selgeste Need hawad temma külges weel, Sest olli rõmus nende meel. Halleluja!

12. Et pühhitsegem öiete Sesamma päwa kalliste, Ja laulgem suust ja süddamest Müüd omma kallist Jesufest. Halleluja!

12. Suur Jummal, kes sa walmistand Ma ilma, ja keif ehitand So auks, ja mitme hädda seest Meid peastnud, hoidnud iggameest, Halleluja!

13. Keif ommad teud õppeta Meid tundma, et
f need

need laitmatta, Täis au ja sure kitusse Wäärt on, ja et neid laultakse. Halleluja!

14. Oh kallis Onnisteggia! Kes surrust üllestousnud sa, Meid sada üllesärlama Sest patto unnest holega. Halleluja!

15. So surrust üllestousminne Se saatko meid nüüd eddase, Et selle peäle lodame, Kui waenlastega woitleme. Halleluja!

16. Oh pühha Waim! meid öppetä So sanna meles piddama Ja kuulma keigest süddamest, Et uff, arm, lotus tulleks sest. Halleluja!

17. Sa õige walgus walgusta, Meid täida omma armoga, Et meie tõ ja ello wiis So mele pärrast olleks süis. Halleluja!

353.

Das wahre Christenthum ist ic.

Wisil: Mis kitust woime Isfand, ic.

Uks wagga ello se on kerge tõest: Ehk süis, kui meid ei aitaiks Jesus heldest,

2. Ehk süis sa woiksid sedda rasleks päina: Sest temma isse aita koorma kanda.

3. Mis koorm se on? sa pead armastama. Ta armastab, sind sadab armastama.

4. Ta hoidis Issa pole ikka waljust, Ka süis, kui olli ilma keigest rõmust.

5. Ei Zummal wallo te: ta kelab heldest. Kust wallo tulleb süis? so ommast melest.

6. Lass' sedda waewajat nüüd tappa ärra, Süis lõppeb hädda keik, keik patto kärä.

7. Mis tahhad hädda sees ni wägga nutta? Jesusse pole õhka des sa tõtta.

8. Et ütle: Issa! wata minno hädda, Oh Jesus! aita mind! Ta kuleb sedda.

9. Sind nõdrus hirmutab; ei põrgo wea. Sa langed koggone; et touse pea.

10. Sa eksiid mitto kord; et pallu andeks. Sind kurrat hirmutab; usk sago kangeks.

11. Sa ärra põlga armo, mis on selge. Ei päike paista sull' on süiski walge.

12. Ja kui ka walgus keik woib ärramiina; Ehk kauta ka teed, süis usju sinna.

13. Kui sedda wisi kaid, ja Jesu peäle Sa loo-
dad, kül naad teed ja walgust jalle.

14. Mis olled uskunud, saad sinna nähha;
Ja kuida usknuud sa, ta wottab tehha.

15. So ikket tabhan süis, mo Jesus! kanda,
So koorma alla end heal meel anda.

16. Kui lihha melest se kui waew on nähha
Süis tunneb waim kül sedda fergetks tehha.

354.

Höchster Priester, der du mich ic.

Wisil: Südda miiks sa murretsed?

ehk: Ommal wisil;

Ullem preester! Kes sa tõest Ennast ohwrinud
mo eest; Anna, et ka minno südda Woiks
weel süin so ohwriks sada.

2. Ei arm wasto wottage, Mis sa ei teind,
armoke! Mis so pühha kääst ei tulle, Ei se kõlba
Jummalale.

3. Tappa süis ja surreta Minno tahtmist, me-
led ka, Süddamest keik mis mo omma, Ehk
teeks tuhhat wallo, tomma.

4. Jhho, hing' ja mis mul on, Hopis sulle ohw-
riks toon. Oh et nüüd ei mingisuggust Tomat-
ta jääks ennam minnust.

5. Kùl siis, Jesand! Kátte saad, Mis sa mo
kæst himmustad: Kùl ma siis saan weel siin
waewas Armsaks ohwriks Jesal taewas.

355.

Sieh hier bin ich, Ehren-König, 2c.

Jummal ma ning taewa loja, 2c.

Wata Jummal! siin ma rummal Heidan eto
nast põlwele, Nutto heale lapse mele Toor
ma, Jesus, sinnule; Lasse ennast minnust leida,
Kes ma tuhk, sou, põrmoke.

2. Wata jälle minno peäle, Käna mind so jät
rele, Sulle jouan, Sind ma nouan, Kui so pär
ris lapsokke; Lasse ennast minnust leida, Wotta
mind, ja minnusse.

3. Armo püan, appi hüan, Jesand sinno hal
lastust, Mis keik sawad, Kes sull' armsad, Kes
siin noudwad armastust; Lasse ennast minnust
leida; Kes sind saab, saab õnnistust.

4. Taewa selgus! hinge walgus, Ilma süta
talleke, Sinno küljest, sinno süllest Otsin armo,
peiokke; Lasse ennast minnust leida, Kallis wäg
gew Jesuke.

5. Waat, kui halle ou so talle, Ja so lapse nut
to heäl, Kurwastusses, allandusses Laulab ät
dast minno keel: Lasse ennast minnust leida,
Wägga nouab sind mo meel.

6. Ilma kárta, rikkus, warra, Lust, au, keik
mis ilma peäl, Teeb mul hädda, sest mo südda
Nouab mis ou üllewel: Lasse ennast minnust
leida, Jummal! walmis ollen teäl.

356. Blut

356.

Blut und Wunden haben, ic.

Wisil: Armas Jesus! sind ma pallun, ic.

Werri on meid ühhendanud Jummalaga, et on sanud Meie werri auustud. Gest ta kiblas ennast sega, Tulli innimeste sekka; Müüd keik süüd on unnustud.

2. Kes on wärrisema läinud, Et ta paljo patto teinud, Tulgo ette rõmoga, Waatko, kuidas wäg-gew Jummal, Kui laps, mis on waene rummal Sõimes maggab illota.

3. Temma kâ-ed õnnistawad Keik kes seie ilma sawad: Nende peäle on ta ka Märkinud jo keik needsammad, Kes ta holeks endid andwad, Et neid wottaks peästada.

4. Temma siimad jahhutawad, Ja neid jälle parrandawad, Redda pat siin waewanud. Uskus nende peäle waatko, Himmo temma pole saatko, Kes kui us seäl rippunud.

5. Temma kõrwad kinnitakse, Mei' eest läbbi uritakse Jõsa ukse külge seäl: Se, kes kunningas on isse, Tulleb seks ma ilma sisse, Et ta sulkas seks saaks teäl.

6. Temma su mis pallus ikka Omma Jõsat, et keik wigga Pattust löppetaks tõeste; Se sõõb, kui üks innimenne, Alwa roga, waeskenne! Et on wälg ja janno kâ.

7. Temma õhk, mis wäggerwaste Wannemat-te ni kui laste Surnud kehhad ärratab; Waat se ligub pissut sõimes: Sedda temma risti külges Arrasurres löppetab.

8. Temma jallad, kelle kando Rõhhuma weel

peab maddo, Du nüüd wägga nödrad weel:
Siiski ommal aial tötwad, Et keik woimust är
rawötwad Mas suggust ilma peäl.

9. Temma silma wessi nouab Zuhhatamist;
siiski jouab Meie sü eest wolada Ni kui jöggi sel-
gest werrest, Jggawesse armo merrest Sure kan-
natussega.

10. Sinna selga peab temma Kristi alla kum-
mardama, Kui kandmisse aeg on kä. Piitsad sel-
lel hädda tewad Siis kui öälad sedda löwad;
Meie patto sü on se.

11. Temma küljest wiimse aial Wee- ja werre-
jööd laial Botwad joosta rohkeste, Meie hin-
ged parrandama, Pessema, ja jahhutama, Ab-
bita et olleme.

12. Temma südda tunneb hädda, Wallo wae-
wab wägga sedda, Nüüd ta peksab pissut teal:
Siiski se neid ommal aial, Kedda kurrat saatnud
laial Wäggeste peastab weel.

13. Kallis laps! mis sündind hilja, Sa meil
sadaid rõmo-wilja, Jo sa olled algmissest. Waat,
mis rõmo lapsed waesed, Pattused, kül mehbed
naesed, Sundwad sinno sündmissest.

14. Keik sind wägga armastawad, Kes so hel-
dust maista sawad, Nemmad andwad sulle suud.
Maggusam, kui maggus ölli Meile on so lapse
pölli, Kedda maddo salwanud.

15. Neil on sinno lapse ello, Kui se keigeüllem
illo. Uskus on need rõmustud, Et sai armo aial
näha Rõmo, mis sa wotsid tehha, Kui said lap-
seks sündinud.

16. Keik ma- ilma parrandused Du, kui sitta
warrandused Sinno wasto armada: Sa woid
hädda

hädä lahhutada, Arwamatta jahhutada: Wotta mo peäl' wadata.

17. Keik ma= ilma tühja lārra Cada minno melest ärra Wibimatta, aegfaste: Kui mind kurri himmo hüab, Patto sisse sata püab, Easf' ma watan sōimesse.

18. Kunningas kül olled sinna Ülle taewa, Ma; ja minna Pannen immels süddamest: End sa wottad olwaks tehha, Üpres paljo waewa nähha, Kannatadas meie cest.

19. Armsad käd! mind wasto wötke, Wiim- sel tunnil appi tötke, Kül teid wägga ihkan siis, Kui saan hädä orrust minna Teie jure tulla sinna, Nenda kui on lapse wiis.

357.

Was sag ich dir mein lieber Mann, &c.

Ommal Wisil:

Mo hinge mees! mis ütlen sull' ? :: Sull, kedda mitto kerda otsin, Ja kui so silma ees siis seisan, Weel küssin :: Weel küssin, kust ma hakkān kül.

2. Ma tään: sind armastada teäl :: So pole keigest iouust joudma, Ja ilma palgata sind neudma; Se on se :: Se on se, mis mul pudub weel.

3. Mull' anna, mis sa õõlnud meil' :: Mis peawad so lapsed sama, Kui nemmad tahtwad so tööd tehha: Üks ikke :: Mis sunnis minno kaela peäl'.

4. Üks südda, mis on tassane :: Mis sinno werres uiub, ellab, Üks rammo, mis keik ärrawoi- dab; Armastes :: Üks wallo, mis ei nõrgaks te.

5. Oh! anna julgust, kannatust :; Et tööd teen, hingan ühhe tassa, Kõl olw, kui us end heidan mahha; Kõl wahhest :; Nään kunninglikko auustust.

6. Üks silm, mis selge, puhhas ka :; Üks kõrw, mis ussin kaebdust kuulma, Ja uled õigust kulumama, Ka olgo :; Üks nou mul täewa seltsiga.

7. Mo hing on Talle' naeseks tõest :; Ei armastagi muud mo mõtted, Kui tedda, ja keik temma liikmed, Ja sedda :; Ja sedda keigest süddamest.

358.

Du heiliges Kind, wer ic.

Ommal Wisil:

Oh pühha laps! kes Sind näab süddames, Sell' tulleb meel ka, Et keikis woiks olla, kui olled ka sa.

3. Oh! wata nüüd peäl', Mis pügab mo meel Et puhtaks saan ma, Mind ehhita isse so ennesega.

3. So illo on suur, Sa heldusse juur! Se wangiitseb mind, Ja kiskus so pole, et armastan sind.

4. Põrm ollen kõi ma, Mind sagiks said sa; So werri on se, Mis wahwast mind tommand, et sain sinnule.

5. Kes ussub nüüd tõest, Saab lubba so käest, Et pühhasse läab, * Ja seäl omma peastjat siis wainno sees näab. * Ebr. 10, 19.

6. Sa werrine Tal! So walgusse al Tõest näme siin ka, Kui tutwaks nüüd same jo Jummalaga.

7. Ja kes sedda tuld, Mis sees põlleb sult, Waid ükskord siin näab, Sell' südda ka armo sees pollema läab.

8. Gest

8. Sest julgus saab mull', Et annan au sull'
Suur Ingel toob, teeb, Mis talle auts * palwele
tarmis siin läab. * Jlmüt. 8, 3.

9. Nus aulinne tal! Keif ou so lä al; So rah-
was oh peig! Sind armastab wägga; sest sa
olled keif.

10. Sind kummardame, Sind armastame,
Sind kildame ka, Meid waesi sa leppitand Jum-
malaga.

359.

Dem blut'gen Lamme, 16.

Ommal Wisil:

Sell' risti lödud Berrise tallele, Pu külge po-
dud Mo eest, mo söbrale Kes süs ni sure wallo
tundis, Kui pat ta süddant keif läbbi tustis :;

2. Sell' annan minna Müüd enmast ueste; Ma
jään ka tänna Ta ommaks koggone, Ja annan,
mis ta tahhab tehha: Ta wötko must, mis ta
ei woi nähha :;

3. Kül on mul nödrust, Se teab Jesus kül;
Wigga ja pudust On wägga palis mul: Mo üs-
lempreester peab joudma, Mind parrandama, ja
mind ka woidma :;

4. Ta puhhas werres Saan minna puhhas-
tud, Mis temma küljest On wälja purtsanud;
Müüd on se allati ta murre, Et hinged saaksid
keif temma jure :;

5. Oh kallist armo! Kui mötlen selle peäl' Et
sa mind põrmo So jure kutsnud weel, Ja mind
ni hellast tallotanud, So werri on süddant sulla-
tanud :;

6. Süs südda waub, Ja on ni immet täis, Et
mois

moistus kaub; Ma mötlen jälle siis: Kus woid
meid nenda armastada Kes sind on wõtnud ni
kurvastada :/:

7. So film on annud Mull' armo tännine, Ja
murret tännud Mo eest ni truiste; Ma ussun, et
sa eddespidi Mind juhhatamast ka weel ei
tüddi :/:

8. Mind waest ja santi Sa hoidsid armsaste,
Keif patiud anti Mull' andeks rõõmsaste; Eks
peaks ma se eest au näites Sullama, ja tännama
sind lites? :/:

9. Sa üllem Keiser! Üks waene põrmoke, Kes
pattust weider, Se on so armoke! Se arm on
tõest kül armamatta; Kes polle tunnud, ei ussu
sedda :/:

10. Sest peab sidda So pärralt ollema, Ehk
rist ja hädda Mull' peaks tullema; Se on mo
tõ: sind auustada, Sest tahhan agga so peale
wata :/:

Essi menne Register,

ehk Zuhhataja, mis näitab,

Misfugguse lebbe küljest need

Laulud leitakse.

A

Ärka ülles, minno südda,	284
Äita, Jesus, forda miinna	26
Amen, Äu Zsal' olgo	314
Ärmäs Jesus, Ärmästaja	315
Ärmäs Jesus! arowita	108
Ärmäs Jesus! rõmustaja	132
Ärmäs Jesus! sind ma pallun,	286
Ärm kes sa mind olled lonud	316
Ärra waino toetaja	317
Äu, Äitus olgo iggawest	101

E.

Eddasi! Eddasi! Sion, minne	318
Ehk kurjad kül mind kiusawad	207
Ei ilmaft holi ma,	162
Ei lahku minna sinnust	163
Ei ma muud siin ilmas tahha	31
Eks löwe pea wahhimees	319
Eks mo kohhus täanno tehha	320
Eks sa heida, Karjane!	323
Eks se olle arm ja heldus.	119
End näita foido, täht	324
Et kiitke Jummalat,	296
Et möda läinud pimme õ	268
Et tulge kokko pattused	324
Et wiimne tund siin keikil' tulleb	243

Helo

H

Helde Jesuke! Sinno suggustke	32
Herodes, miks sa ehmatad?	49
Hinged, allandusse sees	325
Hinge ello, Jesuke	327
Hinge peioke, Helde Jesuke!	33
Hing kui tahhad hingada	329

J

Jesukest ei jätta ma, et ta mo eest podud	331
Jesu ristist tahhan räkida	332
Jesus, hua mind ilmast, et ma sind	50
Jesus ilma süta Tal meie eest on	332
Jesus, keige üllem hä, hingamist toob	35
Jesus kes on õnnistusseks	333
Jesus Kristus, Lunnastaja	124
Jesus Kristus, õnne andja,	72
Jesus minno mõttes ligub,	334
Jesus, minno rõmustus, maggus	36
Jesus näita mull' so joudo	335
Jesus õnnisteggia on mo lotus, kummi	336
Jesus, oh aita! et woin must woin sada	164
Jesus on mo ainus ello,	37
Jesus peästnud olled sinna	338
Jesus rõmustaja, Hinge jahhutaja	38
Jesus, surma ärrawoitja	53
Jesus, te, et sinno hawad	340
Jesus, tulle minnuse, ja mo jure järgeste	39
Jesus üks sa olled ikka, keigekallim	341
Jssand, heida armo meie peäle!	309
Jssand! kurja ollen teinud,	133
Jssand, omma wihha sees	134
Jubba kã on wiimsed aiad,	10

Esimenne Register ehk Juhhataja.

Jummalale meele parrast siit	50
Jummalat kiitke, Jummalat kiitke!	297
Jummal isä meile jä	101
Jummal Ma ning taewa Lõja	269
Jummal olgo tännatud,	108
Jummal wäggen wallitseja	220

R.

Reigeüllem armo walgus	342
Reikis paitus, kus ma seisän	244
Reik Inglid kulutarwad	14
Reik kallis hinge õnnistus	156
Reik on nüüd hästi sündinud	70
Reik sündko nenda ikka mull'	167
Reik teeb hästi Jummal,	207
Reik tulge minno jure nüüd	209
Res Jummalat ni lassēb tehha,	168
Reskel selle ello sees üks surm on meil	245
Res omma ihhoga meid täanna	125
Res tahhāb tõest armastada	345
Kidetud olgo Issand, Israeli	103
Kristus! kes meid õnsaks teed,	56
Kristus on meie patto eest	73
Kristus se läks taewa, kus ep olle waewa	85
Kristusse werri, õigus ka	346
Kül sa helde Jesus tülled	169
Kürie eleison, ehk Litania	309
Kürie, oh! Jummal Issa kõrges	102
Kui Jesus ristil naelati,	55
Kui Jesus sure armoga	123
Kui Jummalaga püäd sä,	112
Kui Jummal meil ei olleks nüüd,	221
Kui Jummal sin ei kaäna hoolt,	222
Kui	Kui

Kui meil on püü hädäda fäes	309
Kui neitsit omma lapse töi,	19
Kui ollen surma hädäda sees	349
Kuis pean wastowõtma sind, armas	3
Kui sa püäd tunda sada	350
Kui sa risti tülles põlled	352
Kui surma tund on ukse ees,	246
Kui warra üllestoufen ma	270
Külwaggade ello siin seestpidi hiilgab	354
Kuis ni julge, waene rummal?	356

L.

Lapsed, kuis on hinge luggu	358
-----------------------------	-----

III.

Ma armastan, oh Jummal! sind,	247
Ma hüan, Jesus, appi sind	170
Ma ilm ei holi fest, et süddant puhhastakse	51
Ma tidan, Issand Jummal, sinno abbi	270
Ma kiitlen ükspäinis neist werrisist	359
Ma ollen weike lapsoke	360
Ma püan teigest hingest	248
Ma risti-innime, sa ütled; Kas on tõssi	361
Ma tahhan jätta mahha	171
Ma tännan, armas Issa, sind	271
Ma tännan, armas Jummal, Issa	273
Ma tännan Jummal sind	275
Ma tännan teigest süddamest	16
Ma tännan sind, Et olled mind	276
Ma tullen, armas Jummal,	126
Ma tullen taewast üllewelt	17
Ma waene muld, kes patto teinud	135
Meie ussume teik aino Jummal	114

Esfimenne Register ehk Tuhharaja.

Meil' anna rahho armoga	233
Meilt, armas Jummal, pöra	306
Meil tulleb abbi Jummalast	223
Miks mo südda ennast waewab	211
Millal ma saan sind, armas Jesus nähha	364
Miuul saan ma nähha sind?	40
Mind, Jesus, walgusta	365
Mind Jummal Issa õnuista	313
Mind õppeta sind armastama	367
Mund waewab wägga raske koorm	368
Minna tahhan Jehowa kita	128
Minno hing auustab wägga	104
Minno südda, rõmustelle,	129
Mis hädda woib meil' siindida	224
Mis kitust woime, Issand!	233
Mis kui paggan, inuimenne	370
Mis olled sinna, armas Jesus teinud	57
Mis tänno moistan ma	372
Mis waewab sinno süddant	171
Mis waewa olled sa mo pärrast	373
Mo armas Jesus, minno rõõm	41
Mo ello Kristus isse, mo kasso surema	249
Mo hinge mees, mis ütlen sull'	401
Mo hing, head kaunid laulud	234
Mo hing! Jesu armastust	374
Mo hing! mis aega witad sa	376
Mo hing! mis annad Jummalale	377
Mo hing! oh anna süddamest	378
Mo hing, oh! rõõmsast kida	235
Mo Jesuke, kes mitto tuhat	379
Mo Jesuke, sa ello leib, so jure eksja	382
Mo Jesus, ello walgustus	383
Mo Jesus, Jummal lihha sees,	250
	Mo

Esfinenne Registret eht Juhharaja.

Mo Jesus, kallim ello, ja Pasa- Tallele,	384
Mo joud, sind tahhan armatseda	387
Mo Jummal, hallasta mo peäl	137
Mo Jummal, Loja, abbimees	388
Mo Jummal! waat, kui Kawwalad	173
Mo kääst süddant olled wötnud	389
Mo keigekallim Jesuke,	175
Mo keigekallim warra	391
Mo omma sinna olled,	176
Mo peäle heida armo nüüd,	139
Mo peigmees armas Jesuke	392
Mo rahho Jesuke, oh te, et allate	393
Mo römustus on Jesuke	394
Mo südda ärka ütles,	277
Mo süddamest ning melest	278
Mo südda, miäs sa murretsed,	177
Mo süddant anna keigest wäest	179
Mo südda, olgo römüs nüüd,	181
Mo südda, olle üllewel,	74
Mo südda! olle walmistud,	279
Mo südda, tänna Jummalat	298
Mo waesus aiab mind, et ma	395

V.

Need Inglid taewast tullemad,	19
Need Inglid taewa walgusses	105
Need wallatumad kütlemad	225
Need kümme käske moistkem nüüd	113
Neid tulles wägga õnsaks kita	396
Mi kui ma ellan tõeste,	140
Mi sündko minno assi,	183
Nüüd armastan ma Jummalat	397
Nüüd hing'wad innimesed	287
Nüüd	

Esimenne Register ehk Juhhataja.

Nüüd, Jummalale auustust	19
Nüüd, Jummal, minna sidan	27
Nüüd lütlem Kristus: ussinast	20
Nüüd lütke keigest süddamest	237
Nüüd litus olgo Jummalal'	5
Nüüd litus olgo lulle,	300
Nüüd Kristus surmast tousnud on	75
Nüüd Kristus ülestousnud	77
Nüüd laulgem suust ning süddamest	301
Nüüd olle, Jesus, kidetud,	21
Nüüd ollen minna pohja leidnud,	398
Nüüd on se pääw so löppenud,	288
Nüüd paistab meile kauniste	226
Nüüd põlgan ma, ma-ilm!	399
Nüüd põlgan minna rõõmsaste	185
Nüüd, risti-kogodus, Sull' olgo	6
Nüüd risti-rahwas, laulage	158
Nüüd surno kehha mattame	252
Nüüd tahhan ma tõest mahhajätta	400
Nüüd te mind pühaks armoga,	102
Nüüd touskem patto waewast,	11
Nüüd tulgo õnnisteggia	7
Nüüd, waggad, rõmustellege,	85
Nüüd walw'wad innimesjed	402
Nüüd wotkem Jummalale	302
Nüüd wotke wäljapühkida	78
Nutta, innimenne, rasket patto süüd	59

Oh lainud möda nüüd, pääw palstab	280
Õnnis, kes ei wötta tehha	187
Oh sul, kui kardad Jummalat	187
Oh Adam! sinno eksitus	160
I	Oh!

Dh armad wennad, õed ka	403
Dh armas Jesus kutsu mind	408
Dh armas Jesus, meil on weel	405
Dh armas Jummal, awwita, Ja kesa	307
Dh armas Jummal awwita Sind haddas	188
Dh armo juur! Mo pat on suur	141
Dh helde armo Issa, sind	142
Dh helde Jummal! sinnule	189
Dh helde kallis Jesufe	409
Dh Jesufe! mull' armoke	87
Dh Jesufe! So järrele	87
Dh Jesus! armo walgus	192
Dh Jesus! hallasta, Ning	193
Dh Jesus! heide olled sa	410
Dh Jesus! kange sõddamees,	88
Dh Jesus Kristus! tulle sa,	109
Dh Jesus! meie jure jä	290
Dh Jesus! minna tean kũl	252
Dh Jesus! minno ello	195
Dh Jesus pũbha Tallekenne	412
Dh Jesus! rahho andia	308
Dh Jesus! rõmo saatja	130
Dh Jesus! sinno mallestus,	43
Dh Jesus! sinno wallo,	60
Dh Jesus! ullem abbimees	143
Dh Jesus wotta sa meid walgustada	414
Dh Issand suur on sinno arm,	228
Dh Issa sũdda, Jesufe, sa armo hallik	417
Dh Issa taewa rigi sees!	121
Dh Issa taewa sees! So Poia Jesusses	303
Dh Jummalala lapsed! Euis armoga luggu	419
Dh Jummal anna armo niũd	421
Dh Jummal Issa! ilma Loja	115
Dh	

Esfinenne Register ehk Juhharaja.

Dh Jummal! kes sa heidusfest	106
Dh Jummal! Lõia, pühha waim!	91
Dh Jummal! meie tänname	304
Dh Jummal! mitto õnneust	212
Dh Jummal! õige tasuja	312
Dh Jummal! sinno peal	254
Dh Jummal! suur on sinno tõ	238
Dh Jummal! tulle armoga	229
Dh Jummal! tulle sinna Nüüd	62
Dh Jummal! wata heldeste	230
Dh, kes keik õlleks lautand	421
Dh Kristus! Lunna-taja!	52
Dh Kristus! walgus õlled sa,	290
Dh! kühho lähhan ma	146
Dh! kui õnsad on need pühhad	262
Dh kui rummal on mo südda	422
Dh! kui waesed, waewalised	144
Dh Runningas! nüüd hallasta	424
Dh! laulgem süddamest	22
Dh leinagem! Ring kaebagem!	71
Dh! mind wotta targaks tehha	196
Dh minna waene patune!	147
Dh! minno armas Jezuks	45
Dh! mis maggus on Jeesus minno õn!	426
Dh! mitto waewa ilma sees	255
Dh! mõtle mis ma teinud	63
Dh nutta omma hädda	427
Dh pallugem ja laulgem	28
Dh pühha laps, kes sind nääh süddames	452
Dh pühha Waim! meil tulle ka	92
Dh pühha Waim! nüüd tulle sa,	94
Dh! risri-rahwas, kannata	257
Dh! sa ello õhhtaja	428
	Dh!

Oh! sa ello Waim, meil' tulle	93
Oh sürrelit! mind mälleta,	255
Oh süta tal! oh Jesus!	65
Oh taewa tuikenne Sa	95
Oh! tagganege, minno himmud,	197
Oh Tal! sind lidame	429
Oh targa mele jaggaja!	218
Oh! töstlem omma heäle	79
Oh! tru Jummal, sulle kaeban,	149
Oh! tulge, innimesed	265
Oh! wagga Jummal, tes	198
Oh! wata innimenne,	65
Oh! wõtke katsuda Ja süddant	117
Oh! wõtlem Jummalat	239
Oh! wõtta, armas Jesus, wasto	200
Oh woitlejad! et käge peäle	431
Omna Issaga mull' tulle	433

P

Pääw aiab ärra sedda ööd,	281
Pääw löppeb nüüd, Ja armas	291
Pääw löppeb teal, Mo waim	292
Pääw tahhab Loja miina,	293
Pühha Waim, sa ainus abbi	97

R.

Rõmustes mo südda kargab	434
Rõõmsaks sage, risti, rahwas,	23

S.

Sa innimenne! ussinast	109
Sa meie lotus, Jesuke	436
Sa olled wiimseksi	48
Sa	Ca

Sa päike watad aiwa peäl	440
Sa werrine leppitaja	442
Se aeg on jubba få	263
Se aeg on tõest uñse ees,	261
Se armo pallikas woib keik, kes	443
Sedda Jssa kõrges wotkem	305
Se joulo pääw on rõmust suur	23
Se Jummal! Põeg Jesus	80
Se kallis armo-õppetus,	12
Se kitsas te on lai küll taewa minna	443
Sel päwal meie mõtleme,	89
Sell' risti lödud werrise Tallele	463
Se pääw, oh Kristus! olled sa	294
Se wanna aast on mõda läind,	29
Siin armo rindus maggama	445
Siin on lapsed :: mitme süggused	446
Sind, Jssand, tännan minna	282
Sind, Jummal! kiidame,	240
Sind pühha Waimo pallume	98
Sion kaebab sures häddas	231
So hing, oh Jesus! tehko mind	67
So holeks annan ennast ma	258
So nimmel lähhan nüüd	295
So nimmi pühha olgo!	301
So peäle, Jssand! lodan ma	214
So peäle üksnes, Jesuke!	151
So pole, Jesus, küssendan	215
So pole, Jssand, süddamest	152
So sanna meile finnita	232
So sanna, se On seggane	111
So süddant, innimenne,	8
So taewaminnemisse peäl,	90
So waimo, Jssa, läkkita!	99

Südda, mis sa murretsed?	217
Südda waene! arra mõtle	447
Sull', sull' Jehowa! tahhan laulda.	4+9
Surm! kus nüüd sinno odda sai?	81
Suur ja ustaw on se sanna	451

T.

Tal ellab, mißs meel kurwastab	451
Tarkus, hinge Peig, kes sa	453
Teie kurjad innimesed,	153
Tuige, risti-innimesed,	201
Tulle nüüd tuemast, armas Jesus jälle	9

U.

Üks hingamisse pääw on se	454
Üks laps on neitsist sündinud,	24
Üks laps on sündind Betlemmas,	25
Üks maofenne ollen ma,	260
Üks ou tarwis, armas Jummal!	203
Üks tallefenne leppitas	68
Üs waaga ello se on ferge tõest:	456
Üllem preester kes sa tõest	457
Uur aastat meie hakkame	30

W.

Walmista, mo waim, end kül,	205
Wata Jummal! siin ma rummal!	458
Weri on meid ühhendanud	459
Woi! mis minna ollen teinud,	154
Wõtta Isandad nüüd kitta,	82
Wõtta nüüd Isandad, wäggewat	242

Teine Register, ehk Juhhataja,
mis nende laulude üllemat õppetust ülles
näitab.

Kristusse tullemisest lihhasse ja Kohule.

Lehke Kõlge.

Jubba kã on wiimsed aiad	10
Kuis pean wastowõtma	3
Nüüd litus olgo Jummalal	5
Nüüd risti koggodus	6
Nüüd touskem patto waewast	11
Nüüd tulgo õnnisteggia	7
Se aeg on tõest ukse ees	261
Se kallis armo = õppetus	12
So süddant innimenne	8
Tulle nüüd taewast armas Jesus	9

Jesusse Kristusse sündimisest
ehk Joulo = Lauud.

Keik inglid kulumawad	14
Kui neitsit omma lapse tõi	15
Ma tãnnan teigest süddamest	16
Ma tullen taewast üllewelt	17
Need inglid taewast tullewad	19
Nüüd Jummalale auustust	19
Nüüd kiitkem Kristust ussinast	20
Nüüd olle Jesus kidetud	21
Oh laulgem süddamest	22
Rõõmsaks sage risti = rahwas	23
Rõmustes mo südda kargab	434
Se joule = pääw on rõmust suur	23
Uks laps on sündind Betlemmas	25
Weri on meid ühhendanud	459

Ue aasta laulud.

Alita Jesus lorda minna	26
Muud Jummal minna kidan	27
Oh pallugem ja laulgem	28
Se wanna aast on mödaläind	29
Uut aastat meie hakkame	30

Laulud Jesussest.

Ei ma muud sün ilm s tabha	31
Helde Zesufe! unno suggustke	32
Ze us ke geüllem hä	35
Jesus, kes on õnnistusseks	333
Jesus minno mõttes ligub	334
Jesus on mo ainus ello	37
Mo armas Jesus, minno rõõm	41
Oh Jesus sinno mälestus	43
Oh pühha laps, kes sind näab	462

Kolme Kuninga pühhal.

Herodes, miks sa ehmatad	49
Jesus! hua mind ilmast, et ma sind	50
Kui sa puad tunda sada	350

Maria Puhhastamisse
ehk

Küünla Päxwal.

Jummala mele pärrast siit	50
Ma ilm ei holi sest	51

Maria Kuluramisse
ehk

Paastr Maria Päxwal.

Oh Kristus lunnastaja	52
Kristusse kannatamisest ja surmast.	
Armas Jesus armastaja	315
Zesu ristist :; tabhan räkida	332
Jesus surma ärravoitja	53
Jesus	

Jesus te, et sinno harwad	340
Jesus üks sa olled ikka	341
Kristus kes meid õnsaks teed	56
Kui Jesusi risti naelati	55
Mis elled sinna, armas Jesus	57
Mo hing! Jesu armastust	374
Mo hing! mis aega witad sa	376
Nu ta innimenne! rasket	59
Oh Jesus sinno wallo	60
Oh Jummal tulle sinna	62
Oh mõtle, mis ma teinud	63
Oh nutta omma hädä	427
Oh süta tal! oh Jesus!	65
Oh wata innimenne	65
So hing, oh Jesus, tehko mind	67
Üks tallekenne leppitas	68

Kristusse Matmisest.

Keif on nüüd häsu sundinud	70
Oh! leimagem! ning kaebagem	71

Kristusse üllestousmisest.

Jesus Kristus õnne andja	72
Jesus õnnisteggia	336
Kristus on meie patto eest	73
Mind waewab wägga raske koorm	368
Mo Jesus kallim ello	384
Mo südda olle üllewel	74
Nüüd Kristus surmast tousnud	75
Nüüd Kristus üllestousnud	77
Nüüd wotke wälja pühkida	78
Oh! tõstkem omma heäle	79
Se Jummal poega Jesus tõest	80
Surm! kus nüüd sinno odda sai?	81

Teine Registre ehk Juhharaja.

Tal ellab! miis meel kurbastab.	451
Uks hingamisese pääw on se.	454
Wotta Jssandat nüüd kitta.	82

Kristuse taewaminnemisest.

Kristus se läks taewa	85
Nüüd, waggad, rõmustellege	85
Oh Jesuke! mul armose.	87
Oh Jesuke! so järrele.	87
Oh Jesus kange sõddamees.	88
Sel päwal meie mõtlemine	89
So taewaminnemise peäl	90

Pühhas Waimust

ja temma mitmesuggusist andidest.

ja rõõst, ehk

Nelli, pühhi Laulud.

Oh Jummal loja, pühha Waim	91
Oh pühha Waim! meil' tulle sa.	92
Oh pühha Waim! nüüd tulle sa.	94
Oh sa ello Waim meil' tulle	93
Oh taewa tuikenne	95
Pühha Waim! sa ainus abbi.	97
Sind pühha Waimo pallume.	98
So Waimo, Jssa, läkkita	99

Laulud

Kolmainust Jummalast.

Thu, kitus olgo iggawest.	101
Jummal Jssa, meile jä.	101
Kürie, oh Jummal Jssa kõrges.	102
Meie ussume keif aino	114
Nüüd te mind pühhas armoga.	102
Oh Jummal Jssa! ilma loja.	115

Teine Register ehk Juhharaja.

Jani päwal.

Kidetud olgo Issand, Israeli 103

Maria Katsmaminnemise

ehk

Zeina Maria päwal.

Minno hing auustab wägga 104

Pühhadest Ingliseest

ehk Mihkli Päwal.

Need Inglise taewa walgusese 105

Oh Jummal, kes sa heldusfest 106

Jummala ja Kristusese heldusfest.

Arm! kes sa mind olled lonud 316

Eks mo kohhus tänno tehha? 320

Hinge peioke! helde Jesuke 33

Jesus ilmašuta tal 332

Mis waewa olled sa mo pärrast 373

Nüüd ollen minna pohja leidnud 398

Nüüd risti rahmas laulage 158

Oh armas Jesus kutsu mind 408

Oh minno armas Jesuke 45

Sa werrine leppitaja 442

Sel risti lödud werrise tallele 453

Südda waene! ärra mötle 447

Suur ja ustaw on se fanna 451

Rõmisse reggudest,

ja Jummal armust ja auust, mis neist
tunnukse.

Mo südda olgo rõmus nüüd 181

Jummala eetemurresemisest

ja Wallisemisest.

Keik teeb hästi Jummal 207

Kes Jummalat ni lasseb tehha 168

Miks,

Teine Register ehk Juhhataja.

Miks, kui paggan, innimenne	370
Mis waerwad sinno süddant	171
Mo südda, miks sa murretsed	177
Mi sündlo minno assi	183
Oh Jummal siur on sinno tö	238
On sul, kui kardad Jummalat	187

Pühhasi Jummalat sannast.

Armas Jesus armwita	108
Jummal olgo tännaud	108
Kui Jummalaga puad sa	112
Need kümme käslo moistlem	113
Oh Jummal tulle armoga	229
Oh Jesus Kristus tulle sa	109
Danna Jesaga mul tulle	433
Danis, kes ei wotta tehha	187
Sa innimenne! ussinast	109
So sanna se on seggane	111

Pühhapäiwil laulda:

Uks hingamisse päaw on se	454
---------------------------	-----

Pühhasi ristmisest

Kui Jesus sure armoga	123
-----------------------	-----

Pühhasi õhtosõmaaiast.

Jesus Kristus lunnastaja	124
Kes omma ihhoga meid	125
Ma tullen, armas Jummal	126
Minno südda rõmustelle	129
Minna tahhan Jehowa kita	128
Mo Jesuke! sa ello leib!	382
Mo peigmees! armas Jesuke	392
Oh Jesus rõmo saatja	130

Sest õige ja walle risti-rahwa ellust.

Hinged allandusse sees	325
Ma	

Teine Register ehk Juhhataja.

Ma risti, innime, sa ütled	361
Mind, Jesus! walgusta	365
Need wallatumad fiitewad	225
Tulge, risti-innimesed,	201

Innimese hinge häddast ja ärrarikmisest.

Arra waimo toetaja	317
Oh Adam sinno eksitus	160
Oh kui waesed waewalised	144
Oh mitto waewa ilma sees	255
Se armo hallikas	443

Tõsisest meleparrandamisest.

Armas Jesus, rõmustaja	132
Et tulge kokko pätrused	324
Jesus peõstnud olled sinna	338
Jssand! kurja ollen teinud	133
Jssand! omma wiibha jees	134
Kui sa risti tulles põlled	352
Kuis ni julge? waene rummal!	356
Ma waene muld, kes patto teinud	135
Mo Jummal haliasta	137
Mo peäle heida armo	139
Ni kui ma ellan tõeste	140
Oh armo juur! mo pat on suur	141
Oh helde armo Jssa, sind	142
Oh Jesus! üllem abbimees	143
Oh! kuhho lähhan ma	146
Oh minna waene pattune	147
So peäle üksnes, Jesufe!	151
So põle, Jssand, süddamest	152
Suur ja ustaro on se sanna	451
Tete kurjad innimesed	153
Woi! mis minna ollen teinud	154

Digest Usust ja Digestsamisest.

Keik kallis hinge õnnistus	156
Kristusse werri, õigus ka	346
Kui sa risti tulles põlled	352
Oh Adam sinno eksitus	160
Oh Jesus pühha tallekenne	412
Oh Jesus wotta sa meid	414
Oh pühha laps, kes sind	462
Oh wotke katsuda	117
Sa meie lotus Jesuke	436
Siin armo rindus maggama	445

Pühhast risti-ellust.

End näita koido-täht	324
Keigeüllem armo walgus	342
Mo hinge mees! mis ütlen sul	461
Oh armas Jummal armwita Sind	188
Oh Jesus armo walgus	192
Oh Jesus minno ello	195
Oh Jummal anna armo näüd	421
Oh wagga Jummal, kes	198
Sa päike watad alwa peäl	440

Palwest.

Eks se olle arm ja heidus	119
Oh Issa taewa rigi sees	121
Sull, sull, Jehowa! tahhan	449
Wata Jummal! siin ma rummal	458

Waimolikkust walwamisest.

Walmista, mo waim, end kül	205
Waimolikkust woitlemisest ja woimussest.	
Eks sa heida kariane	323
Jesus oh aita! et woimust	164
Ma huan, Jesus, appi sind	170
Mo	

Mo Jummal! waat, kui	173
Oh armad wennad, õed ka!	403
Oh Jeesus hallasta ning aita	193
Oh kunningas nüüd hallasta	424
Oh mind wotta targaks teha	196
Oh tru Jummal! sulle kaeban	149
Oh woitlejad! et käige peäle	431
So peäle, Issand, lodan ma	214

Rasfinusfest.

Mo Jummal, loja, abimees!	388
Ma-ilma ja issiennese ärrasalgamisfest.	
Ei ilmast holi ma, ei holi	162
Jeesus rõmustaja, hinge jahhutaja	38
Kes tahhab tõest armastada	345
Nüüd põlgan ma, ma-ilmi!	339
Nüüd tahhan ma tõest mahhajätta	400
Oh kes keik olleks kautand	421
Oh tagganege minno himmud	197
Üks on tarwis, armas Jummal	203

Himmust Jummal ja Jeesuse järrele.

Eks lõppe pea wahhimees	319
Eks sa heida karjane	323
Jeesus minno rõmustus	36
Jeesus tulle minnule	39
Kül sa helde Jeesus tulle	169
Millal ma saan sind, armas Jeesus,	364
Millal saan ma näha sind	40
Mo keigekallim Jeesuke	175
Mo keigekallim warra	391
Mo waesus aiab mind, et ma	395
Meid tulleb wägga õnsaks lita	396
Oh helde kallis Jeesuke	409
Oh	

Teine Register ehk Juhharaja.

Oh sa ello õhnutaja	428
Armastusfest Jesusse wasto.	
Hing! kui tahhad hingada	329
Jesusest ei jätta ma	331
Ma armastan, oh Jummal	247
Mind õppeta sind armastama	367
Mo joud! sind tahhan armatseda	387
Mo omma sinna olled	176
Mo rahho Jesuke	393
Nüüd armastan ma Jummal	397
Oh Jesus, helde olled sa	410
Oh Issa südda! Jesuke!	417
Sa olled wüimseksi	48
Armastusfest wendade ja teikide wasto.	
Oh Jummal lapsed! kuis armoga	419
Jesusse järrelkäimisest.	
Se kitsas te on lai kül taewa	443
Üks wagga ello se on kerge tõest	456
Risti sallajast wäest.	
Keik tulge minno jure nüüd	209
Oh helde Jummal sinnule	189
Oh Jummal mitto õnnetust	212
So pole, Jesus, küssendan	215
Pühhasst süddame waigistamisest.	
Hinge ello Jesuke	327
Jesus näita mul' se joudo	335
Keik sündlo nenda ikka mul	167
Südda! mis sa murretsed	217
Rannatusfest ja kindlast õnnisteggia	
pole hoidmisest.	
Eddasi! eddasi! Sion minne	318
Ehk kurjad kül mind kiusawad	207
	Jesusest

Jesukest ei jätta ma	331
Nüüd põlgan minna rõõmsaste	185

Süddame andmisest Onnisteggia Kätte.

Mo hing! mis annad Jummalale	377
Mo Jesuke! kes mitro tuhhat	379
Mo süddont annan keigest wäest	179
Sell' risti lödud werrise tallele	463
Ullem preester! kes sa tõest	457

Rõmüst pühha Waimo sees.

Oh mis maggus on	426
------------------	-----

Usso Julgusfest.

Ei lahku minna sinnust	163
Jesus rõmustaia, hinge jahhutaja	38
Ma kirtlen ükspäinis neist	359
Meil' tulleb abbi Jummalast	223
Mis mo südda ennast waewab	211
Mis hädda woib meil' sündida	224
Mo rõmustus on Jesuke	394
Nüüd ollen minna pohja leidnud	398
Oh Jummal sinno peäl	254
Oh kui rummal on mo südda	422

Tänno- ja Ritusse- Laulud.

Mis ritus woime, Issand!	233
Mis tänno moistan ma	372
Mo hing! head kaunid laulud	234
Mo hing, oh! rõõmsast kida	235
Nüüd kirtko keigest süddamest	237
Oh Jummal! suur on sinno tõ	238
Oh tal! sind kidade	429
Oh wõtkem Jummalat	239
Sind Jummal kidade	240
Worta nüüd Issandat	242

Teine Register ehk Juhharaja.

Jummalikkust tarkusfest.

Oh targa mele jaggaja 218

Waimolikkust Kihlamisfest.

Oh wotta, armas Jesus, wasto mult 200

Mo käest süddant olled wõtnud 389

Nüüd paistab meile kauniste 226

Tarkus, hinge peig! kes sa 453

Sallajast Usklikkude ellust.

Kül waggade ello siin seestpidi 354

Pühha risti, koggodusse kaebusfest ja lotusfest.

Jummal wäggero wallitseja 220

Kui Jummal meil ei olleks nüüd 221

Kui Jummal siin ei kaäna hoolt 222

Meil' anna rahho armoga 233

Oh armas Jesus meil on weel 405

Oh Issand suur on sinno arm 228

Oh Jummal tulle armoga 229

Oh Jummal wata heldeste 230

Siin on lapsed :,: mitmesuggused 446

Sion kaebab sures häddas 231

So sanna meile kinnita 232

Surmast ja üllestousmisfest.

Et wiimne tund siin keikil' rulleb 243

Jesus õnnisteggia 336

Jummala mele pärrast 50

Keikis paikus, kus ma seisan 244

Keskel selle ello sees 245

Kui ollen surma hädda sees 379

Kui surma tund on ukse ees, 246

Ma armastan, oh Jummal! sind, 247

Ma püan keigest hingest 248

Ma

Teine Register ehk Juhhataja.

Ma tahhan jätta mahha	171
Mo ello Kristus isse	249
Mo Jesus : ello walgustus	283
Mo Jesus, Jummal lihha sees	250
Nüüd surno kehha matrame	252
Oh Jesus minna tean kül	252
Oh risti-rahwas, kannata	257
Oh surrelif ! mind mälleta	255
So holeks annan eunast ma	258
Üks maofenne ollen ma	260

Jaggawesest ellust ja surmast.

Oh kui õnsad on need pühhad taewas	262
Oh tulge, innimesied	265
Se aeg on jubba kää	263

Hommiko-laulud.

Eks löppe pea wahhimees ?	319
End näita koido-räht	324
Et möda lainud pimme õ	268
Jummal, ma ning taewa loja	269
Kui warra ülles wusen ma	270
Ma kidan, Issand Jummal	270
Ma tännan, armas Issa	271
Ma tännan, armas Jummal	273
Ma tännan Jummal sind	275
Ma tännan sind, Et olled mind	276
Mo hing ! oh anna süddamest	378
Mo südda ärka ülles	277
Mo süddamest ning melest	278
Mo südda olle waimistud	279
Nüüd walw wad innimesed	402
Õ lainud möda nüüd	280
Pääw aiab ärra jedda õõd	281

Teine Register ehk Tuhharaja.

Sind, Issand tännan minna	282
Ohro - Laulud.	
Urka ütles, minno südda	284
Armas Jesus! sind ma pallun,	286
Nüüd hing'wad innimesed	287
Nüüd on se pääw jo lõppenud	288
Oh Jesus meie jure jä	290
Oh Kristus! walgus olled sa	290
Pääw lõppeb nüüd	291
Pääw lõppeb teäl	292
Pääw tahhab loja miina	293
Se pääw, oh Kristus olled sa	294
So nimmet lähhan nüüd	295
Sõma - Laulud.	
Et kiitke Jummalat, kes on ni helde	296
Jummalat kiitke, Jummalat	297
Mo südda tänna Jummalat	298
Nüüd kitus olgo sulle	300
Nüüd laulgem suust ning süddamest	301
Nüüd rõ:tem Jummalale	302
Oh Issa taewa sees	303
Oh Jummal meie tänname	304
Sedda Issa kõrges	305
So nimmi pühha olgo	301
Laste - Laulud.	
Lapsed! kuis on hinge luggu?	358
Ma ollen weike lapsok	360
Hädada - aial.	
Kui meil on püsti hädda käes	305
Kürie eleison	309
Meie, armas Jummal, põra	306
Oh	

Dh armas Jummal armwita	307
Dh Jesus rahho andja	308
Dh Jummal õige tashuja	312

Õnnistaminne.

Mind, Jummal Jõsa õnnista	313
---------------------------	-----

Wiimne Laul.

Amen, au Jõsal' olgo	314
----------------------	-----

III. Register

Der Ebstnischen Lieder

nach dem teutschen Alphabet.

Ach bleib bey uns, HErr Jesu	290
Ach du liebens-volles Wesen	405
Ach ein Wort von großer Treue	451
Ach Gott gib du uns deine Gnad	421
Ach Gott mich drückt ein schwerer	368
Ach Gott und HErr!	141
Ach Gott! vom Himmel sieh' darein	230
Ach Gott! wie manches Herzeleid	212
Ach HErr du gerechter Gott	312
Ach! lieben Christen, send getrost	257
Ach liebster Jesu rufe mich	408
Ach! mein Jesu! sieh', ich trete	286
Ach treuer Gott barmherzig's Herz	189
Ach! was hab ich ausgerichtet	154
Ach was sind wir ohne Jesu?	144
Ach! wenn werd ich schauen dich?	40
Ach! wie elend ist unser Zeit	255
Advents-Lied von der dreyfachen Zukunft	9
Allein Gott in der Höh' sey Ehr,	101
Allein zu dir, HErr Jesu Christ	151
Allenthalben, wo ich gehe	244
Als Christus geböhren war	15
Amen! Gott Vater und Sohne	314
An der Brust der Gnaden liegen	445
Auf! auf! mein Herz mit Freuden	79
Auf Christi Himmelfahrt allein	90
Auf diesen Tag bedenken wir	89
Auf ihr Streiter Durchgedrungen	431
Auf	Auf

Auf meinen lieben Gott	254
Au! meine Seel, dank	298
Auf Seel und danke deinem HErrn	378
Aus meines Herzens Grunde	278
Aus tiefer Noth schrey ich zu dir	152
Befiehl du deine Wege	171
Bewein o Christen-Mensch	427
Blut und Wunden :: haben uns	459
Christe! der du bist der helle Tag	294
Christ! der du bist Tag und Licht	290
Christ fuhr gen Himmel	85
Christi Blut und Gerechtigkeit	346
Christ ist erstanden	77
Christ lag in Todes Banden	73
Christum wir sollen loben schon	20
Christ unser Herr zum Jordan kam	123
Christus der ist mein Leben	249
Christus, der uns selig macht	56
Da Jesus an dem Creuze stund,	55
Danket dem HErrn, denn er	296
Dank sey dir, großer Gott,	275
Das alte Jahr vergangen ist,	29
Das Jesulein soll doch mein Trost	394
Daß du mich diese finstre Nacht	268
Das wahre Christenthum ist	456
Dem blutgen Lamme	453
Den Vater dort oben	305
Der Gnaden-Brunn fleußt noch	443
Der schmale Weg ist breit genug	443
Der Tag, der ist so freudenreich	23
Der Tag hat sich geneiget	293
Der Tag ist hin, mein Geist und	292

III. Register.

Der Tag ist hin, mein Jesu,	291
Der Tag vertreibt die finstre	281
Des Morgens, wenn ich früh	270
Dich Jesum loben wir! Lämmlein	429
Die Engel, die im Himmels Licht	105
Die Liebe leidet nicht Gesellen	345
Die Seele Christi heil'ge mich	67
Die Zeit ist nunmehr nah	263
Dir dir Jehova, will ich singen	449
Diß sind die heil'gen zehn Gebot	113
Du bist ja ganz mein eigen	176
Du blutiger Versüner	442
Du Friedensfürst, Herr Jesu	308
Du hast mir das Herz genommen	389
Du heiliges Kind, wer dich	462
Du Lebens Brödt, Herr Jesu Christ	382
Du meine Seele, singe	234
Durch Adams Fall ist ganz	160
Du unbegreiflich höchstes Gut	175
Du sagst; ich bin ein Christ	361
Du unser auserwähltes Haupt	436
Du wollest uns das Kreuz-Geheimniß	414
E in' feste Burg ist unser Gott	223
Ein Kindelein so löbelich	24
Ein Kind gebohr'n zu Betlehem,	25
Ein Lämmlein geht und trägt	68
Eins ist noth, ach Herr! diß Eine	203
Entfernet euch ihr matten Kräfte	197
Erbarm dich mein, o Herrre Gott	139
Erhalt uns, Herr, bey deinem	232
Erhebe dich o meine Seel	279
Erleucht mich Herr, mein Licht	365
Erschein	

III. Register.

Erschein du Morgenstern	324
Erstanden ist der heil'ge Christ	75
Es glänzet der Christen inwendiges	354
Es ist das Heyl uns kommen her	156
Es ist gewislich an der Zeit	261
Es sind schon die letzten Zeiten	10
Es spricht der Unweisen Mund wol :	225
Es woll' uns GOTT genädig seyn	229
Ew'ge Weisheit, JESUS Christ,	453
F ahre fort :: Zion fahre fort im Licht	318
F reu' dich, du Christenheit	6
Freuet euch, ihr Christen alle	23
Frdlich soll mein Herze springen	434
G ar lustig jubiliren	14
G eh' aus, mein Herz, und suche	181
Gelobet sey der HERR, der GOTT	103
Gelobet seyst du, JESU Christ,	21
GOTT der Vater wohn uns bey	101
GOTT der wirds wohl machen,	207
GOTT des Himmels und der Erden	269
GOTT hat das Evangelium	12
GOTT sey gelobet und gebenedeyet	125
GOTT Vater, der du alle Dinge	115
GOTT Vater, sende deinen Geist	99
Guter Hirte ! wilt du nicht	323
H ab herzlich Lob, hab ewig Dank	16
H elft mir GOTTES GÜTE preisen	27
HERR aller Weisheit Quell und Grund	218
HERR Christ, der ein'ge GOTTES SOHN	52
HERR, deine Treue ist so groß	228
HERR GOTT, dich loben wir,	240
HERR GOTT, nun sey gepreiset	300

Herr, ich habe mißgehandelt	133
Herr Jesu Christ, dich zu uns wend	109
Herr Jesu Christ, du höchstes Gut	143
Herr Jesu Christ, ich schrey zu dir	215
Herr Jesu Christ, ich weiß gar wohl	252
Herr Jesu Christ, mein Leben	195
Herr Jesu Christ, mein's Lebens Licht	383
Herr Jesu Christ, wahr'r Mensch und	250
Herr Jesu! Gnaden-Sonne	192
Herr Jesu meine Ruh	393
Herzlich lieb hab ich dich, o Herr	247
Herzlich thut mich verlangen	248
Herzliebster Jesu, was hast du	57
Heut ist des Herren Ruhe-Tag	454
Hier sind Kinder von verschiedenen	446
Hilff Gott, das mirs gelinge	62
Hilff, Herr Jesu, laß gelingen	26
Hilff mir, mein Gott,	188
Höchster Priester, der du dich	457
Hüter wird die Nacht der Sünden	319
J ch armer Mensch, ich armer Sünder	135
Jch armer Sünder komm zu dir	147
Jch bin ein kleines Kindelein	360
Jch bin ein Würmlein arm und	260
Jch danke dem Herren von ganzem	128
Jch danke dir, Herr Gott, in deinem	270
Jch dank dir, lieber Herr,	282
Jch dank dir schon durch deinen Sohn	276
Jch habe nun den Grund	358
Jch hab ihn dennoch lieb	48
Jch hab mein Sach Gott heimgestellt	258
Jch komm jetzt als ein armer Gast	126
Jch	

Ich liebe Gott, und zwar umsonst	377
Ich ruf zu dir Herr Jesu Christ	170
Ich rühme mich einzig der blutigen	359
Ich will dich lieben meine Stärke	387
Ich wills wagen :: von der schönen	332
Jehova! dein Regieren macht	238
Jehova! nimm von mir die Kräfte	200
Jesu, deine heilige Bunden	340
Jesu, der du meine Seele	338
Jesu, frommer Menschen-Heerden	333
Jesu, gieb mir deine Fülle	335
Jesu, hilf siegen, du Fürste des	164
Jesu, komm doch selbst zu mir,	39
Jesu komm mit deinem Vater	433
Jesu Kraft der blöden Herzen	317
Jesu, meine Freude	38
Jesu meiner Seelen Leben	327
Jesu, meiner Seelen Ruh	35
Jesu meines Herzens Freund	36
Jesu, meines Lebens Leben	53
Jesu, rufe mich von der Welt	50
Jesus Christus Gottes Lamm	332
Jesus Christus unser Heiland	72
Jesus Christus, unser Heiland, der von	124
Jesus Christus, wahr'r Gottes Sohn	80
Jesus ist mein Heyl und Leben	37
Jesus meine Zuversicht	336
Jesus schwebt mir in Gedanken	334
Ihr armen Sünder kommt zu Hauf	324
Ihr Christen, seht, daß ihr ausfegt	78
Ihr Kinder des Höchsten, wie stehts um	419
Ihr Seelen sinkt, ja sinket hin	325
In allen meinen Thaten	183

III. Register.

In dich hab ich gehoffet, HErr!	214
In dieser Morgenstund will ich	273
In dulci Jubilo, nun singet	22
Ist es nicht ein Werck der Gnaden	119
K omm, GOTT Schöpfer! heiliger	91
K omm heiliger Geist, HErr GOTT	94
Komm, komm, o Himmels-Taube!	95
Komm, komm, du Geist des Lebens	93
Komm, Sterblicher, betrachte mich	255
Kommt her, ihr Menschen Kinder	265
Kommt her zu mir, spricht Gottes	209
Kommt und laßt euch JESum lehren	201
Kyrie, ach Vater allerhöchster	102
Lasset uns den HErrn preisen	82
Lebt Christus, was bin ich betrübt	451
Liebe, die du mich zum Bilde	316
Liebster JESu, du wirst kommen	169
Liebster JESu, Trost der Herzen	132
Liebster JESu, was für Müß	373
Liebster JESu, wir sind hier	108
Litaney	309
Lobe den HErrn, den mächtigen	242
Lobet den HErrn, lobet den	297
Lob sey dem allmächtigen GOTT,	5
Lob sey dir, JESu, grosser Held	88
Lobt GOTT, ihr Christen, allzugleich	19
M ache dich, mein Geist, bereit	205
M ag ich Unglück nicht widerstahn	207
Mein' Augen schließ ich	295
Meine Armut macht mich schreien	395
Meinen JESum laß ich nicht	331
Meine Seele erhebt den HErrn	104
Meine	

III. Register.

Meine Seel, ermuntre dich	374
Meine Seele, willst du ruhn	329
Meines Lebens beste Freude	31
Mein Gott, das Herz ich bringe dir	179
Mein Gott und Vater segne mich	313
Mein Heiland lehre mich recht lieben	367
Mein Herzens Jesu, meine Lust	41
Mein Herze soll nun ganz absagen	400
Mein Jesu schönstes Leben	484
Mensch wilt du leben seliglich	112
Mit Ernst, ihr Menschen Kinder,	8
Mit Fried und Freud ich fahr dahin	50
Mitten wir im Leben sind	245

N im von uns, Herr, du treuer	307
Nun bitten wir den heil'gen Geist	98
Nun dancket alle Gott	239
Nun dancket all und bringet Ehr	237
Nun freut euch, Gottes Kinder all'	85
Nun freut euch, lieben Christen, gemein	158
Nun Gott lob! es ist vollbracht	108
Nun gute Nacht, du eitles	399
Nun ist es alles wohlgemacht	70
Nun kommt der Henden Heyland	7
Nun laßt uns den Leib begraben	252
Nun laßt uns gehn und treten	28
Nun laßt uns Gott dem Herren	302
Nun lob', mein' Seel, den Herren,	235
Nun mach uns heilig Herr Gott	102
Nun ruhen alle Wälder	287
Nun sich der Tag geendet hat	288
Nun treten wir ins neue Jahr	30
Nun wachen alle Wälder	402

III. Register.

D! der alles hätt' verlohren	421
D du allersüßte Freude!	97
D du allertieffste Liebe	342
D du Liebe meiner Liebe	315
D du süße Lust aus der	426
D G ott der du aus Herzens Grund	106
D G ott! du frommer G ott	198
D G ott! ich thu dir dancken	271
D G ott! mein Schöpfer edler Fürst	388
D G ott! wir dancken deiner Güt	304
D Haupt voll Blut und Wunden!	60
D heil'ger Geist kehre bey uns ein	92
D H erre G ott, dein göttlich Wort	111
D J esu Christ, der du mir bist	87
D J esu Christ! mein schönstes Licht	45
D J esu, du mein Bräutigam	392
D J esu, Hoffnung w. hrer Reu	410
D J esu! meine Bonne, du	130
D J esu, siehe drein	193
D J esu! süßes Licht, nun ist	280
D J esu süß! wer dein gedenckt	43
D ihr Kinder, was wills werden	358
D Lämlein geschlacht	412
D Lamm G ottes! unschuldig	65
D Mensch wie ist dein Herz bestellt	109
D Mensch wollest bedencken	63
D Sonne, die aufs niedre sieht	440
D Tod! wo ist dein Stachel nun	81
D Traurigkeit! o Herzeleid	71
D Vater aller Frommen!	301
D Vater der Barmherzigkeit	142
D Vater = Herz. o Liebes = Brunst!	417
D Ursprung des Lebens	428

D Welt!

III. Register.

O Welt! sieh hier dein Leben	05
O wie selig seyd ihr doch ihr Frommen	262
O wie selig sind zu nennen	396
O! wir armen Sünder,	59
Schatz über alle Schätze	391
Schau, lieber Gott, wie meine	173
Schmücke dich, o liebe Seele	129
Schütte deines Lichtes Strahlen	196
Seelen Bräutigam, Jesu	33
Sey mir doch gnädig, o mein Gott	137
Sieh hier bin ich, Ehren König	458
Singen wir aus Herzens Grund	301
Solt ich meinem Gott nicht singen	320
So wahr ich lebe, spricht dein Gott	140
So wünsch ich nun ein' gute Nacht	135
Straff' mich nicht in deinem Zorn	134
T reuer Gott ich muß dir Klagen	149
V aleet will ich dir geben	171
Vater im höchsten Throne	303
Vater unser im Himmelreich	121
Verleih' uns Frieden gnädiglich	233
Versuchet euch doch selbst	117
Vom Himmel hoch, da komm ich her	17
Vom Himmel kam der Engel	19
Von Gott will ich nicht lassen,	163
Unter Herrscher, unser König	220
Unveränderliches Wesen	341
W ach auf, mein Herz, die Nacht	74
Wach auf, mein Herz und singe	277
Wacht auf, ihr Christen alle	11
Wär Gott nicht mit uns diese Zeit	221
Warum betrübst du dich mein Herz	177

Warum sollt ich mich denn grämen	211
Warum wilt du doch für morgen	370
Waschet euch, ihr Volk der Sünden	153
Was frag ich nach der Welt,	162
Was fürchtst, du Feind Herodes, seh	49
Was für Kummer, was für	217
Was giebst du denn, o meine Seele	377
Was kann ich doch für Danck	372
Was kan uns Kommen an für	224
Was Lobes soll'n wir dir,	233
Was mein Gott will, das gescheh'	167
Was sag ich dir, die mit viel tausend	379
Was sag ich dir, mein lieber Mann	461
Weg mein Herz mit den Gedancken	447
Weil nichts gemeiners ist als	243
Wend ab deinen Zorn, lieber Gott	306
Wenn erblick ich doch einmal	364
Wenn ich in Todes Nöthen bin	349
Wenn mein Stündlein vorhanden	246
Wenn wir in höchsten Nöthen	305
Werde munter mein Gemütthe	284
Wer im Herzen will erfahren	350
Wer ist wohl wie du? Jesu	32
Wer nur den lieben Gott läßt	168
Wie schön leucht't uns der Morgenstern	226
Wie soll ich dich empfangen	3
Wie wird doch so gering	51
Wir glauben all' an einem Gott	114
Wo Gott der Herr nicht bey uns	222
Wohl dem der in Gottes Furcht	187
Wohl dem Menschen, der nicht wandelt	187
Wo soll ich fliehen hin,	146
Seuch uns nach dir	87
Zion klagt mit Angst und Schmerken	231
Gott allein die Ehre!	

